

ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภค
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

สารนิพนธ์
ของ
นายสมิักษ์ สุวรรณเสนีย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภค
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

บทคัดย่อ

ของ

นายสมิทธิ์ สุวรรณเสนีย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

พฤษภาคม ๒๕๔๖

๒ ๒๒๔๘๐๐ ร.๓

สมิกษ์ สุวรรณเสนีย์. (2546). ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ศึกษาถึงความคาดหวังของผู้สูงอายุที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ของชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็น รายคู่ใช้ Least Significant Difference (LSD) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science) For Windows Version 10

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมา คือ มีสถานภาพ แยกกันอยู่ / หย่าร้าง และมีสถานภาพโสด ตามลำดับ ลักษณะการอยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นแบบพ่อ แม่ และลูก รองลงมา คือ อยู่แบบสามี / ภรรยา และอยู่กับญาติพี่น้อง ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ รองลงมา คือ อยู่บ้านเฉย ๆ และข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ตามลำดับ โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุตร 1 – 2 คน รองลงมา คือ มีบุตร 3 – 5 คน และไม่มีบุตรตามลำดับ และพบว่า

1. การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ด้านลักษณะของบ้านพักนั้นผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าต้องเป็นห้องพักที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และผู้บริโภคเห็นด้วยกับลักษณะของบ้านพักโดยรวม

ด้านราคานั้นผู้บริโภคเห็นด้วยว่าควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน และมีแบบและขนาดของห้องพักให้เลือกตามราคา ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าราคาห้องพักของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ และชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านราคาโดยรวม

ด้านสถานที่นั้นผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านสถานที่โดยรวม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นผู้บริโภคนั้นเห็นด้วยว่าควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรองรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และมีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และผู้บริโภคเห็นด้วยโดยรวมกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าแม้ว่ามีบริการของเอกชนก็ยังใช้บริการของรัฐ เลือกใช้บริการที่ถูกและประหยัดที่สุด มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าพอใจที่จะอยู่เฉยๆ ไม่ยุ่งกับใคร และจัดอาหารอะไรมาก็รับประทานส่วนใหญ่จะไม่เลือก และผู้บริโภคเห็นด้วยโดยรวมกับพฤติกรรมกรรมการเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

สำหรับแนวโน้มการใช้บริการ และการแนะนำคนใกล้ชิดให้มาใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนนั้นผู้บริโภคไม่แน่ใจ

จากการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ด้านสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่รายข้อและโดยรวมและแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น ลักษณะของบ้านพักโดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ด้านราคา ได้แก่ มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ เป็นต้น ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ มีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีห้องพักรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหากต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ด้านสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม และแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น ด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

7. ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อและโดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน และแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวัง ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัดต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน และด้านสถานที่ ได้แก่ มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

CONSUMER'S EXPECTATION, OPINION AND BEHAVIOR TREND IN BANGKOK
METROPOLITAN TOWARDS PRIVATE RETIREMENT HOME CONDOMINIUM

AN ABSTRACT
BY
MR. SMIX SUWANSAENEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration in Marketing
at Srinakharinwirot University
May 2003

Smix Suwansaene. (2003). Consumer's Expectation, Opinion and Behavior Trend in Bangkok Metropolitan towards Private Retirement Home Condominium. Master Project M.B.A. (Marketing). Bangkok : Graduate School : Srinakarinwirot University, Project Advisor : Assoc. Prof. Sirivan Serirat

This research has intention to study the opinion and behavior trend of people towards the service of private retirement home condominium, to study the expectation of elderly people on the private retirement home condominium as well as to study the demographic factors towards the private retirement home condominium. The population samples are 400 elderly people both male and female who are at the age of more than 60 years old and are the members of the elderly club in many hospitals in Bangkok Metropolitan areas. The questionnaire is used as a tool to collect the data. The statistical value to analyze the data are percentage, mean, standard deviation, T-test variance analysis, one way ANOVA, Least Significant Difference to analyze the difference in pair and Statistical Package for Social Science for Windows Version 10 (SPSS).

According to the findings, it reveals that the sampling group is female more than male. In part of the marital status, most of them are married, separated/divorced and single respectively. They mostly have a life style as living together as a family, which consists of father, mother and children. Then, they live together as husband/wife and live with their cousins. For educational background, most of them are undergraduate, below undergraduate and graduate respectively. The consumers who answer the questionnaire are mostly retired civil servants, then unemployed persons who stay at home and civil servants/state enterprise employees respectively. They gain income less than or equal to 10,000 bht, then 10,001 – 20,000 baht and then followed by 20,001-30,000 bht per month respectively. The majority of the respondents have 1-2 children and 3-5 children and no child respectively. It also demonstrates that

1. To analyze the expectation on the private retirement home condominium, it comes to conclusion that the consumers think that the feature of the home condominium should be a single room with private restroom and other personal facilities such as TV and refrigerator. Also, it should have a individual corridor for the sake of relaxation. Most of the consumers agree with the whole feature of the home condominium.

In case of price, the consumers agree that the subsidiary or tax reduction should be provided by public offices. It should also have a periodic rental period such as 3 months or 6 months for alternatives. In addition, the size and style of the room should be subject to price. The consumers are uncertain whether the price of the private home condominium should be higher than the public one. No matter how higher or lower the story is, its price should be the same. The consumers agree with the price as a whole.

With reference to the place, the consumers agree that the home condominium should be located in Bangkok Metropolitan area or dispersed around the central part in the rural area. It should have 24-hour security services. It should have sufficient car park for their relatives to pay visit. Also, the home condominium should be located near the big hospital, which opens for 24 hours. Furthermore, it should have an exclusive space available for the relatives. As a whole, they agree with the place.

In case of the facilities, the consumers agree that it should be convenient and comfortable to buy and choose the food. Elevator should be provided for those who stay at the higher stories. It should encourage the co-activities such as a room for TV watching, listening to radio, playing games etc. Inside the home condominium, it should have a nursing care center which serves for 24 hours together with a person who provides first aid for the whole day. The consumers agree with the facilities as a whole.

2. After analyzing the data concerning the opinion about the service from the private retirement home condominium, it can be concluded that the consumers agree that it should have more facilities in the private retirement home condominium than in the public one. It should take less time to wait for service in the private one than in the public one. Apart from these, it should have more co-activities than the public one. Food by order or by selection should be supported. The nursing care center should have more modern equipment than the public one. The feature of every home condominium should be quite similar and should have an exclusive room to serve the relatives who may pay visit. The consumers agree as a whole with the service from the private retirement home condominium.

3. Regarding the data analysis on the behavior trend to receive a service from the private retirement home condominium, it demonstrates that the consumers agree that despite the availability of a private service, they still look for public service. They choose the cheapest and most economical service. There should have a cleaner to make the room for once a week. The consumers feel uncertain whether they are satisfied to stay quiet without interference from anyone. They mostly do not select the food but eat whatever being served. The consumers agree as a whole with the service behavior of the private retirement home condominium.

In case of the trend to gain service and recommend other familiar persons to try the service of the private retirement home condominium, the consumers feel unsure.

According to the hypothesis testing, it can be summarized as following.

1. The consumers who have different genders have different expectation on the individual and whole items concerning the feature of the home condominium, the place and facilities and different opinion on the service provided by the private retirement home condominium and the trend to receive the service at the private retirement home condominium which should be higher than the public one at the significance level of .05.

2. The consumers who have different marital status do not have different expectation on the individual and whole items regarding the place and the trend to be served by the private retirement

home condominium. However, it is found that the consumers who have different marital status have different expectation on the feature of the home that it should be a single room with private restroom and facilities in the room such as TV and refrigerator and on the availability of the facilities that should include the various kinds of foods for proper selection at the significance level of .01. In case of the home feature such as the corridor for personal relaxation and price such as the size and style to comply with the price and the facilities such as the room for watching TV, listening to radio and playing games, they have different expectation at the significance level of .05.

The consumers with different marital status have different opinion at the significance level of .05 on the services provided by the private retirement home condominium such as the room exclusively prepared for the relatives who may possibly pay visit.

3. The consumers who have different life styles do not have different expectation on the feature of the home, individual and whole items of facilities as well as do not have different opinion on the service provided by the private retirement home condominium and the trend to receive service from the private retirement home condominium. But, it discovers that the consumers who have different life styles have different expectation on the price at the significance of .01 as the price of private room should be higher than the public one and different expectation on the place at the significance of .05 since there should be a separated room for cousins to stay.

4. The consumers who have different educational background do not have different expectation on the feature of the home, the place, the facilities by individual or as a whole item and do not have different opinion on the service provided by the private retirement home condominium and the trend to gain service from the private retirement home condominium. However, it is found that the consumers with different educational background have different expectation at the significance level of .05 on the price since the price of the private home condominium should be higher than the public one.

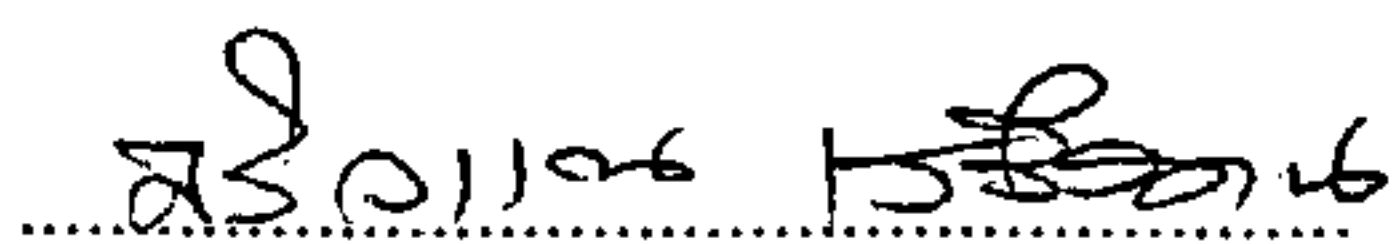
5. The consumers with different occupation do not have different expectation on the home feature, place, facilities both individual and whole items and the tendency to receive the service from the private retirement home condominium. Nevertheless, it displays that the consumers who have different occupation have different opinion at the significance level of .05 on the service provided by the private retirement home condominium since they agree that the feature of the home should be the same.

6. The consumers who have different income per month do not have different expectation on the facilities as a whole and individual item and do not have different opinion on the service provided by the private retirement home condominium and the trend to receive service from the private retirement home condominium. However, it is found that the consumers with different income per month have different expectation on the feature of home such as the air conditioner should be installed in each room, on the price such as the periodic rental period such as 3 months and 6 month should be available and the price should not be subject to the higher or lower story and the whole price, on the place such as there should have a sufficient car park for relatives at the significance level of .05.

7. The consumers who have different a number of children do not have different expectation on the feature of the home, the facilities as a whole and individual item and do not have different opinion on the service provided by the private retirement home condominium and the tendency to receive service. However, it was found that the consumers with a different number of children have different expectation on the place such as the home should be in Bangkok Metropolitan area or dispersed around the central part of rural area at the significance level of .01. The consumers have different expectation on the price such as it should have periodic rental period such as 3 months and 6 months and on the place such as it should have 24-hours security service and exclusive room for the cousin who will come to visit at the significance level of .05.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

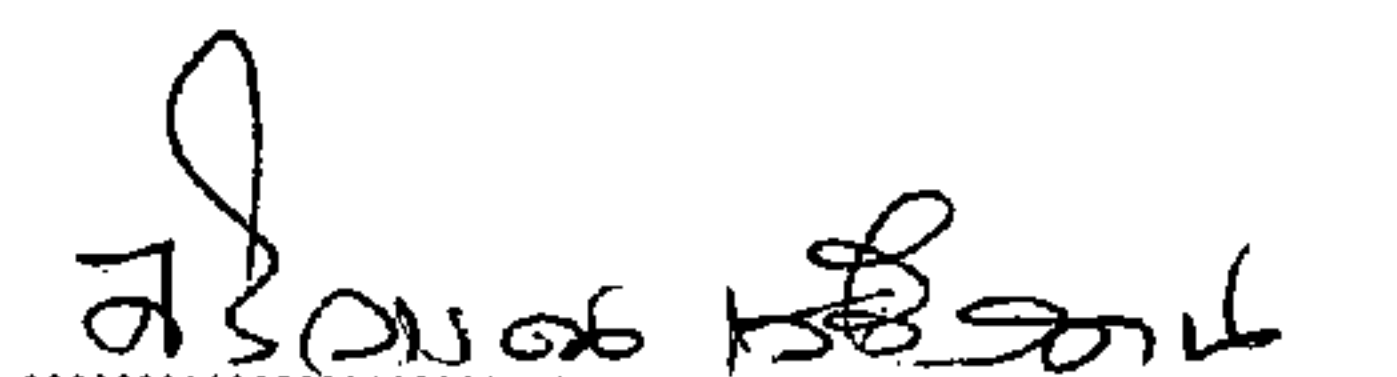
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

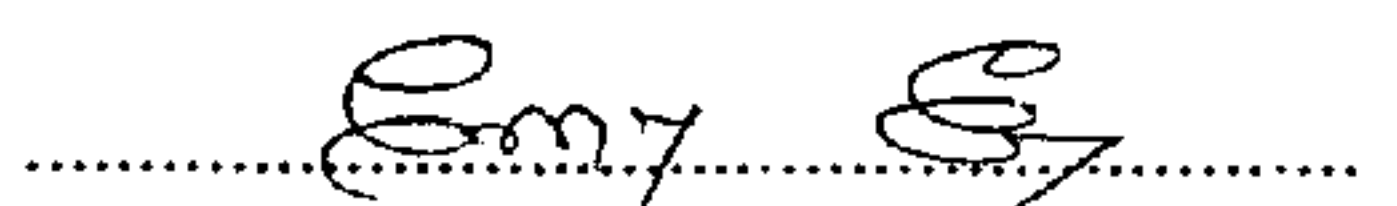

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

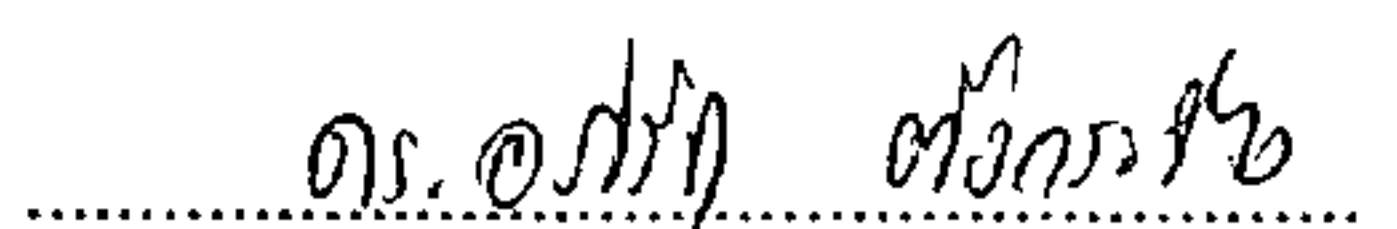
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

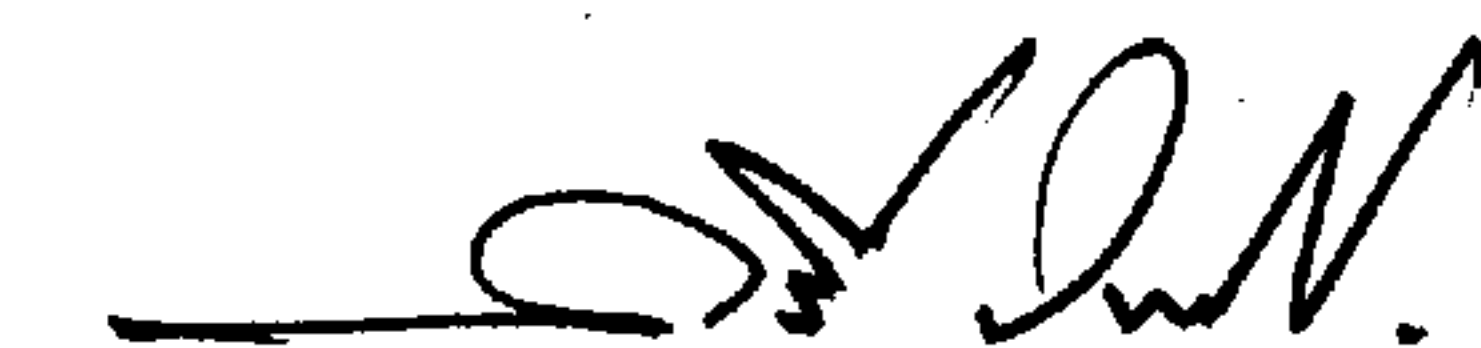
คณะกรรมการสอบ

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์) ประธาน

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา) กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจำ) กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตสาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน) คณบดีคณะสังคมศาสตร์
วันที่ ...๙... เดือน ...พ.ค... พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา และอาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา และอาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์ เพื่อนนิสิตรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวก ใฝ่ถามให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดามารดา ผู้ให้ความรัก กำลังใจ ความเมตตา ความห่วงใย และสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด รวมทั้งครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

สมิกษ์ สุวรรณเสนีย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.....	8
	ความหมายของคำว่า “ ผู้สูงอายุ”.....	14
	ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความชราภาพหรือวุฒิวิทยา.....	15
	การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ในวัยสูงอายุ.....	17
	แนวคิดเกี่ยวกับการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราเจริญพันธุ์.....	20
	แนวคิดเกี่ยวกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับคนชรา.....	23
	แนวความคิดด้านพฤติกรรมผู้บริโภค.....	26
	แนวความคิดด้านกระบวนการตัดสินใจซื้อ.....	32
	แนวความคิดด้านส่วนประสมทางการตลาด.....	34
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	42
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	133
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	133
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	136
อภิปรายผล.....	146
ข้อเสนอแนะ.....	153
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	153
บรรณานุกรม.....	155
ภาคผนวก.....	159
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	160
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	166
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	168
รายละเอียดและระเบียบการของสถานสงเคราะห์กรมประชาสงเคราะห์.....	170
ภาพตัวอย่างบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน.....	177
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	179

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและการกระจายร้อยละของประชากรตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2503 — 2523.....	21
2 จำนวนและการกระจายร้อยละของประชากรไทยที่คาดประมาณ ภายใต้ข้อสมมติฐาน ภาวะเจริญพันธุ์ระดับกลางระหว่าง พ.ศ. 2503 ถึง พ.ศ. 2555.....	21
3 แสดงโครงสร้างครัวเรือน.....	22
4 แสดงจำนวนผู้สูงอายุในแต่ละสถานประกอบการที่มีสมาชิกขั้นต่ำ 400 คนขึ้นไป ในเขต กรุงเทพมหานคร.....	42
5 แสดงจำนวนผู้สูงอายุที่สุ่มตัวอย่างมาจากสถานประกอบการภายในกรุงเทพมหานคร.....	44
6 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น.....	48
7 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA).....	51
8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม.....	54
9 แสดงระดับความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน.....	57
10 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน.....	60
11 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับพฤติกรรมเลือกใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน.....	61
12 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน.....	62
13 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการแนะนำคนใกล้ชิดให้รับบริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน.....	62
14 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน จำแนกตามเพศ.....	63
15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามเพศ.....	66
16 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน.....	67
17 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชนจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
18	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว.....	73
19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก.....	74
20	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักควรมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง.....	74
21	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม.....	75
22	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา.....	76
23	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีอาหารให้เลือกซื้อตามความเหมาะสม.....	77
24	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้รวม.....	78
25	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	79
26	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในการคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนว่าควรมีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม.....	80
27	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
28	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย.....	82
29	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุด ของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ.....	86
30	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ ควรมีห้องพักรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก.....	87
31	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย.....	88
32	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย.....	89
33	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชนจำแนกตามระดับการศึกษา.....	90
34	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชน ควรจะสูงกว่าของรัฐ.....	94
35	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	95
36	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	96
37	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน จำแนกตามอาชีพ.....	97
38	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามอาชีพ.....	102
39	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันในการคิดเห็น เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักควรมี ลักษณะเหมือนกันหมด.....	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
40	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน จำแนกตามอาชีพ.....	105
41	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	106
42	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็น ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น.....	110
43	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวก.....	111
44	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพัก มีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง.....	113
45	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน.....	115
46	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำ ราคาควรเท่ากัน.....	116
47	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาโดยรวม.....	117
48	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถ เพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม.....	118
49	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	119
50	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน จำแนกรายได้ต่อเดือน.....	120

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
51	แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุด ของเอกชน จำแนกตามจำนวนบุตร.....	121
52	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีเช่าแบบ ชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน.....	126
53	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรอยู่ใน กรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด.....	127
54	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่มีระบบรักษา ความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง.....	128
55	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ห้องพัก สำหรับญาติที่มาเยี่ยมควรแยกต่างหาก.....	129
56	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความ คาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่โดยรวม.....	130
57	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามจำนวนบุตร.....	131
58	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน จำแนกจำนวนบุตร.....	132

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	แสดงรูปแบบพฤติกรรมการซื้อขาย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค.....	29
3	กระบวนการในการตัดสินใจซื้อ.....	32
4	แบบจำลองส่วนประสมทางการตลาด	34

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากรายงานการศึกษาวิจัยของสหประชาชาติได้แสดงให้เห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลกว่า ในปี ค.ศ. 2000 โลกจะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ถึง 580 ล้านคน และเกือบครึ่งหนึ่งเป็นประชากรของแถบเอเชีย (280 ล้านคน) ในขณะที่อัตราส่วนของการเพิ่มของประชากรโลกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 52 แต่อัตราเพิ่มของประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป กลับเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 102 องค์ประกอบของคนรุ่นปัจจุบันจึงเป็นองค์ประกอบของคนกลุ่มอายุใหม่ คือ กลุ่มผู้สูงอายุ ดังนั้นเมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุแล้ว จะพบว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.9 ในปี 2523 มาเป็นร้อยละ 9.7 ในปี 2528 และในปี พ.ศ. 2531 ประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ ประเทศในยุโรป อเมริกาเหนือ และสหภาพโซเวียต มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ถึง 154 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ของประชากรทั้งหมด และจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33 ของประชากรทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2543 ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนาแถบเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ แอฟริกา และลาตินอเมริกา ในปี พ.ศ. 2513 มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ประมาณ 137 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของประชากรทั้งหมด ส่วนในปี 2543 นั้น ประชากรผู้สูงอายุในประเทศในภูมิภาคเอเชียมีราวร้อยละ 48 ของประชากรโลก และร้อยละ 83 ของประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด ส่วนการเพิ่มสัดส่วนและทวีจำนวนของประชากรสูงอายุในสังคม ย่อมก่อให้เกิดประเด็นและทิศทางปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม แนวใหม่ ๆ ถึงแม้ปัญหาผู้สูงอายุในสังคมไทยปัจจุบันจะยังไม่รุนแรงดังเช่นที่ปรากฏในประเทศชีกโลกตะวันตก หรือประเทศแถบเอเชียที่มีการพัฒนาในระดับสูงอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ แต่ก็มีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ซึ่งนับวันจะเพิ่มความรุนแรงและทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ดังที่ประสบในประเทศที่มีการพัฒนาแล้วหลาย ๆ ประเทศ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 – 2534 รัฐบาล ได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยเน้นบทบาทของรัฐในการสร้างความเข้าใจถึงปัญหาของผู้สูงอายุและสนับสนุนให้ประชาชนวางแผนเตรียมการเพื่อการพึ่งตนเองในยามสูงอายุ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2530) นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการศึกษาวิจัยและวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับผู้สูงอายุก็ได้จัดทำแผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. 2525 – 2544 โดยมีเป้าหมายสำคัญ 5 ประการ คือ ด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา ความมั่นคงของรายได้และการทำงาน สังคมวัฒนธรรม และสวัสดิการสังคม (คณะอนุกรรมการการศึกษาวิจัยและวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับผู้สูงอายุ. 2525) ส่วนสาเหตุสำคัญของการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรผู้สูงอายุของไทย มีสาเหตุมาจากความก้าวหน้าทางวิชาการ และเทคโนโลยีทางด้านต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ และการบริหารทางสาธารณสุขที่พัฒนาขึ้น รวมไปถึงการมีระบบการศึกษาที่เปิดกว้าง จึงเป็นเหตุให้เกิดความรู้ความสามารถที่จะส่งเสริมสุขภาพให้กับตนเอง และคนในครอบครัว รวมทั้งการป้องกันการเกิดโรคให้กับประชากรที่สูงอายุเพื่อให้มีสุขภาพทางกายและทางจิตใจที่ดีทำให้อายุยืนยาวขึ้นได้ แต่การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วและมากมายนี้เป็นประเด็นและปรากฏการณ์ที่น่าห่วงใย เนื่องจากผู้สูงอายุมีปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาเกี่ยวกับทางด้านสุขภาพร่างกาย และ จิตใจ อารมณ์ รวมทั้ง

การปรับตัว การวางตัว สภาพการวางงานที่แตกต่างจากวัยอื่น ที่มีแนวโน้มไปในทางเสื่อมถอยลง ทำให้สภาพทางจิตใจเศร้าหมอง หดหู่ โรคภัยเบียดเบียนได้ง่าย

จากแนวความคิดทางด้านความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) ที่นักวิจัยในอเมริกาและทั่วโลกใช้ทำการวิจัยและศึกษากันอย่างมากในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เพราะเป็นแนวคิดที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของสุขภาวะ (Well-being) ในหมู่ประชากรกลุ่มต่างๆทั่วโลก แต่ในประเทศไทยแนวความคิดทางด้านนี้ยังมีผู้วิจัยน้อยและยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำและประชากรส่วนใหญ่ไม่ใช่ข้าราชการที่เกษียณอายุ ดังนั้น ลักษณะหรือแบบแผนในการดำรงชีวิต และลักษณะความสัมพันธ์ของผู้สูงอายุกับบุตรหลานที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันย่อมแตกต่างออกไปจากผู้สูงอายุที่ที่เคยรับราชการที่มีความพึงพอใจที่มั่นคงกว่าและส่วนใหญ่จะอยู่เป็นครอบครัวขยายมากกว่า รวมทั้งมีสุขภาพพลานามัยที่ดีกว่าเพราะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากลูกหลาน และเมื่อผู้สูงอายุมีอายุยืนยาวขึ้นย่อมเป็นภาระหน้าที่ของครอบครัวและบุตรหลานที่ต้องเลี้ยงดูผู้สูงอายุต่อไปและจากข้อมูลของสำนักสถิติแห่งชาติได้เปรียบเทียบอัตราส่วนการเป็นภาระของคนชราที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2527 ถึง 2532 ปรากฏว่าในปี 2527 อัตราการเป็นภาระของคนชราเท่ากับ 9.6 และได้เพิ่มขึ้นเป็น 9.8 ในปี 2530 และยังสามารถเพิ่มขึ้นเป็น 9.9 ในปี 2532 (สำนักสถิติแห่งชาติ, 2533) แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวยังคงเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด ส่วนการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของสัดส่วนและจำนวนผู้สูงอายุ มิได้จำกัดขอบเขตอยู่เพียงผลกระทบทางด้านประชากรเท่านั้น แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้เป็นเสมือนปฏิกิริยาลูกโซ่ ซึ่งส่งผลกระทบไปยังระบบอื่น ๆ อันได้แก่ ระบบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศด้วย การที่สัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมีผลให้อัตราส่วนผู้สูงอายุที่เป็นภาระเพิ่มสูงขึ้นด้วย โดยเพิ่มจากร้อยละ 8.8 ในปี พ.ศ. 2503 เป็นร้อยละ 9.7 ในปี พ.ศ. 2523 การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนผู้สูงอายุที่เป็นภาระนี้ย่อมหมายความว่า ประชากรซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 59 ปี และกำลังอยู่ในวัยผลิตหรือวัยแรงงานจะต้องรับภาระในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และภาระที่เพิ่มสูงขึ้นนี้จะมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจส่วนรวมในรูปของผลกระทบที่มีต่อการออมและการลงทุนในระดับประเทศ ซึ่งรัฐจะต้องแก้ไขแผนงานด้านเศรษฐกิจและสวัสดิการสังคม ให้สามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุในสังคมให้ได้ด้วย อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ไม่อาจทำได้ดังเช่นการแก้ไขปัญหาการเพิ่มประชากรในรูปของการจำกัดขนาดประชากร ทั้งนี้เพราะการลดอัตราการเพิ่มประชากรสามารถทำได้โดยการลดอัตราเจริญพันธุ์ ซึ่งอาจดำเนินการในรูปของการป้องกันการปฏิสนธิ (การใช้วิธีคุมกำเนิด) และการป้องกันการเกิด (การใช้วิธีทำแท้ง) แต่ปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุไม่สามารถดำเนินการในรูปของการจำกัดจำนวน ทั้งนี้เพราะไม่เคยมีสังคมใดที่รัฐมีนโยบายในการจำกัดจำนวนผู้สูงอายุ ในทางตรงกันข้าม สังคมทุกสังคมได้ใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะส่งเสริมให้สมาชิกของสังคมมีอายุยืนยาวต่อไปในอนาคตด้วย และโดยเหตุที่ปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ไม่อาจแก้ไขได้ในรูปของการจำกัดจำนวน ประเด็นสำคัญที่รัฐและสมาชิกของสังคมจะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก็คือ ทำอย่างไรจึงจะให้ผู้สูงอายุซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมได้อยู่ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มอายุอื่น ๆ ได้อย่างราบรื่นและมีความสุข สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อการมีชีวิตที่มีความสุขสบายตามสมควรแก่สภาพในบั้นปลายของชีวิต เป็นความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุที่ควรได้รับความสนใจและสนองตอบ สำหรับในสังคมที่ไม่มีระบบประกันสังคมที่มีการครอบคลุมที่กว้างขวาง และมีประสิทธิภาพเช่นสังคมไทย ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและแหล่งที่มาของการเลี้ยงชีพของผู้สูงอายุ จึงน่าจะต้องมาจากตนเองหรือครอบครัวเป็นสำคัญ

ส่วนบุญยืน สุภาพ (2522) และกมล แสงสีทอง (2526) ที่ศึกษาสาเหตุที่ทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ เข้ามารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา นั้น พบว่า เกิดจากการไม่มีญาติพี่น้องอุปการะ เข้ากับญาติ ไม่ได้ อยู่บ้านไม่มีความสุข ถูกทอดทิ้ง ผลักไสให้ไปอยู่กับคนอื่นที่ไม่คุ้นเคย และที่ต้องเข้ารับการสงเคราะห์ เนื่องจากสุขภาพไม่ดี ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ทำให้ผู้สูงอายุเกิดปัญหาทางจิตใจตามมา ส่วนการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุที่อยู่สถานสงเคราะห์นั้นมีอยู่บ้าง เช่น การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติการณ์ของโรคจิตกังวล โรคประสาทซึมเศร้า โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่กับครอบครัว ในชุมชน และผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ พบว่า ผู้สูงอายุมีโรคด้านประสาท และจิตกังวล ในงานวิจัยชิ้นนี้พบโรคประสาทซึมเศร้าถึงร้อยละ 40 ในผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา และร้อยละ 15 ของกลุ่มผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัว (วรัญ ดันชัยสวัสดิ์ และบุญนา วงศ์เชาวน์วัฒน์. 2528 : 170 – 171)

จากข้อมูลต่าง ๆ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุของไทยมีปัญหาทั้งทางด้านร่างกาย เช่น ความเสื่อมสมรรถภาพการทำงานของระบบประสาทสัมผัส ระบบกล้ามเนื้อ ระบบโครงกระดูก ระบบหลอดเลือด และทางด้านจิตใจ เช่น ไม่สามารถปรับตัวได้ เป็นโรคซึมเศร้าและเป็นโรคจิตกังวล เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาโดยตรงทางด้านสุขภาพทางกาย และทางด้านจิตใจของผู้ชราไทย โดยเฉพาะการให้บริการของรัฐในรูปของสถานสงเคราะห์คนชราในประเทศไทยนั้น จะมีกรมประชาสงเคราะห์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่จัดบริการในเรื่องนี้ ซึ่งได้จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราขึ้นทั้งหมด 12 แห่ง ทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) ประเภทสามัญ ไม่เสียค่าบริการ 2) ประเภทเสียค่าบริการแบบเตียงเดี่ยว อัตราคนละ 550 บาทต่อเดือน ประเภทเตียงคู่ อัตรา 1,060 บาทต่อเดือน แต่มีเฉพาะที่สถานสงเคราะห์คนชรา บ้านบางแคเท่านั้น และ 3) ประเภทพิเศษโดยปลูกบ้านในที่ดินของกรมประชาสงเคราะห์ โดยทำสัญญาปลูกสร้างเสร็จแล้วยกกรรมสิทธิ์ให้ทางราชการ และผู้ปลูกสร้างอยู่อาศัยได้ตลอดชีวิต ขณะนี้มีเฉพาะที่สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพียงแห่งเดียว ราคาห้องละ 420,000 – 650,000 บาท จะเห็นได้ว่าราคาค่อนข้างแพงสำหรับคนชราที่ไม่มีอาชีพหรือรายได้เป็นหลักเป็นแหล่ง ทำให้ไปขอรับบริการจากสถานสงเคราะห์บ้านคนชราเป็นจำนวนมาก อีกทั้งต้องใช้เวลาในการรอคอยอีกเป็นเวลานานมาก บางคนอาจจะ 3 – 5 ปี แล้วแต่จังหวัด โดยจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จากการเข้าไปค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ของบ้านพักคนชราของรัฐบาล จะมีเฉพาะในเอกสารของกองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์เท่านั้น ซึ่งไม่เป็นที่แพร่หลาย แต่ถ้าบ้านพักคนชราของเอกชนแบบเสียค่าบริการจะมีอย่างหลากหลาย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะใน Internet ที่รวบรวมไว้ในภาคผนวก ซึ่งมีทั้งแบบให้คำปรึกษาทั้งทางด้านข้อมูล สถานที่ เงินทุน ที่ติดต่อ และแบบเช่าชั่วคราว เช่าถาวร หรือส่วนของไทยจะเป็นแบบการจัดการโดยร่วมกับโรงพยาบาลเอกชน เช่น โรงพยาบาลศรีวิชัย ที่ร่วมกับ Rose Garden โดยให้บริการเช่าบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว หรือเช่าเป็นหลัง โดยอยู่กันแบบเป็นชุมชน (Community) ที่เป็นแบบอยู่กันเป็นชุมชนรักสงบ มีกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน แต่ถ้าเป็นแบบห้องชุด (Condominium) ของเอกชนทั้งแบบเสียค่าบริการและไม่เสียค่าบริการขององค์กรการกุศลต่าง ๆ หรือหน่วยราชการอื่น ๆ จะยังไม่เกิดขึ้น รวมทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน, สถานที่, ข้อมูลต่าง ๆ ของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดก็ยังไม่ มี ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาเมื่อนำมาปรับให้เข้ากับสังคม วัฒนธรรมของคนไทยซึ่งเป็นแบบครอบครัวร่วมหรือครอบครัวผสมในต่างจังหวัดและแบบครอบครัวเดี่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยจะศึกษาถึงรูปแบบของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนที่เหมาะสมกับคนไทย และให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบ้านพักคนชรา แบบสมัยใหม่ที่จะช่วยให้ผู้สูงอายุ

ของเรามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีคนเข้าใจ และเอาใจใส่ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีกิจกรรมเพื่อพลาสมาที่แข็งแรง จิตใจแจ่มใส รู้สึกมีคุณค่าในสังคม มีอายุยืนยาวนาน

โดยแบบสอบถามจะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งถือเอาตามเกณฑ์ของการขอเข้ารับบริการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ทั้งทางด้านส่วนประกอบของตัวบ้านคนชราแบบห้องชุด ด้านราคาในการใช้บริการ ด้านสถานที่ตั้ง ด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งความคิดเห็นและแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุที่ต้องการจะอยู่ร่วมกับคนวัยเดียวกัน อีกทั้งเพื่อศึกษาถึงมูลเหตุเบื้องหลังของความต้องการลึก ๆ (Need Behind the Needs) ของผู้สูงอายุว่าทำไมจึงต้องมาใช้บริการบ้านพักคนชรา และสนับสนุนสถาบันครอบครัวให้เป็นสถาบันหลักต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
2. เพื่อศึกษาถึงความคาดหวังของผู้สูงอายุที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนทางด้านการตลาดของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดของผู้บริโภค
2. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อเนื่องทั้งในด้านของจิตใจของผู้สูงอายุ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้ารับบริการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ของชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรได้จำนวน 400 ท่าน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัว

อย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่คืน (Without Replacement) เพื่อให้ได้สถานที่เก็บข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 8 แห่ง และการเก็บข้อมูลใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self – administered Questions) หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ในกรณีที่ผู้สูงอายุมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Personal Interviews) เพื่อช่วยให้เห็นภาพและอุปกรณ์ประกอบของจริง (Props and Visual Aids) ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถกรอกแบบสอบถามเองได้

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้สูงอายุ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 สถานภาพสมรส

1.1.2.1 โสด

1.1.2.2 สมรส

1.1.2.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.1.3 ลักษณะการอยู่อาศัย

1.1.3.1 อยู่คนเดียวลำพัง

1.1.3.2 สามี / ภรรยา

1.1.3.3 พ่อ / แม่ / ลูก

1.1.3.4 อยู่กับญาติพี่น้อง

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพสุดท้าย

1.1.5.1 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.2 ธุรกิจส่วนตัว / อิสระ

1.1.5.3 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

1.1.5.4 รับจ้างทั่วไป

1.1.5.5 ข้าราชการบำนาญ

1.1.5.6 อยู่บ้านเฉย ๆ

1.1.5.7 อื่น ๆ

1.1.6 รายได้ต่อเดือน

1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

1.1.6.2 10,001 – 20,000 บาท

1.1.6.3 20,001 – 30,000 บาท

1.1.6.4 30,001 – 40,000 บาท

1.1.6.5 40,001 – 50,000 บาท

1.1.6.6 50,001 บาทขึ้นไป

1.1.7 จำนวนบุตร

1.1.7.1 ไม่มี

1.1.7.2 1-2 คน

1.1.7.3 3-5 คน

1.1.7.4 มากกว่า 5 คน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความคาดหวังเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

2.3 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้สูงอายุ

หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ผู้สูงอายุที่อยู่ในข่ายการศึกษา ประกอบด้วยบิดา มารดา หรือญาติ พี่น้องที่สูงอายุและผู้สูงอายุโดยทั่ว ๆ ไป ตามกฎของการเข้ารับบริการสงเคราะห์ ในสถานสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

ความคิดเห็น

หมายถึง สิ่งที่ผู้สูงอายุ คิดเกี่ยวกับการใช้บริการและรูปแบบของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดที่ควรจะเป็นของเอกชน

ความคาดหวัง

หมายถึง สิ่งที่ผู้สูงอายุ คาดหวังเกี่ยวกับการใช้บริการและรูปแบบของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

แนวโน้มพฤติกรรม

หมายถึง สิ่งที่ผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมที่จะใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

บ้านพักคนชราของรัฐบาลประเภทเสียค่าบริการ

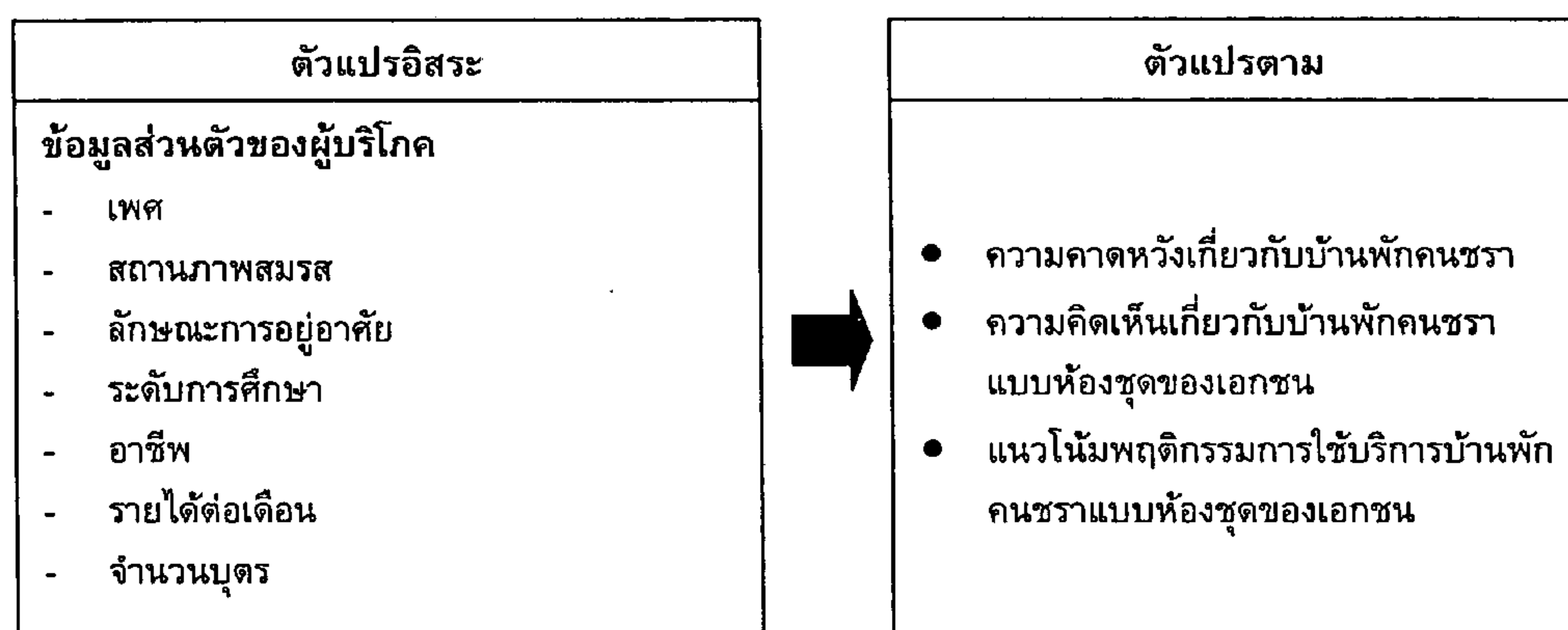
หมายถึง สถานสงเคราะห์ที่รัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการด้านที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ ซึ่งมีลักษณะเป็นหอพัก คือมีห้องส่วนตัวเป็นสัดส่วน โดยต้องชำระค่าบริการประเภทเตียงเดี่ยวอัตราคนละ 550 บาทต่อเดือน ประเภทเตียงคู่อัตรา 1,060 บาทต่อเดือน และในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะสถานสงเคราะห์คนชรabanพักบางแค ประเภทเสียค่าบริการ

บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

หมายถึง สถานบริการที่เอกชนจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการด้านที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุซึ่งมีลักษณะเป็นหอพัก คือมีห้องส่วนตัวเป็นสัดส่วน โดยมีทั้งแบบเช่าหรือซื้อขาดโดยจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากกว่าของรัฐบาลเช่นศูนย์กีฬาขนาดใหญ่,สถานพยาบาลที่มีอุปกรณ์ครบครัน เป็นต้น ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะบ้านพักคนชราประเภทหอพักแบบเช่า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน” มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
2. ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
3. ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
4. ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
5. ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของแบบห้องชุดเอกชนต่างกัน
6. ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
7. ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ความคาดหวัง ความคิด และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้สูงอายุในการเข้ารับบริการสถานสงเคราะห์คนชราของเอกชนแบบเสียค่าบริการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีอยู่หลายด้านตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
2. ความหมายของคำว่า “ผู้สูงอายุ”
3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความชราภาพหรือวุฒิวิทยา
4. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ในวัยสูงอายุ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราเจริญพันธุ์
6. แนวคิดเกี่ยวกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับคนชรา
7. แนวความคิดด้านพฤติกรรมผู้บริโภค
8. แนวความคิดด้านกระบวนการตัดสินใจซื้อ
9. แนวความคิดด้านส่วนประสมทางการตลาด
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ทฤษฎีการสูงอายุ

วัยสูงอายุ หรือที่เรียกกันว่า วัยชรา นี้ จัดเป็นวัยที่อยู่ในระดับสุดท้ายของชีวิต ลักษณะและการพัฒนาการในวัยนี้จะตรงข้ามกับวัยเด็ก คือ มีแต่ความเสื่อมโทรมและสึกหรอ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป (ชูศรี วงษ์เครือ. 2533 : 47) จึงเป็นการยากที่จะกำหนดว่าบุคคลใดอยู่ในวัยสูงอายุ เกณฑ์ที่สังคมจะกำหนดว่าบุคคลใดเป็นผู้สูงอายุนั้น แตกต่างกันไปตามสภาพสังคม ได้มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับผู้สูงอายุไว้มากมาย ซึ่งฮอลล์ (Hall. 1976 : 3 – 4) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุและได้แบ่งการสูงอายุของบุคคลออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การสูงอายุตามวัย (Chronological Aging) หมายถึง การสูงอายุตามปีปฏิทินโดยการนับจากปีที่เกิดเป็นต้นไป และบอกได้ทันทีว่า ใครมีอายุมากน้อยเพียงใด
2. การสูงอายุตามสภาพร่างกาย (Biological Aging) เป็นการพิจารณาการสูงอายุจากสภาพร่างกายและสรีระของบุคคลที่เปลี่ยนไปเมื่อมีอายุเพิ่มขึ้น เนื่องจากประสิทธิภาพการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายลดน้อยลง เป็นผลมาจากความเสื่อมตามกระบวนการสูงอายุ ซึ่งเป็นไปตามอายุขัย (Life Span) ของแต่ละบุคคล
3. การสูงอายุตามสภาพจิตใจ (Psychological Aging) เป็นการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ของการรับรู้ แนวความคิด ความจำ การเรียนรู้ เซวณปัญญา และลักษณะบุคลิกภาพที่ปรากฏในระยะต่าง ๆ ของชีวิตแต่ละคนที่มีอายุเพิ่มขึ้น

4. การสูงอายุดตามสภาพสังคม (Sociological Aging) เป็นการเปลี่ยนแปลงในบทบาทหน้าที่ สถานภาพของบุคคลในระบบสังคม รวมทั้งความคาดหวังของสังคมต่อบุคคลนั้น ซึ่งเกี่ยวกับอายุ การแสดงออกตามคุณค่าและความต้องการของสังคม

สำหรับการกำหนดว่า ผู้สูงอายุเริ่มเมื่ออายุเท่าใด พบว่า มีความแตกต่างกันในแต่ละสังคมสำหรับ สังคมไทย กำหนดไว้ว่า ผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างไรก็ตาม ผู้สูงอายุไม่ได้มีกลุ่มเดียว และมีได้ มีลักษณะเหมือนกันหมด จะมีความแตกต่างกันไปตามสภาพอายุ สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ดังที่ ฟิลด์ และมิงค์เลอร์ (Field and Minkler. 1988 : 100) ศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุจะมีลักษณะแตกต่างกันไปตาม ช่วงอายุ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. วัยสูงอายุตอนต้น (Young – Old Age) คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุต่ำกว่า 75 ปี ซึ่งผู้สูงอายุในช่วง วัยนี้ จะเป็นวัยที่สามารถทำงานได้ตามปกติ เหมือนวัยผู้ใหญ่กลางคน

2. วัยสูงอายุตอนกลาง (Old – Old Age) คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 75 – 84 ปี

3. วัยสูงอายุตอนปลาย (Oldest – Old Age) คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 85 ปีขึ้นไป

ในประเทศที่มีความเจริญทางด้านการแพทย์ พบว่า ผู้ที่มีอายุถึง 60 ปีแล้ว ยังแข็งแรงและมีความ สามารถในการทำงานได้ดี องค์การอนามัยโลกจึงได้แบ่งเกณฑ์อายุตามสภาพของการมีอายุเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. ผู้สูงอายุ (Elderly) มีอายุระหว่าง 60 – 74 ปี

2. คนชรา (Old) มีอายุระหว่าง 75 – 90 ปี

3. คนชรามาก (Very Old) มีอายุ 90 ปีขึ้นไป

นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายของผู้สูงอายุไว้อีกมากมาย ซึ่งอวย เกตุสิงห์ (2525 : 9) ได้แบ่ง ความสูงอายุนออกเป็น 4 ประเภทที่คล้ายคลึงกับฮอลล์ คือ

1. แก่โดยอายุ คือ แก่เพราะเกิดมานาน

2. แก่โดยสังขาร คือ แก่ตามสภาพของร่างกาย

3. แก่โดยจิตใจ คือ แก่ไปตามความนึกคิด

4. แก่โดยสังคม คือ แก่เพราะเหตุแวดล้อม และประสบการณ์ เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน

อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (2509 : 91 – 95) ซึ่งเป็นผู้บัญญัติ คำว่า “ผู้สูงอายุ” ได้กล่าวว่า ผู้สูงอายุ จะต้อง มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

2. เป็นผู้ที่มีความเสื่อมตามสภาพ มีกำลังถดถอยเชื่องช้า

3. เป็นผู้ที่สมควรให้ความอุปการะดูแล

4. เป็นผู้มีโรค ควรได้รับการช่วยเหลือ

สเตรชเลอร์ (วิญญารัตน์ ภูตระกูล : 14 ; อ้างอิงมาจาก Strehler n. d.) ได้แบ่งสภาพของการมีอายุเพิ่มขึ้นออกเป็น 4 ประการ

1. การสูงอายุดตามสภาพธรรมชาติ (Universal Aging) เป็นสภาพการที่มีอายุเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นในร่างกายของทุกคนเมื่อมีชีวิตยืนยาวเพียงพอ

2. การสูงอายุดตามสภาพภายในร่างกาย (Intrinsic Aging) เป็นสภาพการที่มีอายุเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากปัจจัยในร่างกาย ไม่รวมถึงปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม

3. การสูงอายุดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Progressive Aging) เป็นกระบวนการของสภาพการที่มีอายุเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระยะแรกของชีวิต กระบวนการนี้จะเกิดในอัตราที่เร็วมากขึ้นเมื่ออายุผ่านระยะความเป็นผู้ใหญ่ไปแล้ว เป็นผลทำให้ร่างกายมีความไวต่อความเป็นโรคมมากขึ้น

4. การสูงอายุดทำให้เกิดความเสื่อมถอยของร่างกาย (Deterioration, Irreversible Aging) หมายถึงสภาพการที่มีอายุเพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้ร่างกายเสื่อมสภาพลงและถูกทำลาย ไม่สามารถกลับคืนสู่สภาวะปกติได้ อย่างไรก็ตาม สภาพของการมีอายุเพิ่มขึ้นยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

4.1 สภาพการมีอายุเพิ่มขึ้นทางชีววิทยา (Biologic Aging) สภาพการเปลี่ยนแปลงและความบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในผู้สูงอายุ เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในร่างกาย แต่ไม่รุนแรงทำให้ถึงแก่ความตาย และได้มีการกำหนดแบบแผนไว้แล้ว ด้วยวิธีการทางพันธุกรรม

4.2 สภาพของการมีอายุเพิ่มขึ้น เนื่องจากพยาธิสภาพ (Pathologic Aging) เป็นสภาพที่เกิดจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ในผู้สูงอายุ มักจะทำให้ถึงแก่ความตาย โดยมีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกในร่างกาย ซึ่งไม่ได้เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม

ดังนั้น การที่จะบอกได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้สูงอายุนั้น ต้องคำนึงถึงหลายสิ่งประกอบกัน ทั้งอายุตามปฏิทิน ความเสื่อมของร่างกายและจิตใจ รวมทั้งบทบาททางสังคมต่าง ๆ ที่จะเป็นบทบาทแสดงถึงความเป็นผู้นำและมีความรับผิดชอบสูง ซึ่งประสพ รัตนกร (2529 : 18) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ 7 ประการ ที่ผู้สูงอายุควรพึงมี คือ

1. เป็นผู้มีสุขภาพดี (Good Health)
2. เป็นผู้ที่ไม่เคยหมดหวัง (Hope Fullness)
3. เป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง (Activeness)
4. เป็นผู้ที่ทำตัวดี (Charming Personality)
5. เป็นผู้ที่เชื่อถือได้ (Trustworthiness)
6. เป็นผู้ที่มีเกียรติในตนเอง (Dignity)
7. เป็นผู้ที่มีความสุภาพ (Nobility)

จากการที่มีผู้ให้ความสนใจและอธิบายถึงความแตกต่างของการสูงอายุด ทำให้เกิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสูงอายุดมากมาย ซึ่งไม่มีทฤษฎีใดที่จะสามารถอธิบายถึงปัจจัยและที่มาของการสูงอายุดได้อย่างชัดเจนโดยลำพัง ดังนั้น จึงมีหลายทฤษฎีร่วมกันอธิบายถึงการสูงอายุดของผู้สูงอายุโดยทั่วไป ซึ่งแบ่งเป็นทฤษฎีใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการ (Evolution Theory)
2. ทฤษฎีทางชีววิทยา (Biological Theory)
3. ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theory)
4. ทฤษฎีทางสังคมวิทยา (Sociological Theory)

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการ (Evolution Theory) เน้นคนเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีการวิวัฒนาการอยู่เสมอและจะอยู่รอดได้แม้ในสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่ออายุมากขึ้นไม่สามารถมีชีวิตอยู่ตลอดไปได้

2. ทฤษฎีทางชีววิทยา (Biological Theory) เป็นทฤษฎีที่อยู่บนพื้นฐานของยีนส์ (Gene) และการเปลี่ยนแปลงในระดับเซลล์ (Cell) และเนื้อเยื่อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎีหลักและทฤษฎีย่อยสนับสนุนนาธาน (Nathan. 1977 : 103 – 109) เป็นผู้สรุปรวบรวมดังนี้

2.1 ทฤษฎีการถ่ายทอดพันธุกรรม (Genetic Theory) เชื่อว่าการสูงอายุเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นตามกรรมพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของอวัยวะบางส่วนของร่างกายคล้ายคลึงกันหลายชั่วอายุคน เมื่ออายุมากขึ้น เช่น ลักษณะศีรษะล้าน ผมหงอกเร็ว เป็นต้น ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะพบในบางคนเท่านั้น แม้จะมีอายุเท่ากัน ทฤษฎีการถ่ายทอดพันธุกรรมนี้ยังได้กล่าวถึงการสร้างโปรตีน โดย DNA ซึ่งมีเอนไซม์ (Enzyme) เป็นตัวควบคุมการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ โดยแบ่งแยกออกได้อีก 3 ทฤษฎี คือ

2.1.1 ทฤษฎีว่าด้วยความเสียหายของ DNA (DNA Damage Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ในโมเลกุลของ DNA มีข้อมูลต่าง ๆ ในการสร้างโปรตีนและเอนไซม์แต่ละชนิดให้แก่อวัยวะต่าง ๆ ตามความต้องการของอวัยวะเหล่านั้นและเหมาะสมกับอวัยวะแต่ละชนิด เพื่อช่วยให้เซลล์ของอวัยวะเหล่านั้น ทำหน้าที่ต่อไปได้ ความเสียหายที่เกิดขึ้นในโมเลกุลของ DNA ทำให้ข้อมูลต่าง ๆ คลาดเคลื่อนไปหมด ทำให้โปรตีนและเอนไซม์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมาผิดพลาดไปด้วย เป็นเหตุให้เซลล์ของอวัยวะต่าง ๆ ต้องตายไป

2.1.2 ทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ร่างกาย (Somatic Mutation Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าภาวะการแบ่งตัวผิดปกติของเซลล์ร่างกายทำให้เกิดการสูงอายุได้เร็วขึ้น เซลล์ที่ผิดปกตินี้จะมีโครโมโซมที่ผิดปกติเพิ่มมากขึ้น ความผิดปกติของโครโมโซมจะทำให้ยีนส์หรือ DNA บกพร่อง เป็นสาเหตุให้เซลล์ตายเร็วขึ้น

2.1.3 ทฤษฎีว่าด้วยความผิดพลาดของเซลล์ร่างกาย (Error Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า เมื่อคนมีอายุมากขึ้น ยีนส์จะค่อย ๆ เกิดความผิดพลาด และความผิดพลาดนี้จะเพิ่มมากขึ้นจนถึงจุดที่ทำให้เซลล์ต่าง ๆ ของร่างกายเสื่อมและหมดอายุลง

2.2 ทฤษฎีที่ไม่เกี่ยวกับยีนส์ (Non Genetic Theory) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับเซลล์และระดับเนื้อเยื่อ แบ่งแยกย่อยได้อีก 7 ทฤษฎี ดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีว่าด้วยการเสื่อมและถดถอย (Wear and Tear Theory) เชื่อว่าถ้าหน้าที่ของร่างกายทั้งโครงสร้างมีการใช้ก็จะทำให้เกิดการหมดอายุ ถ้ามีการใช้มากมีผลทำให้เกิดการสูงอายุเร็วขึ้น

2.2.2 ทฤษฎีว่าด้วยการอดซึมที่บกพร่อง (Deprivation Theory) เมื่อคนมีอายุมากขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากความเสื่อมที่เกิดขึ้นที่ผนังเซลล์ของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย เป็นผลให้การอดซึมหรือการส่งผ่านออกซิเจนและสารอาหารต่าง ๆ ในเลือดไปสู่เซลล์ของอวัยวะต่าง ๆ เกิดขึ้นไม่สมบูรณ์ ทำให้เซลล์ของอวัยวะต่าง ๆ ได้รับออกซิเจนและสารอาหารไม่เพียงพอ อวัยวะต่าง ๆ จึงเสื่อมลง

2.2.3 ทฤษฎีว่าด้วยการสะสม (Accumulation Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าในน้ำเหลือง (Serum) ของคนหรือสัตว์ที่สูงอายุ พบว่า มีการสะสมของสารบางอย่างซึ่งมีผลทำให้หยุดการเจริญเติบโตของเซลล์และสารนี้จะไม่พบในน้ำเหลืองของคนหรือสัตว์ที่มีอายุน้อย

2.2.4 ทฤษฎีว่าด้วยสารที่เกิดจากการเผาผลาญ (Free Radical Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการให้ออกซิเจนของเซลล์และการเผาผลาญพวกโปรตีน คาร์โบไฮเดรต และอื่น ๆ จะทำให้เกิดพวกเรดิคัลอิสระ (Free Radical Theory) อันเป็นสารที่ทำลายผนังเซลล์ให้เสื่อมสลายลง

2.2.5 ทฤษฎีว่าด้วยคอลลาเจน (Collagen Cross – linkage Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ สารที่เป็นส่วนประกอบของคอลลาเจนและไฟบรัส โปรตีนจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และเกิดการจับตัวมากขึ้น ทำให้เส้นใย (Collagen Fiber) หดสั้นเข้า ในวัยชรา ทำให้เกิดความสูญเสียการยืดหยุ่น เช่น ผิวหนัง และเส้นเลือด มีรอยย่นปรากฏขึ้น

2.2.6 ทฤษฎีว่าด้วยภูมิคุ้มกัน (Immunologic Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการสูงอายุเกิดจากความบกพร่องของระบบภูมิคุ้มกัน ทำให้ร่างกายต่อสู้กับเชื้อโรคและสิ่งแปลกปลอมได้ไม่ดี จึงเกิดความเจ็บป่วยง่าย และมักจะเป็นรุนแรง อันตรายถึงชีวิต

2.2.7 ทฤษฎีว่าด้วยความเครียด (Stress Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าด้วยความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน มีผลทำให้เซลล์ตายได้ บุคคลที่ต้องเผชิญความเครียดบ่อย ๆ จะทำให้บุคคลนั้นเข้าสู่วัยสูงอายุเร็วขึ้น

3. ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงความสำคัญของจิตใจ ดังที่จุง (Jung) กล่าวว่า ความสำคัญของช่วงชีวิตในครึ่งหลังจะมีผลมาจากครึ่งแรกของชีวิต อันเป็นสาเหตุทำให้ผู้สูงอายุมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป แยกเป็น 2 ทฤษฎีย่อยดังนี้

3.1 ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าผู้สูงอายุจะเป็นสุขหรือทุกข์ขึ้นอยู่กับภูมิหลังและการพัฒนาจิตใจของผู้นั้น ถ้าผู้สูงอายุเติบโตขึ้นมาด้วยความมั่นคงอบอุ่น มีความรักแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย เห็นความสำคัญของคนอื่น รักผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ก็มักจะเป็นผู้สูงอายุที่ค่อนข้างมีความสุขในชีวิตบั้นปลาย

3.2 ทฤษฎีความปราชัย (Intelligence Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้สูงอายุที่ยังปราชัยเปรื่องและคงความเป็นปราชญ์อยู่ได้ก็ด้วยเป็นผู้ที่มีความสนใจเรื่องต่าง ๆ อยู่ มีการค้นคว้าและพยายามที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ผู้ที่จะมีลักษณะเช่นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและมีเงินใช้สอย โดยไม่เดือดร้อนเป็นเครื่องเกื้อหนุน

4. ทฤษฎีทางสังคมวิทยา (Sociological Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าถ้าสังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วก็จะทำให้สถานะของผู้สูงอายุเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วย และสถานะของผู้สูงอายุในสังคมใด จะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้สูงอายุในสังคมนั้น (ดวงฤดี ลาคุชะ. 2526 : 14) นอกจากนั้น ยังได้แนะนำให้ผู้สูงอายุยอมรับว่าเมื่อถึงวัยสูงอายุ ลูกหลานและชุมชนมักจะให้ความสำคัญและความสนใจน้อยลง เมื่อเป็นเช่นนี้ควรจะเป็นตัวของตัวเอง ลดความรับผิดชอบลงและพยายามรักษาสุขภาพไว้ให้ดี เพื่อจะได้ใช้ชีวิตบั้นปลายอย่างมีความสุข โดยมีแนวทฤษฎี 2 แนวทาง ที่เสนอแนะการดำรงตนของผู้สูงอายุทางสังคม ดังนี้

4.1 ทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้นสถานภาพทางสังคมจะลดลง บทบาทเก่าจะถูกถอนตัวออกไป ดังนั้น ผู้สูงอายุควรมีกิจกรรมต่อเนื่องจากวัยที่ผ่านมา ควรพอใจในการร่วมกิจกรรม สนใจและร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สูงอายุที่ทำให้มีสุขภาพดีทั้งใจและกาย กิจกรรมจึงมีความสำคัญต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ (Barrow and Smith. 1979 : 53)

4.2 ทฤษฎีไร้การผูกพัน (Disengagement Theory) กล่าวว่า ผู้สูงอายุและสังคม จะลดบทบาทซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้สูงอายุรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถลดลง สุขภาพเสื่อมถอย รวมทั้งความตายที่ค่อย ๆ มาถึง ผู้สูงอายุจึงหลีกเลี่ยงถอนตัวออกจากสังคม เพื่อลดความเครียดและพอใจกับการไม่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันระหว่างตนเองกับสังคมต่อไป (Dowd. 1975 : 587)

4.3 ทฤษฎีความต่อเนื่อง (Continuity Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าผู้สูงอายุจะมีความสุขได้ก็ต่อเมื่อได้กระทำกิจกรรม หรือปฏิบัติตัวเช่นที่เคยกระทำมาแต่เก่าก่อน บุคคลใดคุ้นเคยกับการอยู่ร่วมกับคนหมู่มากก็กระทำต่อไป คนใดพอใจรักชีวิตที่อยู่อย่างสบาย สันโดษ ก็อาจแยกตนเองออกมาอยู่ตามลำพัง ทฤษฎีนี้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้สูงอายุที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงมากมายหลายอย่างในสังคม เช่น การตายของสามีหรือภรรยา การเกษียณอายุ เป็นต้น

4.4 ทฤษฎีของอีริกสัน (Erikson's Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า การพัฒนาการทางด้านจิตสังคมของคนในวัยสูงอายุ เป็นช่วงชีวิตที่จะรู้สึกว่าชีวิตนั้นมีคุณค่า มีความมั่นคง จะมีความรู้สึกพึงพอใจในผลสำเร็จจากช่วงชีวิตที่ผ่านมา และเกิดความรู้สึกสุขสงบทางใจ และสามารถยอมรับได้ว่าความตายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ในทางตรงกันข้าม คนที่ไม่ยอมรับจะมีความรู้สึกว่าคนนั้นมีโอกาสเลือกได้น้อย และต้องการให้มีชีวิตยืดยาวต่อไปอีก เกิดความท้อถอย สิ้นหวัง คับข้องใจ รู้สึกว่าตนนั้นไร้ค่าและความสามารถที่จะเผชิญต่อความสูงอายุลดน้อยลงด้วย

4.5 ทฤษฎีของเพค (Peck's Developmental Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าผู้สูงอายุวัยต้น (55 – 75 ปี) และผู้สูงอายุวัยปลาย (75 ปีขึ้นไป) มีความแตกต่างกันทั้งลักษณะนิสัย และการปฏิสัมพันธ์ทางด้านจิตสังคม เขามีความเชื่อว่าผู้สูงอายุมีพัฒนาการ 3 ประการ คือ

4.5.1 ความสามารถในการแยกความแตกต่างของคน กับบทบาทในช่วงชีวิตที่ผ่านมา ความภาคภูมิใจในตนเองและความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าขึ้นอยู่กับบทบาทของหน้าที่การงาน เมื่อเกษียณอายุบางคนจะมีความรู้สึกว่าไร้คุณค่า แต่ถ้าความรู้สึกภาคภูมิใจและความมีคุณค่าของงานไม่ได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ที่เคยทำ หลังเกษียณอายุความรู้สึกนั้นก็ยังคงมีอยู่ เช่น ผู้ที่ชอบปลูกต้นไม้หรือเล่นกอล์ฟ ก็จะพึงพอใจหลังเกษียณที่จะได้ทำสิ่งที่ต้องการแทนงาน อาชีพที่เคยทำเป็นประจำ

4.5.2 ความสามารถทางร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ กับร่างกายที่แข็งแรง เมื่อยังทำงานอยู่ ทักษะทางด้านนี้ทำให้ผู้สูงอายุยอมรับความสามารถทางร่างกายที่ลดลง และพยายามปรับตัวให้เหมาะสม ชีวิตก็จะเกิดความผาสุก แต่ถ้าถึงถึงความถดถอยของร่างกาย ก็จะทำให้ความสุขและความพอใจในวัยสูงอายุลดน้อยลง

4.5.3 การยอมรับว่าร่างกายของตนเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติกับสภาพร่างกายก่อนสูงอายุ การยอมรับร่างกายตามธรรมชาติ ทำให้คนยอมรับความตายโดยไม่รู้สึกหวาดกลัว การยอมรับนี้รวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความตายด้วย ในทางตรงกันข้ามคนที่ยึดถือสภาพร่างกายที่อยู่ในวัยที่อ่อนกว่าก็จะพยายามยืดชีวิตไว้ได้ยาวนานที่สุด และไม่พึงพอใจกับสภาพที่เป็นอยู่ หวาดกลัวความตาย

จากทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุทุกคนมิได้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และสังคมเหมือนกันหมด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความรู้ ความสามารถ สภาพสุขภาพ ประเพณีวัฒนธรรม และมาตรฐานทางสังคมของแต่ละบุคคล

ความหมายของคำว่า “ผู้สูงอายุ”

บาร์โรว์ และสมิธ (Barrow and Smith. 1979 : 18) กล่าวว่า ไม่มีการนิยามถึงผู้สูงอายุเป็นเกณฑ์เดียวกัน แต่จะนิยามว่าผู้ใดเป็นผู้สูงอายุบนพื้นฐานของการวัดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้

1. กำหนดตามประเพณี (Tradition)

ในอเมริกากำหนดให้ผู้ที่มียุ 65 ปีเป็นผู้สูงอายุ ก็จะเกษียณอายุการทำงานเมื่ออายุ 65 ปี โดยมีข้อจำกัดที่เห็นได้ชัดคือการบังคับให้เกษียณ เกณฑ์ที่เกี่ยวกับอายุตามปฏิทินที่ใช้ตัดสินว่าผู้ใดเป็นผู้สูงอายุเป็นเกณฑ์ที่แคบและจำกัดมากเกินไป และเป็นเกณฑ์ที่สันนิษฐานว่าทุกคนจะมีแนวทางในการเป็นผู้สูงอายุในวิถีทางเดียวกันทุกอย่าง

2. กำหนดตามการทำหน้าที่ของร่างกาย (Body Functioning)

“ความสูงอายุ” เป็นกระบวนการทางชีวะ กล้ามเนื้อจะลดความแข็งแรงลง ความยืดหยุ่นของผิวหนัง การไหลเวียนของโลหิต และการเปลี่ยนแปลงของระบบประสาท สดุดยอดของการหน้าที่ทางด้านความสามารถจะเกิดขึ้นในช่วงต้น ๆ ของอายุหลังจากอายุ 20 ปีไปแล้ว ระบบการได้ยินจะเสื่อมลง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจะสูงสุดในช่วงอายุ 25 – 30 ปี

3. กำหนดตามการหน้าที่ของสมอง (Mental Functioning)

หมายถึง ความสามารถในการสร้างสรรค์ คิด จำ และเรียนรู้ แม้จะมีการสันนิษฐานว่าการหน้าที่ของสมองจะลดลงตามอายุ แต่การศึกษาในปัจจุบันได้แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องถูกต้อง ส่วนใหญ่หน้าที่ทางสมองจะยังคงอยู่เหมือนเดิมตลอดช่วงชีวิต แต่สำหรับบางคนก็อาจลดลง มีการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าพวกที่ใช้สมองอยู่เป็นประจำจะช่วยให้สมองตื่นตัวอยู่ตลอดไป

4. กำหนดตามความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self – Concept)

แนวคิดเกี่ยวกับตนเองมีผลต่อสภาพทางจิตใจของปัจเจกบุคคล แนวคิดเกี่ยวกับตนเองมีหลายมิติ ซึ่งรวมถึงความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ (Sense of Identity) ภาพพจน์เกี่ยวกับร่างกาย (Body Image) ความนับถือตนเอง (Self – esteem) ทั้งหมดนี้มีบทบาทมากต่อกระบวนการสูงอายุ พวกที่มองตนเองว่าเป็นผู้สูงอายุและยอมรับลักษณะต่าง ๆ ทางลบที่กำหนดให้แก่ผู้สูงอายุเป็นผู้สูงอายุจริง ๆ ดังที่ W. I. Thomas กล่าวว่า “ถ้าคนนิยามสถานการณ์ว่าเป็นความจริง ผลที่ตามมา ก็จะเป็นจริงตามนั้น” ปัจเจกบุคคลอาจยังเป็นหนุ่มสาวเท่าที่เขาคิดว่าเขาเป็น เพราะฉะนั้นแนวคิดเกี่ยวกับตนเองอาจเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการตัดสินว่าผู้ใดเป็นผู้สูงอายุ

5. แนวคิดทางด้านอาชีพ (Occupation)

การที่ใครจะเป็นผู้สูงอายุขึ้นอยู่กับธรรมชาติของงานที่เขาทำ พบว่า คนพวกนี้จะถึงจุดสุดท้ายในการทำงานในวัยที่มีอายุน้อยกว่าพวกที่ไม่ต้องใช้แรงงาน เพราะงานของคนพวกนี้ต้องการทักษะทางร่างกาย ซึ่งจะถึงจุดสุดท้ายในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าพวกผู้บริหารจะมองตนเองว่า Mature อย่างช้า ๆ และเชื่อว่าวัยสูงอายุจะมาช้าและคงอยู่เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ คนงานชายมีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่าพวกเขายุ่งในจุดเริ่มต้นของชีวิตเมื่ออายุ 20 ตอนปลาย และพวกเขาจะเป็นผู้สูงอายุเมื่ออายุ 50 ปี

6. กำหนดจากการต่อสู้กับความเครียดและความเจ็บป่วย (Coping with Stress and Illness)

พวกที่เป็นหนุ่มสาวตามอายุตามปฏิทินจะถูกเรียกว่าเป็นผู้สูงอายุก่อนเวลา ถ้าเขาแสดงให้เห็นลักษณะทางร่างกาย หรือจิตใจของผู้สูงอายุออกมา ความเครียดทำให้คนแก่ และเป็นสาเหตุของความกระวนกระวายใจ ความซึมเศร้า ปวดศีรษะแบบไมเกรน และแผลในกระเพาะอาหาร มีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าความเครียดเป็นสาเหตุของโรคหลอดเลือดในหัวใจอุดตัน

ความสูงอายุมักก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ถ้าปัจเจกบุคคลไม่มีทรัพยากรที่จะต่อสู้กับความเครียด ความเจ็บป่วย อาจมีผลทำให้กระบวนการชราภาพเร็วขึ้น คำว่า “ผู้สูงอายุ” อาจขึ้นอยู่กับจำนวนเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความกดดันอย่างรุนแรงที่คนนั้นประสบและความสามารถในการต่อสู้กับมัน ตลอดชีวิตของเราต้องการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง บางคนต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ทำให้ความเครียดมีผลต่อเขามาก แต่บางคนยืดหยุ่นได้มากกว่า รู้จักประนีประนอม และปรับตัวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต ในทางจิตวิทยาความสามารถในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงจะสะท้อนให้เห็นอายุของผู้นั้น

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความชราภาพ หรือวุฒิวิทยา

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความชราภาพหรือวุฒิวิทยา มีหลายแนวความคิด ซึ่งในที่นี้จะแสดงความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความชราภาพที่สำคัญ ๆ ไว้เพียง 2 แนว คือ

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความชราด้านจิตวิทยา ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนชรามีบุคลิกเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีอยู่ 2 แนวคิด คือ

1.1 ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) ได้ชี้ว่าชีวิตในอดีต คือ ภูมิหลังของการพัฒนาจิตใจ มีผลต่อความสุข หรือความทุกข์ในวัยชรา กล่าวคือ คนชราที่มีชีวิตในวัยเยาว์เติบโตในครอบครัวที่อบอุ่น มั่นคง มีความรักเป็นพื้นฐาน จะสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในวัยชราได้อย่างมีความสุข ซึ่งตรงข้ามกับคนชราที่มีชีวิตในอดีตอยู่ในครอบครัวที่ขาดความมั่นคง ขาดความรัก ความอบอุ่น จิตใจคับแคบ คนชราผู้นั้นมักจะเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความสุข มีชีวิตเศร้าสร้อย หดหู่

1.2 ทฤษฎีความปราชัย (Intelligence Theory) เชื่อว่าคนชราที่มีความสนใจใคร่รู้ในสภาพแวดล้อม และมีการค้นคว้า เรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจะยังคงปราชัย คล่องแคล่ว และคงความเป็นปราชญ์อยู่ได้ตลอดไป หากบุคคลผู้นั้นมีสุขภาพดี และหากมีฐานะเศรษฐกิจที่ดีก็ยิ่งสนับสนุนให้คนชราผู้นั้นอยู่ในสังคมได้ดีด้วยดี นักจิตวิทยาสังคมมีแนวความคิดว่าบางคนจะมีปัญหาต่อการปรับตัวเมื่อเข้าสู่บทบาทของคนชรา ปัญหานี้ นักจิตวิทยาสังคมคิดว่าเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนเข้าสู่วัยชรา นั้นขาดการสนับสนุน กล่าวคือ นับแต่วัยเด็ก คนเราจะได้รับการสอนให้เกิดการเรียนรู้บทบาทของวัยรุ่น และในวัยรุ่นจะได้รับการฝึกฝนสั่งสอนให้ดำรงบทบาทของการเป็นผู้ใหญ่ แต่ในสภาพสังคมทั่วไป เมื่อมีการเปลี่ยนวัยจากวัยรุ่นเข้าสู่วัยชรา นั้นจะมีคนหนุ่มสาวเพียงไม่กี่คนที่ได้รับการสั่งสอนเตรียมตัวให้เรียนรู้บทบาทของผู้ชรา ดังนั้น การเข้าสู่วัยชราเป็นการยากในการยอมรับและปรับตัว เพราะบทบาทของคนชราที่จะเป็นหลักยึดมั่น ในทัศนะของสังคมถือกันว่าเป็นบทบาทที่ต่ำต้อย คนชราบางคนไม่รู้ตัวมาก่อนว่าตนได้รับการคาดหวังให้ทำหรือปฏิบัติได้อย่างไร บทบาทฐานะในสังคมที่เคยดำรงอยู่ได้หมดไป บทบาทใหม่ก็ไม่ได้ถูกกำหนดให้ชัดเจน และการขาดกลุ่มสนับสนุนนี้ทำให้คนชราจำนวนมากรู้สึกถูกทอดทิ้งไร้ประโยชน์ และรู้สึกถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคม สิ่งเหล่านี้ทำให้สุขภาพจิตของคนชราเสื่อมลง คนชราบางคนสามารถดำรงบทบาทของคนชราด้วยสุขภาพที่ดีได้ ก็เพราะคนชราผู้นั้นมีพื้นฐานของการพัฒนาด้านจิตใจ

ดีมาตั้งแต่วัยเด็ก แนวความคิดนี้สังคมควรมีการส่งเสริมบทบาทของคนชราให้ชัดเจน เช่น การเตรียมตัวเข้าสู่ วัยชรา เมื่ออย่างเข้าสู่วัยกลางคน หรือกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยชราให้คนชราได้มีบทบาทต่อสังคม เป็นต้น

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความชราด้านสังคมวิทยา ทฤษฎีนี้ได้พยายามวิเคราะห์เหตุที่ทำให้คนชรา ต้องมีสถานภาพทางสังคมเปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นทฤษฎีที่พยายามช่วยให้คนชราอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งมี 5 แนวคิด คือ

2.1 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว เชื่อว่าสถานภาพของคนชราขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลง ของสังคมนั้น กล่าวคือ ถ้าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานภาพของคนชราในสังคมก็จะถูก เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามไปด้วย

2.2 ทฤษฎีจำนวนสัมพัทธ์ เชื่อว่า จำนวนคนชราในสังคมจะเป็นตัวกำหนดสถานภาพของ คนชรา กล่าวคือ คนชราในสังคมที่มีจำนวนคนชรา น้อย จะมีสถานภาพดีกว่าคนชราในสังคมที่จะมีจำนวน คนชรา มาก

2.3 ทฤษฎีเกียรติภูมิ เชื่อว่า สถานภาพของคนชรามักจะดี ถ้าคนชราในสังคมนั้นเป็นผู้ที่มี คุณประโยชน์

2.4 ทฤษฎีการไร้การผูกพัน (Disengagement Theory) ได้ชี้แนะให้คนชรา มีการปล่อยวาง กล่าวคือ เมื่อถึงวัยชรา ลูกหลานในครอบครัวและชุมชนมักจะให้ความสำคัญและความสนใจน้อยลง เมื่อเป็น เช่นนี้ ก็สมควรที่คนชราจะเริ่มลดความรับผิดชอบ และลดความห่วงใยในลูกหลานลง และลดกิจกรรมในสังคม ลงด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกสูญเสียในสิ่งที่เคยมีและเคยได้รับ

2.5 ทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) มีแนวความคิดตรงข้ามกับทฤษฎีการไร้การผูกพัน โดยได้ย้าว่า ถ้าคนชราต้องการมีชีวิตในวัยชราอย่างมีความสุข ก็จงทำให้ตัวเองเพลิดเพลิน พึงพอใจในชีวิต ของตนเอง เป็นตัวของตัวเอง ทำกิจกรรมทุกอย่างตามกำลังความสามารถของตนเอง

จากการศึกษาของ บาร์โรว์ (Barrow 1979 : 53) ได้อ้างถึงการศึกษาของฮาวิกเฮริสท์ ซึ่งกล่าวว่า ทฤษฎีกิจกรรมยังคงเป็นแนวความคิดหลักในการมองคนชรา ทฤษฎีนี้เชื่อว่ากิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ตามความเชื่อนี้กิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนชราเพื่อสุขภาพและชีวิตที่ดี มีการ ศึกษาพบว่าบุคคลที่มีกิจกรรมสูงและรักษาระดับกิจกรรมทางสังคมของตนไว้ เมื่อตนย่างเข้าสู่วัยชรา และความสามารถในการดำรงกิจกรรมทางสังคมในวัยชราได้ จะทำให้คนชรา มีความพึงพอใจในชีวิตสูงมี ภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองดี (Self – image) เป็นการแสดงถึงการประสบความสำเร็จในชีวิตวัยชรา และถ้า บทบาทและกิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่บุคคลถูกผลักดันให้เลิก ให้พ้นหน้าที่จะต้องมีกิจกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมาทดแทน ตามทัศนะของเบอร์เกส (Burgess) เชื่อว่าการที่คนในสังคมไม่มีบทบาทอะไรเลย (Roleless Role) จะไม่เป็น ผลดีแก่สังคมนั้น ๆ เลย

จากแนวความคิดทฤษฎีข้างต้นนี้ ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้สูงอายุมีบุคลิกภาพและสถานภาพ ทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีความเข้าใจผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะนักสังคมสงเคราะห์หรือผู้ที่ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุโดยตรงนั้น เมื่อได้ทราบถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนี้แล้ว ทำให้ทราบว่า ควรจะปฏิบัติตัวที่ถูกต้องต่อผู้สูงอายุอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้เข้าใจผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ ทฤษฎี ดังกล่าวได้บอกถึงการทำที่ให้ผู้สูงอายุอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้สูงอายุ มาสมัครเข้าสถานสงเคราะห์กันเป็นจำนวนมาก ผู้สูงอายุเหล่านั้นมีปัญหาและความต้องการอย่างไร จึงเป็น เรื่องที่ต้องศึกษาต่อไป ดังเช่นบางทฤษฎีดังนี้

การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ในวัยสูงอายุ

ในผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ (Psychological Change) ไม่ทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลง สำหรับพื้นฐานทางสติปัญญาก็ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าจะเปลี่ยนก็มีสาเหตุมาจากโรคภัยไข้เจ็บ แต่ความจำ (Recent Memory) อาจจะเสีย และการเรียนรู้ก็อาจช้าลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติและประสบการณ์ในอดีตของคนนั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ (Emotional Change) อารมณ์ขันในวัยสูงอายุจะลดน้อยลง แต่มีความเมตตากรุณาอันเป็นพื้นฐานของความรู้สึกอยู่แล้ว มักจะแสดงความเมตตากรุณาต่อผู้อ่อนวัยกว่าเสมอ แต่ในทางตรงข้ามถ้าผู้สูงอายุตกอยู่ในภาวะสิ้นหวัง จะรู้สึกชีวิตไร้ค่า ไร้ความหมาย มองโลกในแง่ร้าย อารมณ์ไม่มั่นคง แสดงอาการให้เห็นได้หลายอย่าง เช่น แสดงอาการโกรธ อาการชิงชังในสิ่งต่าง ๆ (กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์. 2526 : 6)

ความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของผู้สูงอายุ ส่วนหนึ่งเกิดจากการสูญเสียในวัยสูงอายุ ได้แก่

1. การสูญเสียอิสรภาพ และความสามารถในการช่วยตนเอง จัดว่าเป็นการสูญเสียอย่างยิ่งในวัยสูงอายุ มีสาเหตุมาจากความเปลี่ยนแปลงของสมรรถภาพด้านร่างกายที่เสื่อมถอย เช่น มีการจำกัดความเคลื่อนไหวที่มีผลมาจากความเจ็บป่วย หรือความเสื่อมถอยของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น มีความบกพร่องหรือมีความผิดปกติของประสาทสัมผัส ทำให้ผู้สูงอายุไม่สามารถไปไหน มาไหนด้วยตนเอง ต้องพึ่งพาคนอื่น ซึ่งแต่เดิมเคยพึ่งตนเองมาโดยตลอด ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมที่เคยทำประโยชน์ให้กับตนเอง และสังคมอย่างสม่ำเสมอ แต่ต้องปรับตัวให้ยอมรับสภาพการพึ่งพาผู้อื่น จึงทำให้ต้องลดความเป็นตัวของตัวเอง ลดความเป็นอิสระตลอดจนรายได้ลดลงจากการเกษียณอายุและการที่ผู้สูงอายุต้องพึ่งพาอาศัยบุตรหลาน หากบุตรหลานไม่เข้าใจไม่ให้ความสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นก็คือผู้สูงอายุจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองด้อยความสำคัญ เกิดความรู้สึกน้อยใจ และเมื่อความรู้สึกเหล่านี้สะสมมากขึ้น ทำให้เกิดความคับข้องใจ หงุดหงิด โกรธ รวมทั้งรู้สึกว่าคุณค่าของตนเองลดลงไป พฤติกรรมที่แสดงออกจะพยายามทำทุกวิถีทางให้เกิดความรู้สึกมั่นคงขึ้น ได้แก่ การเก็บรักษาทรัพย์สินไว้อย่างดี เพื่อไว้ใช้ยามเจ็บป่วย แสวงหาบุคคลที่คิดว่าตนจะพึ่งพิงได้ เป็นต้น

2. การสูญเสียคู่ชีวิต เมื่ออย่างเข้าสู่วัยสูงอายุ สิ่งทีหลีกเลียงไม่ได้ คือ การสูญเสียคู่ชีวิตหรือบุคคลอันเป็นที่รักอื่น ๆ เช่น เพื่อนฝูง ทำให้ขาดผู้ใกล้ชิด คู่คิด หรือเพื่อนคุยที่เข้าใจกันดีมาเป็นระยะเวลายาวนาน จากการศึกษาวิจัย พบว่า หากการสูญเสียเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน โดยมีได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า จะทำให้มีผลต่อสภาพจิตใจอย่างรุนแรงต่อผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ เนื่องจากการปรับตัวกระทำได้อย่างยากต่อการสูญเสียดังกล่าว อันเป็นผลทำให้เกิดความเศร้า ว้าเหว่ เปล่าเปลี่ยวอย่างรุนแรง หรืออาจเป็นผลทำให้การทำงานของอวัยวะในระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำหน้าที่ช้าลง อ่อนลง เพราะขาดกำลังใจได้ โดยเฉพาะผู้ที่สูญเสียคู่สมรสถือเป็นช่วงชีวิตที่วิกฤติ หากไม่ได้รับการประคับประคองจิตใจจากผู้ใกล้ชิด อาจเป็นเหตุให้ผู้สูงอายุมีการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจอย่างถาวร ถึงกับต้องได้รับการรักษาทางจิตใจได้

3. การสูญเสียบทบาททางสังคม วัยสูงอายุเป็นช่วงของการเกษียณอายุ หรือความชราภาพ ทำให้ผู้สูงอายุต้องเปลี่ยนบทบาททั้งที่ทำงานและที่บ้าน มีผลให้ความสำคัญของผู้สูงอายุในสังคมสิ้นสุดลง ทั้ง ๆ ที่ผู้สูงอายุนั้นไม่ต้องการที่จะหยุดทำงาน และยังคิดว่าตนมีความสามารถอยู่ แต่สังคมโดยมีกฎหมายเป็นเครื่องบังคับให้ผู้สูงอายุต้องหยุดงาน ซึ่งบางคนถือว่าการออกจากงานเป็นการสิ้นสุดของทุกสิ่งทุกอย่างที่มีความหมายในชีวิต ดังนั้น เมื่อหยุดทำงานก็ไม่สามารถจะหาความสุขความพอใจให้ตนเองได้เพราะสูญเสียความคุ้นเคยที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันไป เมื่อมีความสูญเสียเกิดขึ้น สิ่งทีตามมาก็คือ

ความโกรธ และซึมเศร้าขั้นรุนแรง บางคนอาจมีการนอนไม่หลับ วิงเวียนบ่อย ๆ ไม่อยากอาหาร ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ในผู้สูงอายุบางราย ปฏิบัติการของการสูญเสียอาจทำให้มีพฤติกรรมถดถอย หรือขาดความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมได้

ความเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของผู้สูงอายุ อาจแสดงออกมาในลักษณะของความรู้สึกต่าง ๆ กัน ได้แก่

1. ความรู้สึกในคุณค่าของตนเองลดน้อยลงไป เนื่องมาจากสาเหตุหลายอย่าง ทั้งจากการเกษียณอายุ และการเสื่อมถอยของสภาพร่างกาย ซึ่งเป็นผลให้ต้องพึ่งผู้อื่น ทำให้ตนเองรู้สึกว่าเป็นผู้ที่ไม่มีประโยชน์ ทำความดีหรือประโยชน์ให้กับผู้อื่นไม่ได้ จำยังต้องเป็นภาระแก่บุตรหลานเสียอีก ทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกสิ้นหวัง โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อยู่ในสังคมที่มีความชื่นชม เด็กวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวมากกว่า ซึ่งมักมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เหมาะสมสำหรับหนุ่มสาวมากกว่า โดยไม่คำนึงถึงผู้สูงอายุ

2. ความกลัวตายเป็นสิ่งที่พบได้มาก หรืออาจกล่าวได้ว่า เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุทุกคน ทั้งนี้เนื่องจากวัยนี้มีความไม่แน่นอนและมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แม้ผู้สูงอายุจะทราบดีว่าความตายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เมื่อนึกถึงความตายของตนเอง และต้องประสบกับความตายของเพื่อนฝูง คู่สมรส ก็เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้หากผู้สูงอายุนั้นหาทางออกไม่ได้ พฤติกรรมอันเนื่องมาจากความกลัวตายนี้อาจจะแสดงออกได้หลายอย่าง ตั้งแต่ตกใจกลัว จนกระทั่งต้องอยู่เฉย ๆ แยกตัวเองจากสังคม ปฏิเสธไม่ยอมรับการตายของเพื่อนและญาติ หรือเป็นผู้ที่มีอารมณ์โกรธ จนเฉียวกับผู้อื่นใกล้ชิด ใครทำอะไรให้ก็ไม่ถูกใจ

3. ความเจ็บเหงา เปล่าเปลี่ยว อาจจะเป็นไปได้ทั้งที่อยู่คนเดียว หรือมีผู้อยู่ด้วยก็ตาม สำหรับในวัยสูงอายุ ความเจ็บเหงาจะพบมากในผู้ที่ต้องสูญเสียคู่ชีวิต เพราะขาดผู้ใกล้ชิด ที่ปรึกษาหารือ ถึงแม้ว่าตนเองจะอาศัยอยู่กับบุตรหลานหรือญาติผู้อื่นอยู่ก็ตาม และทุกคนก็ต่างมีความรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง จึงทำให้ผู้สูงอายุต้องอยู่โดดเดี่ยวเหมือนอยู่คนเดียวในวัยสูงอายุ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งในบ้านและนอกบ้านหรือได้พบปะกับบุคคลในวัยต่าง ๆ ลดน้อยลง ยิ่งส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเกิดความเจ็บเหงามากขึ้น จากการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพจิตดี มักจะเป็นผู้ที่กระทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งทำให้คลายความเจ็บเหงาลงได้

4. ความโกรธ จะเกิดขึ้นเมื่อผู้สูงอายุถูกรบกวนและสังคมทอดทิ้ง เพราะคิดว่าไม่มีผู้ใดสนใจและไม่ต้องการตนแล้ว ทำให้คิดว่าตนเองไม่มีอำนาจ ไม่มีความสำคัญจึงเกิดความผิดหวัง เก็บกดเอาไว้ภายใน และจะทำให้ผู้สูงอายุนั้นปฏิเสธความช่วยเหลือ จนทุก ๆ คนในครอบครัว หรือแม้กระทั่งแพทย์ผู้ทำการรักษา หากพลังภายในนั้นถูกผลักดันออกมาภายนอก ผู้สูงอายุนั้นก็จะมีพฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจนคือ หงุดหงิด ไม่พอใจในการกระทำของบุคคลรอบครัวและชีโมโห จู้จี้ คิดว่าตนเองถูกผู้อื่นดูถูกดูแคลน

สรุปได้ว่า เมื่อล่วงเข้าสู่วัยสูงอายุจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ในลักษณะมีการเสื่อมถอยลงทั้งทางร่างกายและจิตใจว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่เห็นได้ชัดเจนกว่าด้านจิตใจ โดยเฉพาะการเสื่อมถอยลงของร่างกายและเมื่อเกิดความเจ็บป่วยขึ้นกับระบบใดของร่างกายแล้วก็มักจะเกิดกับระบบอื่น ๆ ร่วมด้วย ดังนั้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายจึงต้องพยายามปรับตัวเมื่อเจ็บป่วย การเจ็บป่วยทางกายนั้นมีผลเกี่ยวพันมาถึงจิตใจและอารมณ์ของผู้สูงอายุ ฉะนั้นในการปรับตัวไม่ว่าจะสืบเนื่องจากทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ก็ตาม ผู้สูงอายุจะพยายามปรับตัวให้อยู่ในภาวะสมดุล แต่ถ้า

ไม่สามารถปรับสภาวะสมดุลได้หรือการปรับตัวล้มเหลว โอกาสของการเจ็บป่วยย่อมเกิดขึ้นได้ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

1.1 ทฤษฎีด้านสังคมวิทยา (Sociological Theories) เป็นทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับวิถีทางในการปรับตัวของผู้สูงอายุในช่วงสุดท้ายของชีวิต พยายามวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ผู้สูงอายุ มีสถานภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป และการปรับตัวต่อสถานภาพนั้น ๆ ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและใช้ในการศึกษาการปรับตัวของผู้สูงอายุมาแล้ว มี 2 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม (Activity Theory) และทฤษฎีถอยออกจากสังคม (Disengagement Theory) (เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม, 2534 : 14 – 15) มีรายละเอียดดังนี้คือ

1.1.1 ทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม (Activity Theory) ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมทางสังคมว่าเป็นหลักของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ การปรับตัวของบุคคลมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับกิจกรรมทางสังคม ยิ่งมีกิจกรรมมากยิ่งขึ้นเท่าใด ก็ปรับตัวได้มากขึ้นเท่านั้น ตามแนวคิดนี้บุคคลผู้ชราจะพยายามรักษาทัศนคติ และกิจกรรมในวัยกลางคนไว้ให้ได้มากที่สุด และพยายามทดแทนกิจกรรมที่หายไปนั้นด้วยกิจกรรมใหม่ ๆ และทำนายได้ว่าบุคคลที่มีความกระตือรือร้นทางสังคม จะมีมโนภาพแห่งตนในทางบวก มีส่วนร่วมในสังคม มีความพอใจในชีวิต และจะเป็นผู้ยอมรับความชราภาพเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นนักวิชาการ เช่น เบอร์เกส จึงเสนอแนะว่าผู้ชราควรได้รับการจัดบทบาทใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันนี้บุคคลในวัยชราจะอยู่ในสภาพไม่มีบทบาททางสังคม (Roleless) และสภาพการณ์เช่นนี้ ยังได้รับการสนับสนุนจากสังคมโดยรวมอีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงน่าจะได้มีการปรับสถานการณ์นี้เสียใหม่

สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย (2533 : 8) ได้อธิบายทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม (Activity Theory) ว่าบุคคลควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น พอใจในชีวิต เชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมจะช่วยให้รักษาสุขภาพ และบุคลิกภาพของบุคคลไว้ได้ และจะดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข

1.1.2 ทฤษฎีถอยจากสังคม (Disengagement Theory) อธิบายว่า บุคคลจะลดบทบาททางสังคมลงไปตามอายุ ซึ่งจะอยู่ในลักษณะที่สมยอมทั้งสองฝ่าย คือ ฝ่ายตัวบุคคลและฝ่ายสังคม และผู้ชราจะพยายามลดความขัดแย้งจากสถานภาพ โดยการยอมรับบทบาทของตนตามที่สังคมต้องการ กระบวนการถอยออกจากสังคมจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ตามแนวคิดนี้บุคคลจะค่อย ๆ ลดความผูกพันต่อสังคมลงเป็นลำดับ โดยที่มีความตระหนักด้านอายุและความคับแคบของประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งความสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น เป็นเหตุให้ผู้ลี้ภัยผู้ชราจะค่อย ๆ ลดบทบาททางสังคมของตนลง ทำให้สูญเสียสถานภาพทางสังคมก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า แม้ว่าทฤษฎีถอยจากสังคมได้รับการวิจารณ์ในเชิงลบอยู่บ้าง เช่น กล่าวว่าการถอยออกจากสังคมจะเกิดในผู้ชราบางช่วงอายุ หรือในบางพฤติกรรมเท่านั้น หรือมีการถอยจากบทบาทบางอันเท่านั้นที่ไม่พอใจ แต่ยังคงพอใจที่จะรักษาบทบาทอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วพบว่า ผู้ชราบางกลุ่มพอใจที่จะอยู่คนเดียว และถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดี แต่อย่างไรก็ตามทฤษฎีนี้ยังคงเป็นทฤษฎีนำในการศึกษาการปรับตัวทางด้านจิตใจของผู้สูงอายุ

สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย (2533 : 8) อธิบายว่าทฤษฎีถอยจากสังคมเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการเลิกเกี่ยวข้องหรือการไร้ภาระผูกพัน (Disengagement Theory) ซึ่งประกอบด้วย

1.1.2.1 การลดบทบาททางสังคม คนหนุ่มสาวเข้ามาแทนที่ ผู้สูงอายุควรต้องเตรียมตัวรับกับความตายที่จะเกิดขึ้น จึงไม่ทำให้สังคมเกิดภาวะเสียดุล

1.1.2.2 การเลิกเกี่ยวกับสังคม เป็นกระบวนการต่อเนื่องสำหรับทุกคนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.1.2.3 ความแตกต่างในบุคลิกภาพไม่ใช่สิ่งสำคัญ

เกี่ยวกับทฤษฎีทั้งสองนี้ เพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2534 : 15 – 16) ได้สรุปไว้ในทฤษฎีกิจกรรมทางสังคมนั้น ผู้ชรายังมีความคล้ายคลึงกับบุคคลในวัยกลางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการทางจิตใจและสังคม การลดบทบาทจึงเป็นการคัดค้านกับสิ่งที่ต้องการและจะพยายามต่อต้านหรือหาทางอื่น ๆ มาแทนบทบาทที่สูญเสียไป แต่ทฤษฎีถอยจากสังคมนั้นกระบวนการลดบทบาททางสังคมเป็นกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับจากตัวบุคคล คือผู้ชราซึ่งอาจอธิบายได้ว่าเป็นกระบวนการเกิดขึ้นภายในตัวผู้ชรา ซึ่งได้แก่ความต้องการที่จะสนใจต่อตนเองมากขึ้น จึงเป็นส่วนช่วยให้เต็มใจที่จะลดบทบาททางสังคม ซึ่งลักษณะที่เกิดขึ้นนี้ช่วยทำให้เกิดความสมดุลระหว่างตัวบุคคลกับสังคม แต่ในการถอยจากสังคมนั้น พบว่า มีความแตกต่างระหว่างบุคคล เกิดจากกระบวนการภายในตัวบุคคลที่มีไม่เท่ากัน เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมถอยจากสังคมไม่เท่ากัน การศึกษาโดยอาศัยแนวทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม และทฤษฎีถอยจากสังคม เมื่อศึกษาการปรับตัวของผู้ชรานั้น นักวิจัยมักวัดจากระดับความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) ดังเช่น ฮาร์วีเฮิร์สทิงเกอร์ และโทบิน ในปี 1962 ศึกษาโดยใช้กลุ่มผู้สูงอายุ อายุ 50 – 70 ปี และ 71 – 91 ปี จำนวน 159 คน โดยการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของชีวิตของผู้ตอบ รวมทั้งทัศนคติและค่านิยมที่มีอยู่ ข้อมูลที่ศึกษามีในกิจกรรมที่ทำกับครอบครัว เพื่อน กลุ่มที่เป็นสมาชิก และระดับการปฏิสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่ออายุ 45 ปี ทั้งยังวัดทัศนคติต่อวัยชรา ความเจ็บ ความตาย รวมทั้งความเหนื่อยหน่าย ความโกรธและมโนภาพแห่งตนกับผู้ที่ใช้เป็นตัวแบบด้วย

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุมีการเปลี่ยนแปลงด้านบทบาทและสถานภาพ ทำให้กิจกรรมที่เคยทำลดน้อยลง การเสียบทบาทเดิมที่มีอยู่ทำให้เกิดความรู้สึกด้อยในคุณค่า และมีภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อตนเอง ดังที่ อาร์คอฟ (Arkoff, 1968 : 206) กล่าวว่า ผู้สูงอายุนั้นเมื่อต้องเผชิญกับความสูญเสียถ้าไม่มีบทบาทหรือกิจกรรมอื่นมาทดแทน อาจเกิดปัญหาด้านจิตใจ และอารมณ์มากขึ้น มองโลกในแง่ร้าย สิ้นหวัง และซึมเศร้า ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพจิต และเป็นสาเหตุที่ทำให้ป่วยเป็นโรคจิตในวัยชราได้ ดังนั้น ผู้สูงอายุจึงควรได้รับการส่งเสริมการทำหน้าที่และพัฒนาการให้ถึงขีดสูงสุดภายใต้ระบบสังคม และปฏิบัติกิจกรรมเพื่อคงไว้ซึ่งบทบาทและสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับของสังคม และรู้สึกว่าคุณค่า

แนวคิดเกี่ยวกับการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราเจริญพันธุ์

การลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราเจริญพันธุ์ รวมทั้งการประสบความสำเร็จในการพัฒนาทางด้านการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้ประชากรไทยมีชีวิตยืนยาวขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญต่อจำนวนและสัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุต่าง ๆ โดยเฉพาะสัดส่วนและจำนวนประชากรผู้สูงอายุ (ประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป) ข้อมูลจากสำมะโนประชากรในปี พ.ศ. 2503, 2513 และ 2523 แสดงว่าสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มจากร้อยละ 4.6 เป็นร้อยละ 4.9 และร้อยละ 5.5 ตามลำดับ และจำนวนประชากรผู้สูงอายุก็เพิ่มสูงขึ้นเป็นเท่าตัว ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยเพิ่มจาก 1.2 ล้านคน เป็น 1.6 ล้านคน และ 2.4 ล้านคน ตามลำดับ (ศิริวรรณ ศิริบุญ, 2531) ดังรายละเอียดปรากฏในตาราง 1

นอกจากนี้ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย ภายใต้ข้อสมมติฐานภาวะเจริญพันธุ์ระดับกลาง โดยคณะทำงานคาดประมาณจำนวนประชากรภายใต้คณะอนุกรรมการนโยบายและแผนประชากร ก็แสดงให้เห็นว่าจำนวนประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอีกเท่าตัวภายในระยะเวลา 20 ปีข้างหน้า โดยจำนวนประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จะเพิ่มจาก 3.1 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2530 เป็น 5.9 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2545 และเพิ่มเป็น 7.1 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2555 และสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ

เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัยเด็ก (อายุ 0 – 14 ปี) และประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 – 59 ปี) ก็จะเพิ่มจากร้อยละ 5.8 ในปี พ.ศ. 2530 เป็นประมาณร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2555 ดังสถิติปรากฏในตาราง 2 และมีข้อน่าสังเกตว่าจำนวนประชากรในวัยทำงานจะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ลดลง โดยเพิ่มจากร้อยละ 59.0 ในปี พ.ศ. 2530 เป็นประมาณร้อยละ 66 ในปี พ.ศ. 2545 และเพิ่มจะคงที่ในระดับร้อยละ 67 ในช่วงปี พ.ศ. 2550 และ 2555 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนของประชากรวัยเด็กก็ได้เริ่มลดลงจากร้อยละ 35 ในปี พ.ศ. 2530 เหลือเพียงร้อยละ 22 ในปี พ.ศ. 2555

ตาราง 1 จำนวนและการกระจายร้อยละของประชากรตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2503 – 2523

กลุ่มอายุ	2503		2513		2523	
	จำนวน (,000)	ร้อยละ	จำนวน (,000)	ร้อยละ	จำนวน (,000)	ร้อยละ
0 – 14	11,320	43.2	15,506	45.1	17,166	38.2
15 – 59	13,684	52.2	17,164	50.0	25,214	56.3
60 ⁺	1,208	4.6	1,681	4.9	2,445	5.5
รวม	26,212	100.0	34,354	100.0	44,825	100.0

ตาราง 2 จำนวนและการกระจายร้อยละของประชากรไทยที่คาดประมาณ ภายใต้ข้อสมมติฐานภาวะเจริญพันธุ์ระดับกลางระหว่าง พ.ศ. 2503 ถึง พ.ศ. 2555

กลุ่มอายุ	2530		2535		2540		2545		2550		2555	
	จำนวน (1,000)	ร้อยละ	จำนวน (1,000)	ร้อยละ	จำนวน (1,000)	ร้อยละ	จำนวน (1,000)	ร้อยละ	จำนวน (1,000)	ร้อยละ	จำนวน (1,000)	ร้อยละ
0 – 14	18,894	35.2	18,652	32.1	18,074	29.1	17,376	26.4	16,716	24.2	15,951	22.2
15 – 59	31,624	59.0	35,719	61.6	39,634	63.8	43,359	65.8	46,514	67.2	48,820	67.9
60 ⁺	3,087	5.8	3,669	6.3	4,394	7.1	5,130	7.8	5,935	8.6	7,104	9.9
รวม	53,605	100.00	58,040	100.0	62,102	100.0	65,865	100.0	69,165	100.0	71,875	100.0

สาเหตุสำคัญของปรากฏการณ์อันนี้มาจากการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของประชากร (Population Structure) โดยมีฐานมาจากการลดลงของอัตราการเพิ่มประชากร (Population Growth Rate) จึงเป็นผลให้สัดส่วนประชากรในช่วงอายุต่าง ๆ เปลี่ยนไป แนวโน้มก็คือ กลุ่มประชากรในวัยเด็กจะลดลง และกลุ่มประชากรในวัยผู้ใหญ่ รวมทั้งกลุ่มประชากรในวัยชราเพิ่มขึ้น สำหรับกลุ่มประชากรผู้สูงอายุนี้ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราเพิ่มค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอายุอื่น ๆ (Far Eastern Economic Review, 1990)

เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรม สังคมเมืองและสังคมสมัยใหม่ ครอบครัวขยายเริ่มมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กลง ซึ่งนภาพร ชโยวรรณ และมาลินี วงษ์สิทธิ์ (2530 : 217) กล่าวว่า แต่เดิมโครงสร้างของครัวเรือนไทยส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนขยายซึ่งมีคนมากกว่า 2 รุ่น อาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งลักษณะโครงสร้างครัวเรือนเช่นนี้ ผู้สูงอายุจะอยู่ร่วมกับบุตรหลาน โดยได้รับการดูแลจากบุตรหลาน และในขณะเดียวกัน ผู้สูงอายุก็มีส่วนต่อการรับผิดชอบภาระเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้าน เช่น ช่วยดูแลเด็กเล็ก ๆ ทำอาหาร หรือดูแลบ้าน แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วยคนหนุ่มสาวที่เริ่มต้นชีวิตครอบครัวใหม่มักจะแยกตัวออกไปตั้งครัวเรือนใหม่ กลายเป็นครัวเรือนเดี่ยวมากขึ้น

ตาราง 3 แสดงโครงสร้างครัวเรือน

อายุ	คนเดียว	ครัวเรือน เดี่ยว	ครัวเรือน ย่อย	ครัวเรือน ร่วม	ครัวเรือน ผสม	อื่น ๆ	รวม
60 – 64	2.1	40.1	50.2	1.6	5.7	0.3	100.0
65 – 75	5.1	31.1	57.0	1.8	4.7	0.3	100.0
75 ⁺	6.6	20.6	65.5	1.9	5.0	0.4	100.0
รวม	4.4	31.8	56.6	1.7	5.1	0.3	1.00

จากตาราง 3 จะเห็นว่า ผู้สูงอายุมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 57 อาศัยอยู่ในครัวเรือนย่อย (ครัวเรือนที่ประกอบด้วยสามีและ/หรือภรรยา กับบุตร หรือหลานที่สมรส 1 คน และอาจมีบุตรหลานหรือญาติอื่น ๆ ที่ไม่ได้สมรสและอยู่ในรุ่นเดียวกับบุตรหลานอาศัยอยู่ด้วย) ซึ่งหมายความว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบุตรหลาน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับอายุ พบว่า ผู้สูงอายุจะมีร้อยละของการอาศัยอยู่ในครัวเรือนย่อยสูงขึ้นตามกลุ่มอายุที่สูงขึ้น คือ ในกลุ่มอายุ 60 – 64, 65 – 74 และ 75 ปีขึ้นไป จะอาศัยอยู่ในครัวเรือนย่อย คิดเป็นร้อยละ 50, 57 และ 66 ตามลำดับ ในทางกลับกันอัตราส่วนร้อยละของผู้เริ่มเข้าสู่วัยสูงอายุ คือ 60 – 64 ปี ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเดี่ยวสูงถึงร้อยละ 40 กลุ่มอายุ 65 – 74 ร้อยละ 31 และกลุ่มอายุ 75 ปีขึ้นไป ร้อยละ 21 การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้น ต้องการการดูแลจากบุคคลอื่นมากขึ้น เพราะอาจอยู่ในสภาพที่ไม่อาจช่วยตนเองได้มากเหมือนตอนเริ่มเข้าสู่วัยสูงอายุ จึงทำให้ผู้สูงอายุที่อายุมากขึ้นต้องอาศัยอยู่ในครัวเรือนย่อยมากกว่าครัวเรือนเดี่ยว

จากการศึกษาในเรื่องเครือญาติ พบว่า ความสัมพันธ์ในการดูแล การเคารพนับถือ ระหว่างพ่อแม่ที่สูงอายุกับบุตรเป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันทั่วไป และในประเทศด้อยพัฒนา พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีบุตรที่มีชีวิตอยู่อย่างน้อยหนึ่งคน ที่สำคัญคือผู้สูงอายุมักอยู่กับบุตรหลาน ในการอยู่กับบุตรหลาน ผู้สูงอายุจะช่วยเหลืองานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเป็นที่พึ่งทางใจสำหรับบุตรหลาน และบุตรหลานก็จะดูแลปรนนิบัติผู้สูงอายุ

จากการที่ผู้สูงอายุยังต้องการการดูแลจากบุตรหลานนี้ ความช่วยเหลือจากบุตรหลานที่จะสามารถให้กับผู้สูงอายุอาจไม่สามารถดำรงอยู่ได้ตลอดไป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในขนาดของครอบครัว จากครอบครัวขยายขนาดใหญ่มาเป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กลง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้มากขึ้น เมื่อครอบครัวมีบุตรน้อยลงภาระในการดูแลพ่อแม่ผู้สูงอายุก็ย่อมหนักขึ้น เนื่องจากจำนวนบุตร

ที่จะช่วยลดความรับผิดชอบลง ดังนั้น การอยู่ร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุกับบุตรหลานในครอบครัวเดียวกันก็อาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ

นอกจากนี้แล้วสำหรับผู้สูงอายุนั้น เมื่อมีปัญหาสุขภาพด้านร่างกายก็จะส่งผลกระทบต่อจิตใจและอารมณ์ด้วย ปัญหาการปรับตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ ทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ ถือเป็นปัญหาทางสังคมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในปัจจุบัน แต่ก็ได้รับความสนใจและมีการศึกษา ค้นคว้าค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าจะสนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ให้มากขึ้น (เพ็ญแข ประจณปัจจนิก. 2534 : 14)

แนวคิดเกี่ยวกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับคนชรา

จากแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า นโยบายการพัฒนาประเทศส่วนใหญ่จะเน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และจะมองกลุ่มประชากรที่เป็นคนชราว่าไม่ใช่กลุ่มประชากรที่มีศักยภาพการพัฒนาในเชิงเศรษฐกิจ ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริงแล้ว คนชราส่วนใหญ่ยังมีความพร้อมในการที่จะทำงานเพื่อยังชีพ มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือ หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีความต้องการที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิต ที่มีคุณค่าให้แก่บุคคลรุ่นหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนชราไม่ต้องการที่จะถูกมองว่าเป็นภาระสังคม ซึ่งผลจากการที่สังคมมักจะมองข้ามความสำคัญของผู้สูงอายุนี้อาจทำให้เกิดปัญหาทั้งในส่วนของผู้สูงอายุและบุคคลรุ่นหลัง เพราะการมองเช่นนี้ทำให้คนชราส่วนใหญ่รู้สึกว่าเป็นบุคคลที่ไร้ค่า ไม่มีประโยชน์ต่อสังคม ต้องเป็นภาระแก่ผู้อื่น ขณะเดียวกันบุคคลรุ่นหลังซึ่งขาดการทำความเข้าใจถึงคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้สูงอายุ ทั้งยังมีแบบแผนการดำเนินชีวิต ความเชื่อ และแนวความคิดที่แตกต่างจากคนรุ่นก่อน ก็ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้สูงอายุได้ จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างวัย ซึ่งนอกจากจะเป็นผลให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในความเชื่อ ความคิดและความเข้าใจของคนต่างวัยแล้ว ยังเป็นผลทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาสังคมอีกด้วย

นโยบายในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทยได้ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 เป็นต้นมา โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525 – 2529) ระบุไว้ว่า

“ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันครอบครัวในการดูแลคนชรา ให้มากขึ้น โดยส่งเสริมให้มีการจัดบริการชุมชน (Community Services) ประเภทต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุให้มากขึ้น พยายามหลีกเลี่ยงการส่งผู้สูงอายุเข้าไปอยู่ในสถานอื่น พยายามให้การดูแลผู้สูงอายุในสถาบันครอบครัว จัดบริการชุมชนเพื่อเสริมสร้าง และพัฒนาผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ครอบครัวดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย บุตรจะต้องให้ความสำคัญ ให้ความเคารพนับถือ มีความผูกพันที่จะให้ความรัก ความเข้าใจ ยอมรับดูแลผู้สูงอายุที่เป็นบิดา มารดา และญาติผู้ใหญ่ด้วยตนเอง” (กรุงเทพมหานคร. 2525 : 292)

ตามแนวทางดังกล่าวนี้ นอกจากจะทำให้ผู้สูงอายุมีความอบอุ่นอยู่ในสถาบันครอบครัวแล้วยังสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของงานสังคมสงเคราะห์ที่เน้นการป้องกัน และการพัฒนามากกว่าการแก้ไข ซึ่งจะทำให้บริการผู้สูงอายุเป็นไปอย่างกว้างขวางบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของครอบครัว แนวความคิดดังกล่าวนี้ ได้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530 – 2534) ที่ได้ระบุไว้ว่า

“พัฒนา และเสริมสร้างความมั่นคงของครอบครัวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย ประสานงานร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในครอบครัวโดยการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เรื่องหน้าที่บทบาทความรับผิดชอบของบิดา มารดาต่อครอบครัว ตลอดจนการดูแลผู้สูงอายุ” (กรุงเทพมหานคร. 2532 : 102)

จะเห็นได้ว่า นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้มีผู้สูงอายุมาติดต่อที่กรมประชาสงเคราะห์เพื่อจะขอรับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราเพิ่มมากขึ้น ในปี 2530 กรมประชาสงเคราะห์ได้ให้การสงเคราะห์คนชราทั้งสิ้น 2,144 คน ซึ่งมีจำนวนสูงสุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2526 – 2530) กล่าวคือ เพิ่มขึ้นจากปี 2526 จำนวน 385 คน หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 21.9 และเพิ่มขึ้นจากปี 2529 จำนวน 285 คน หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 15.3 (กรุงเทพมหานคร. 2532 : 49)

การให้บริการของรัฐในรูปของสถานสงเคราะห์คนชรานั้น กรมประชาสงเคราะห์เป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่จัดบริการในเรื่องนี้ ซึ่งได้จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราขึ้นทั้งหมด 12 แห่งทั่วประเทศ และการให้บริการในสถานสงเคราะห์นั้น จะมี 3 ประเภท คือ

1. ประเภทสามัญ ให้การอุปการะเลี้ยงดู โดยไม่เสียค่าบริการใด ๆ อาศัยอยู่รวมกันห้องละหลายคน ชาย – หญิง ไม่ปะปนกัน

2. ประเภทเสียค่าบริการ จัดให้อยู่ในห้องพักคนชรา ชำระค่าบริการประเภทเตียงเดี่ยว อัตราคนละ 550 บาทต่อเดือน ประเภทเตียงคู่ อัตรา 1,060 บาทต่อเดือน มีเฉพาะที่สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแค แห่งเดียว จำนวน 40 ห้อง

3. ประเภทพิเศษ โดยปลูกบ้านอยู่เองตามแบบแปลนที่กรมประชาสงเคราะห์กำหนดในที่ดินของสถานสงเคราะห์ โดยทำสัญญาปลูกสร้างเสร็จแล้วยกกรรมสิทธิ์ให้ทางราชการ และผู้ปลูกสร้างอยู่อาศัยได้ตลอดชีวิต ขณะนี้มีที่สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพียงแห่งเดียว ราคาห้องละ 420,000 – 650,000 บาท

ในสถานสงเคราะห์แต่ละแห่งนั้น มีผู้สูงอายุมาติดต่อขอรับการสงเคราะห์เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแค นั้น มีผู้สูงอายุมาขอรับการสงเคราะห์เป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งจากสถิติเมื่อปี พ.ศ. 2533 สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแคให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ เป็นจำนวน 328 ราย รองลงมาคือสถานสงเคราะห์คนชรabanบางละมุง ซึ่งได้ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุเป็นจำนวน 298 คน ในปีเดียวกัน (กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์. 2534)

ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า สถานสงเคราะห์คนชราที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรืออยู่ในจังหวัดที่ใกล้กับกรุงเทพมหานครนั้น จะมีผู้สูงอายุมาขอรับการสงเคราะห์กันเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางแห่งต้องมีการลงชื่อรอการถูกเรียกตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแคประเภทเสียค่าบริการนั้น ถึงแม้ว่าจะมีอยู่เพียง 40 ห้องก็ตาม แต่ก็มีผู้สูงอายุให้ความสนใจ ยอมลงชื่อรอการถูกเรียกตัวเป็นจำนวนมาก ซึ่งนับได้ว่ามากที่สุดในการลงชื่อรอการถูกเรียกตัว ในสถานสงเคราะห์คนชราอื่น ๆ จากสถิติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน (ธันวาคม 2534) มีผู้มาลงชื่อรอการถูกเรียกตัว เฉพาะประเภทเสียค่าบริการเป็นจำนวนมากถึง 550 คน แต่อัตราในการเรียกเข้ารับการสงเคราะห์นั้นน้อย ในปี พ.ศ. 2533 – 2534 มีการเรียกคนเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรabanบางแคประเภทเสียค่าบริการแค่ 1 ราย อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้สนใจมาสมัครลงชื่อรอการถูกเรียกตัวอยู่เป็นประจำจนทุกวันนี้

จากการที่รัฐได้จัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์เป็นหน่วยงานของรัฐโดยตรง ที่จัดบริการในด้านนี้และได้จัดให้มีสถานสงเคราะห์คนชราขึ้น 12 แห่งทั่วประเทศ แต่ลักษณะการให้บริการส่วนใหญ่แล้วจะเป็นประเภทสามัญ คือ อาศัยอยู่รวมกัน และไม่ต้องเสียค่าบริการใด ๆ นอกจากที่สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และที่โครงการบ้านวัยทองนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นประเภทพิเศษ คือ ผู้สูงอายุจะต้องเป็นคนออกค่าใช้จ่ายในการปลูกสร้างเองทั้งหมด ซึ่งค่อนข้างจะมีราคาแพง ทำให้ผู้สูงอายุมาสมัครเข้ารับการสงเคราะห์ประเภทนี้น้อย เมื่อเทียบกับประเภทหอพักของสถานสงเคราะห์คนชรากันบ้างแค ซึ่งมีห้องพักร่วมตัว และเสียค่าบริการเพียงเดือนละ 550 บาท และที่สำคัญคือการให้บริการประเภทเสียค่าบริการนี้ มีอยู่ที่สถานสงเคราะห์คนชรากันบ้างแคเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่สนใจมาสมัครขอรับการสงเคราะห์ในประเภทนี้กันเป็นจำนวนมาก จนต้องมีการลงชื่อ เพื่อรอการถูกเรียกตัว ซึ่งได้กล่าวในข้างต้นแล้วว่าผู้ที่มาลงชื่อรอการถูกเรียกตัว มีเป็นจำนวนมากถึง 550 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการรอคิวเข้ารับการสงเคราะห์ ในสถานสงเคราะห์คนชราประเภทสามัญแล้ว ก็ยังมีจำนวนมากกว่าประเภทสามัญ จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะทำการศึกษามาขอรับบริการประเภทเสียค่าบริการนี้ว่ามีสาเหตุความจำเป็นอย่างไร จึงมาขอรับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราที่ไม่ใช่บ้านของตนเอง และมีความคาดหวังต่อสถานสงเคราะห์คนชราอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะขอรับคิวเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรากันบ้างแค ประเภทเสียค่าบริการ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ซึ่งสามารถจ่ายเงินค่าห้องพักได้ในแต่ละเดือน และยังไม่มีความเดือดร้อนเร่งด่วนนักในการที่จะเข้าสถานสงเคราะห์คนชรา ยังสามารถรอการถูกเรียกตัวได้เป็นเวลาหลายปี แสดงว่า ผู้สูงอายุเหล่านี้ยังสามารถที่จะช่วยเหลือตนเองได้ หรือยังมีญาติพี่น้องที่พอจะให้ความช่วยเหลือได้ ในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องที่อยู่อาศัย ดังนั้น จึงน่าจะมีสาเหตุปัจจัยอื่น ๆ บางประการที่ทำให้ผู้สูงอายุมีความประสงค์ที่จะเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา

เกริกศักดิ์ บุญญานพวงศ์ และคณะ (2533 : 10) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องชีวิตคนชราในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2533 ได้ศึกษาเกี่ยวกับคนชราในประเทศไทยและได้อ้างถึงการศึกษาของบุญยืน สุภาพ (พ.ศ. 2522) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และโลกทัศน์ของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน พบว่า ปัญหาเศรษฐกิจเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้คนชราต้องเข้าไปอยู่ในสถานสงเคราะห์และความต้องการของคนชราส่วนใหญ่เป็นความต้องการด้านร่างกาย เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ความปลอดภัย และการพักผ่อน

จากการศึกษาวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาทางด้านครอบครัวและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจล้วนแต่จะมีผลส่งผลให้ผู้สูงอายุต้องออกจากครอบครัวมาเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา นอกจากนี้แล้ว ผู้ศึกษายังต้องการศึกษาต่อไปอีกด้วยว่า ยังมีสาเหตุปัจจัยอื่นอีกหรือไม่ที่ทำให้ผู้สูงอายุมีความประสงค์ที่จะอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรามากกว่าการอยู่ที่บ้านของตนเอง และมีความคาดหวังต่อสถานสงเคราะห์คนชราอย่างไร รวมทั้งต้องการศึกษาสภาพครอบครัวของผู้สูงอายุด้วยว่ามีความสัมพันธ์กันในครอบครัวมากน้อยเพียงใด เหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษาหาคำตอบ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ให้ครอบครัวเป็นผู้มีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุจะได้มีความสุขในการอยู่ร่วมกับบุตรหลาน ไม่ต้องพึ่งบริการของสถานสงเคราะห์คนชราอีกต่อไป

แนวความคิดด้านพฤติกรรมผู้บริโภค

1. พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk. 1994 : 5) หรือหมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจ และการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อ และการใช้สินค้า ซึ่งสอดคล้องกับโซโลมอน (Solomon. 1996 : 7) ว่าการศึกษาถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อทำการเลือกสรรการซื้อ การใช้ การบริโภค อันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการ ความคิด หรือประสบการณ์ เพื่อสนองความต้องการและความปรารถนาต่าง ๆ ให้ได้รับความพอใจ สอดคล้องกับอ็องเกิล แบล็คเวล และมินิอาร์ด (Engel, Blackwell and Miniard. 1993 : 5) ว่าเป็นกระบวนการตัดสินใจและลักษณะกิจกรรมของแต่ละบุคคล เมื่อทำการประเมินผล การจัดหา การใช้ และการใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ซึ่งดารา ทิปะปาล (2524 : 3) สรุปเป็นความคิดรวบยอดไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำใด ๆ ของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเลือกสรร การซื้อ การใช้สินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นตัวนำหรือตัวกำหนดการกระทำดังกล่าว เพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพอใจ จะเห็นได้ว่าในการศึกษา พฤติกรรมผู้บริโภค นั้น จะไม่เพียงแต่ศึกษาเฉพาะว่าผู้บริโภคตัดสินใจใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ (เวลา เงิน ความพยายาม) เพื่อเลือกซื้อสินค้าและบริการ อะไร (What) เท่านั้น แต่ยังศึกษาครอบคลุมถึงว่า ทำไม (Why) เขาจึงซื้อ จะซื้อเมื่อไร (When) จะซื้อที่ไหน (Where) จะซื้ออย่างไร (How) จะซื้อบ่อยแค่ไหน (How often) อีกด้วย การศึกษาวิจัยผู้บริโภคจึงมีการกระทำทุกระดับขั้นตอนในกระบวนการบริโภค (Consumption Process) คือก่อนการซื้อ ระหว่างการซื้อ และหลังการซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541 : 125) ที่วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analysis Consumer Behavior) ว่าเป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมการซื้อ และการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะและพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ประกอบด้วย Who?, What?, Why?, Who?, When?, Where? และ How? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 Os ซึ่งประกอบด้วย

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?) เป็นคำถามเพื่อทราบลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สินค้ายาสีฟันสมุนไพร ซึ่งเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการซื้อ
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?) เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ, ต้องการได้จากผลิตภัณฑ์ ซึ่งก็คือคุณสมบัติของยาสีฟันสมุนไพร ว่าเป็นอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?) เป็นวัตถุประสงค์ในการซื้อว่า ผู้บริโภคซื้อเพื่ออะไร เช่น เพราะความสะดวก ต้องการรักษาฟันและเหงือกให้แข็งแรง เป็นต้น
4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buy?) เป็นบทบาทของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม, ผู้มีอิทธิพล, ผู้ตัดสินใจซื้อ และผู้ซื้อ
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) ผู้ซื้อจะซื้อช่วงไหน เช่น ช่วงเช้า ช่วงบ่าย หรือช่วงสิ้นเดือนที่มีการลดราคาพิเศษ เป็นต้น
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?) เช่น ร้านสะดวกซื้อใกล้บ้าน, ห้างซูเปอร์มาร์เก็ต และห้างดิสเคาน์สโตร์ เป็นต้น

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?) ในการตัดสินใจซื้อ จะประกอบด้วย การตัดสินใจซื้อ 5 ขั้นตอน คือ รับรู้ปัญหา ค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกภายหลังการซื้อ

ในอดีตที่สภาพของตลาดมีสินค้าไม่มากนัก และมีคู่แข่งน้อยราย เมื่อธุรกิจผลิตสินค้าอะไรออกมาก็สามารถขายได้หมด จุดสนใจของผู้บริหารธุรกิจเกือบทั้งหมดอยู่ที่ตัวผลิตภัณฑ์หรือตัวสินค้า (Product Orientation) และให้ความสำคัญกับการผลิต ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการผลิต ทำให้การแข่งขันระหว่างผู้ผลิตได้ดี และได้มากกว่า จึงมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สินค้าที่เสนอขายในตลาดมีมากขึ้น ซึ่งย่อมทำให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคมีโอกาสที่จะซื้อตามความพอใจของตนได้มากขึ้นกว่าเดิม

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงนี้มีอิทธิพลสำคัญ ทำให้ผู้บริหารต้องละทิ้งแนวความคิดเดิม เพราะการที่ผลิตสินค้าอะไรออกมาขายจำเป็นต้องคิดโดยเริ่มต้นจากตลาด (Market Orientation) และให้ความสนใจต่อลูกค้าหรือผู้บริโภคในตลาด (Customer Orientation)

ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบัน ขณะที่ผู้บริโภคทำการจัดหาสินค้าและบริการมาใช้ตอบสนองความต้องการนั้น ถึงแม้ว่าผู้บริโภคจะได้มีอำนาจอย่างเต็มที่ที่จะเลือกซื้อได้ตามใจชอบ เพราะอาจจะต้องขึ้นกับการผลิต และการเสนอขายของผู้ขาย และความเป็นไปของสภาวะเศรษฐกิจ หรือเงื่อนไข ข้อจำกัดของทรัพยากรการผลิตต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคก็ยังมีสิทธิที่จะเลือกซื้อหรือไม่ซื้อได้เสมอ

จะเห็นว่าแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีเสรีภาพ และโอกาสในการเลือกซื้อ มากขึ้นนี้ ย่อมทำให้ผู้ผลิตจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคให้มากที่สุด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงปัญหาด้านราคา คุณภาพ รูปแบบ สี สัน และหีบห่อของผลิตภัณฑ์ ที่จะทำให้ผู้บริโภคมีความพอใจสูงสุด

2. โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายสามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ดังนั้น โมเดลนี้จึงอาจเรียกว่า S – R Theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

2.1 สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย และสิ่งกระตุ้นภายนอก นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจด้านเหตุผล และใช้เหตุผลจูงใจให้ซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย

2.1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เพื่อกระตุ้นความต้องการ เช่น การออกแบบบรรจุภัณฑ์ภายนอก (กล่อง) หรือหลอดบรรจุยาสีฟันให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

2.1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา เช่น การกำหนดราคาให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ กลุ่มเป้าหมาย

2.1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านการจัดการช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึง เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภค

2.1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การให้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไป

2.1.2 สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การ ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

2.1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ

2.1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี

2.1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง

2.1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม

2.2 กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อที่เปรียบเสมือนกล่องดำ (Black Box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่ทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา

2.2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

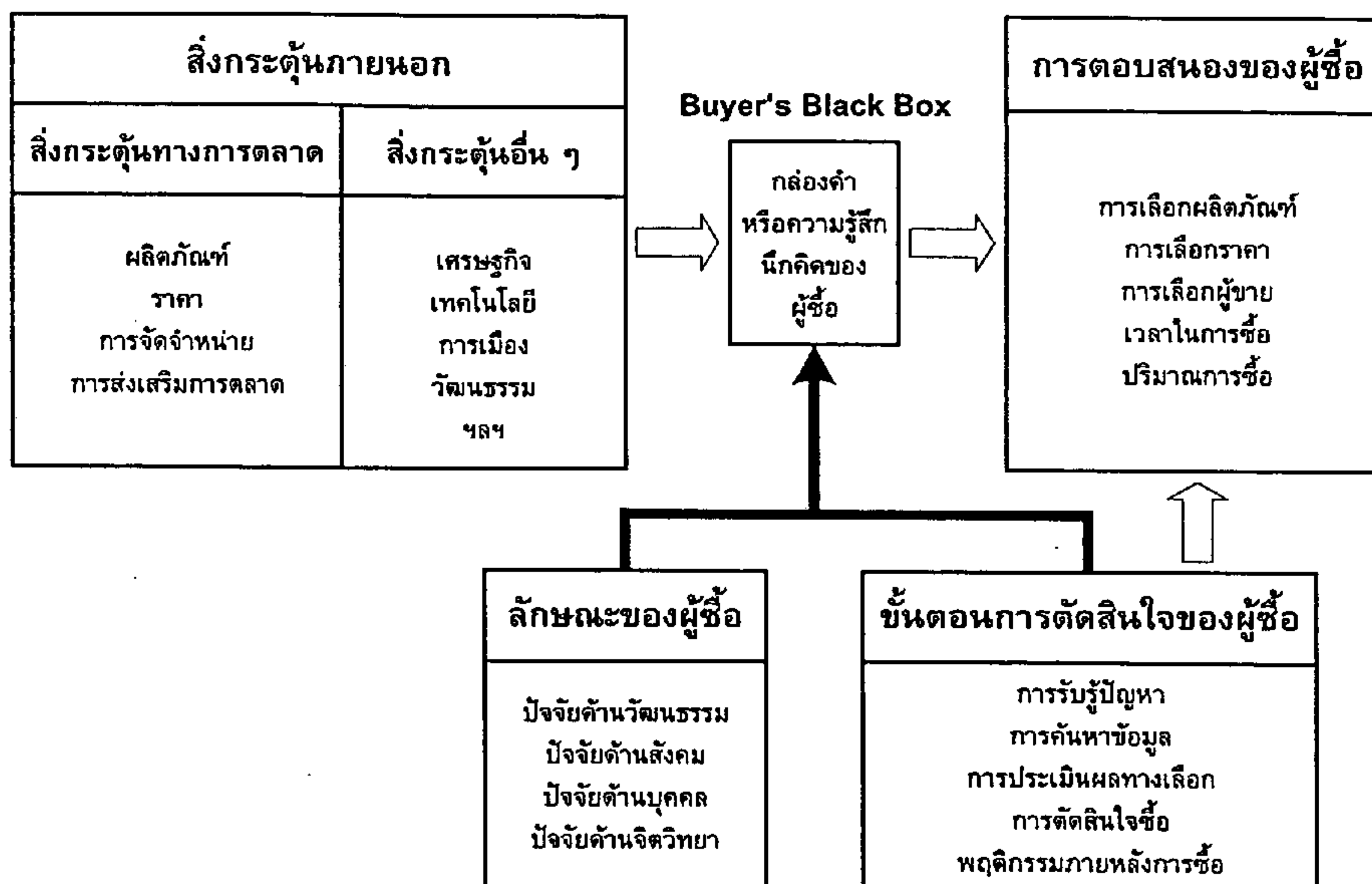
2.2.2.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ เช่น การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเข้า มีทางเลือก คือ ขนมปัง นมสดกล่อง บะหมี่สำเร็จรูป เป็นต้น

2.2.2.2 การเลือกตราสินค้า เช่น การเลือกยาสีฟันสมุนไพรยี่ห้อใด เช่น ดอกบัวคู่ ชาอาด ทิพย์นิยม เป็นต้น

2.2.2.3 การเลือกผู้ขาย เช่น ผู้บริโภคจะเลือกจากห้างสรรพสินค้าหรือร้านค้าใกล้บ้าน

2.2.2.4 การเลือกเวลาในการซื้อ เช่น ผู้บริโภคจะเลือกเวลาช่วงเช้า กลางวัน และช่วงเย็น หรือช่วงสิ้นเดือน ในการเลือกซื้อยาสีฟันสมุนไพร

2.2.2.5 การเลือกปริมาณการซื้อ เช่น ผู้บริโภคจะเลือกกว่าจะซื้อขนาดใด เช่น 40, 100, 160 หรือ 200 กรัม เป็นต้น

ภาพประกอบ 2 แสดงรูปแบบพฤติกรรมการณ์การซื้อ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์การซื้อของผู้บริโภค

3. ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์การซื้อของผู้บริโภค

3.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมการณ์ของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังคม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่นของวัฒนธรรม และนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นไปใช้กำหนดโปรแกรมการตลาด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2540 : 130) ซึ่งแต่ละอย่างมีอิทธิพลต่อผู้ซื้อ ดังนี้

3.1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน หมายถึง รูปแบบหรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตที่สามารถเรียนรู้และถ่ายทอดสืบต่อกันมา โดยผ่านขบวนการอบรม และขัดเกลาทางสังคม ดังนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งพื้นฐานในการกำหนดความต้องการพฤติกรรมการณ์ของบุคคล เช่น วัฒนธรรมแบบไทย ๆ ที่มีรากฐานมาจากพุทธศาสนา ทำให้คนไทยมีความเป็นอยู่ที่เหมาะสม เรียบง่าย และมัคน้อย การที่จะชักจูงใจให้ผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์ นักการตลาดต้องใช้การโฆษณากระตุ้น และจูงใจให้ผู้บริโภคเห็นว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นสิ่งจำเป็น ไม่ใช่สิ่งหรูหรา ฟุ่มเฟือย เป็นต้น

3.1.2 วัฒนธรรมย่อย หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน ซึ่งมีอยู่ภายในสังคมขนาดใหญ่ และสลับซับซ้อน วัฒนธรรมย่อยเกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ วัฒนธรรมย่อยประกอบด้วย

3.1.2.1 กลุ่มเชื้อชาติ เชื้อชาติต่าง ๆ ได้แก่ ไทย จีน อังกฤษ อเมริกัน แต่ละเชื้อชาติมีการบริโภคสินค้าที่แตกต่างกัน

3.1.2.2 กลุ่มศาสนา กลุ่มศาสนาต่าง ๆ ได้แก่ ชาวพุทธ ชาวคริสต์ เป็นต้น แต่ละกลุ่มมีประเพณีและข้อความที่แตกต่างกัน จึงมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภค

3.1.2.3 กลุ่มสีผิว ได้แก่ ผิวดำ ผิวขาว ผิวเหลือง เป็นต้น แต่ละกลุ่มจะมีค่านิยมในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย

3.1.2.4 พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือท้องถิ่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ทำให้เกิดลักษณะการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน และมีอิทธิพลต่อการบริโภคที่แตกต่างกันด้วย

3.1.2.5 กลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มพนักงาน กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มเกษตรกร เป็นต้น

3.1.2.6 กลุ่มย่อยด้านอายุ เช่น วัยรุ่น ผู้ใหญ่วัยทำงาน และผู้สูงอายุ

3.1.2.7 กลุ่มย่อยด้านเพศ ได้แก่ เพศหญิงและชาย

3.1.3 ชั้นทางสังคม หมายถึง การแบ่งสมาชิกของสังคมออกเป็นระดับฐานะที่แตกต่างกัน โดยที่สมาชิกในแต่ละชั้นสังคมจะมีสถานะอย่างเดียวกัน และสมาชิกในชั้นสังคมที่แตกต่างกัน จะมีลักษณะที่แตกต่างกัน การแบ่งชั้นทางสังคมโดยทั่วไปถือเกณฑ์รายได้ ทรัพย์สิน หรืออาชีพ ชั้นทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค แต่ละชั้นสังคมจะมีลักษณะค่านิยมและพฤติกรรมการบริโภคเฉพาะอย่าง ชั้นทางสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับ และแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 6 ระดับ

3.2 ปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วย

3.2.1 กลุ่มอ้างอิง เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

3.2.1.1 กลุ่มปฐมภูมิ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน

3.2.1.2 กลุ่มทุติยภูมิ ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อนร่วมอาชีพและร่วมสถาบัน บุคคลต่าง ๆ ในสังคม

3.2.2 ครอบครัว บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว การขายสินค้าอุปโภคบริโภคจะต้องคำนึงถึงลักษณะการบริโภคของครอบครัวคนไทย จีน ญี่ปุ่น หรือยุโรป ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกัน

3.2.3 บทบาทและสถานะ บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์การ และสถาบันต่าง ๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม เช่น ในการซื้อขายสินค้าสมุนไพรของครอบครัวหนึ่ง จะต้องวิเคราะห์ว่าใครมีบทบาทเป็นผู้คิดริเริ่ม ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพล ผู้ซื้อ ผู้ใช้

3.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

3.3.1 อายุ กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น และรายการพักผ่อนหย่อนใจ

3.3.2 วงจรชีวิตครอบครัว เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการ ทัศนคติ และค่านิยมของบุคคล ทำให้เกิดความต้องการในลักษณะและพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

3.3.3 อาชีพ อาชีพที่แตกต่างกัน จะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการใช้สินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

3.3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ หรือรายได้ โอกาสทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วยรายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

3.3.5 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาสูง มีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย

3.3.6 ค่านิยมหรือคุณค่า และรูปแบบการดำรงชีวิต หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคล หรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ส่วนรูปแบบการดำรงชีวิต หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น

3.4 ปัจจัยทางจิตวิทยา ถือว่าเป็นปัจจัยในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า

3.4.1 การจูงใจ หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจภายในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคมหรือ สิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ พฤติกรรมของมนุษย์ เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหา ความพอใจ ด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่มีชื่อเสียงมาก คือ ทฤษฎี การจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งได้จัดประเภทความต้องการตามความสำคัญออกเป็น 5 ระดับจากต่ำไปสูง ดังนี้

3.4.1.1 ความต้องการของร่างกาย เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการยกย่อง และความต้องการทางเพศ

3.4.1.2 ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน เป็นต้น

3.4.1.3 ความต้องการด้านสังคม หรือความต้องการความรัก และการยอมรับ เช่น ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น สินค้าที่สนองความต้องการระดับนี้ ได้แก่ ของขวัญ ส.ค.ส. เครื่องแบบ ดอกกุหลาบ เป็นต้น

3.4.1.4 ความต้องการการยกย่อง ซึ่งเป็นความต้องการยกย่องส่วนตัว ความนับถือ และสถานะจากสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น

3.4.1.5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดสามารถบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้อง หรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

3.4.2 การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบและตีความหมายข้อมูล เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึง กระบวนการของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการด้านอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอก คือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้ จะพิจารณากระบวนการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาติ และได้รู้สึก

3.4.3 การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม และ (หรือ) ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น และเกิดการตอบสนอง ซึ่งก็คือทฤษฎีสิ่งกระตุ้น – ตอบสนอง (Stimulus – Response (SR) Theory)

3.4.4 ความเชื่อถือ เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

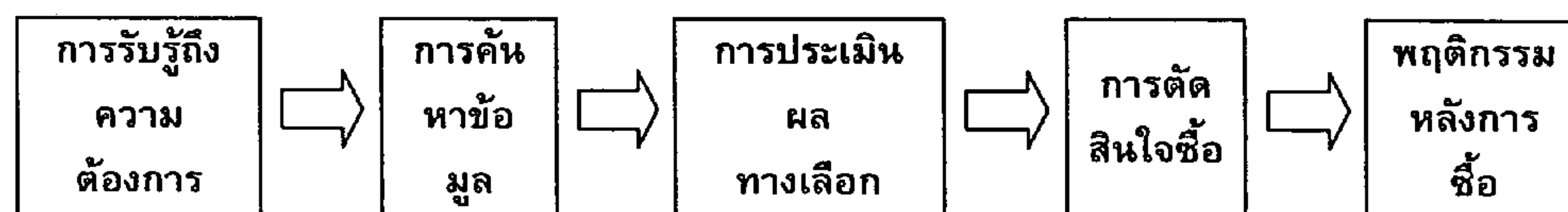
3.4.5 ทศนคติ เป็นการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิด หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3.4.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิม และสอดคล้องกัน

3.4.7 แนวคิดของตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร

แนวความคิดด้านกระบวนการในการตัดสินใจซื้อ

ผู้บริโภคทั่วไปมีกระบวนการซื้ออันประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2540 : 145 – 146)

ภาพประกอบ 3 กระบวนการในการตัดสินใจซื้อ

1. การรับรู้ความต้องการ ความต้องการของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นได้จากสิ่งกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก ร่างกาย สิ่งกระตุ้นภายใน ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ สิ่งกระตุ้นภายนอก ได้แก่ ความต้องการทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นถึงระดับหนึ่งแล้ว จะกลายเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมตอบสนอง ซึ่งบุคคลสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการตอบสนองต่อการกระตุ้นเหล่านี้โดยอาศัยการเรียนรู้และประสบการณ์ในอดีต

2. การค้นหาข้อมูลเพื่อสนองความต้องการ ถ้าความต้องการถูกกระตุ้นมากพอ และสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการอยู่ใกล้ตัวผู้บริโภค จะดำเนินการตอบสนองความต้องการของเขาทันที ถ้าความต้องการนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการนั้นจะถูกสะสมเอาไว้เพื่อตอบสนองภายหลัง เมื่อความต้องการที่ถูกกระตุ้นได้สะสมไว้มากจะทำให้เกิดภาวะอย่างหนึ่ง คือ ความตั้งใจให้ได้รับการตอบสนองความต้องการ โดยผู้บริโภคจะพยายามค้นหาข้อมูลเพื่อสนองความต้องการที่สะสมไว้ ปริมาณของข้อมูล que ผู้บริโภคค้นหา จะขึ้นอยู่กับบุคคลเผชิญกับการแก้ปัญหา มากหรือน้อย ข้อมูลที่ผู้บริโภคต้องการถือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์

แหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อและใช้สินค้าของผู้บริโภค ได้แก่

1. แหล่งบุคคล ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน เพื่อนบ้าน คนรู้จัก เป็นต้น
2. แหล่งการค้า ได้แก่ สื่อโฆษณา พนักงานขาย ตัวแทนการค้า การบรรจุภัณฑ์ และการแสดงสินค้า เป็นต้น
3. แหล่งชุมชน ได้แก่ สื่อมวลชน องค์การคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น
4. แหล่งประสบการณ์
5. แหล่งทดลอง ได้แก่ หน่วยงานที่สำรวจคุณภาพผลิตภัณฑ์ หรือหน่วยวิจัยภาวะตลาดของผลิตภัณฑ์ ประสบการณ์ตรงของผู้บริโภคในการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์

3. การประเมินผลทางเลือก เมื่อผู้บริโภครับข้อมูลเข้ามาแล้วจากขั้นที่ 2 ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจแล้วทำการประเมินผลข้อมูลเหล่านั้น เพื่อพิจารณาทางเลือกต่อไป ซึ่งอาศัยหลักเกณฑ์หลายประการ คือ

3.1 คุณสมบัติผลิตภัณฑ์ กรณีนี้ผู้บริโภคจะพิจารณาผลิตภัณฑ์ว่ามีคุณสมบัติอะไรบ้าง ผลิตภัณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งจะมีคุณสมบัติกลุ่มหนึ่ง คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในความรู้สึกของผู้ซื้อสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดแตกต่างกัน เช่น เบียร์ มีคุณสมบัติ คือ รสกลมกล่อม มีแอลกอฮอล์สูงหรือต่ำ ความขม ปริมาณการบรรจุ และราคา

3.2 ผู้บริโภคจะให้น้ำหนักความสำคัญสำหรับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน นักการตลาดต้องพยายามค้นหาและจัดลำดับสำหรับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์

3.3 ผู้บริโภคมีการพัฒนาความเชื่อถือเกี่ยวกับตราสินค้า เนื่องจากความเชื่อถือของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้บริโภค และความเชื่อถือเกี่ยวกับตราผลิตภัณฑ์จะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

3.4 ผู้บริโภคมีทัศนคติในการเลือกตราสินค้า โดยผ่านกระบวนการประเมินผล เริ่มต้นด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่เขาสนใจ แล้วเปรียบเทียบคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ตราต่าง ๆ

4. การตัดสินใจซื้อ เมื่อทำการประเมินแล้วจะช่วยให้ผู้บริโภคสามารถกำหนดความพอใจระหว่างสินค้าต่าง ๆ ที่เป็นทางเลือก ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าที่เขาชอบที่สุด ซึ่งก่อนตัดสินใจซื้อ ผู้บริโภคจะต้องพิจารณาปัจจัย 3 ประการ คือ

4.1 ทัศนคติของบุคคลอื่น ที่มีผลต่อสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ จะมีทั้งทัศนคติด้านบวกและด้านลบ ถ้าเป็นทัศนคติด้านบวก เช่น เห็นว่าสินค้านั้นมีคุณภาพดี ก็จะมีแนวโน้มให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อเร็วขึ้น หากเป็นทัศนคติด้านลบ เช่น เห็นว่าสินค้านั้นมีคุณภาพไม่ดี ราคาแพงเกินไป ก็จะทำให้ผู้บริโภคเกิดความลังเล และอาจยกเลิกการซื้อได้

4.2 ปัจจัยสถานการณ์ที่คาดคะเนไว้ ความตั้งใจซื้อจะได้รับอิทธิพลจากระดับรายได้ ขนาดของครอบครัว ภาวะทางเศรษฐกิจ การคาดคะเนต้นทุน และการคาดคะเนถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากสินค้า

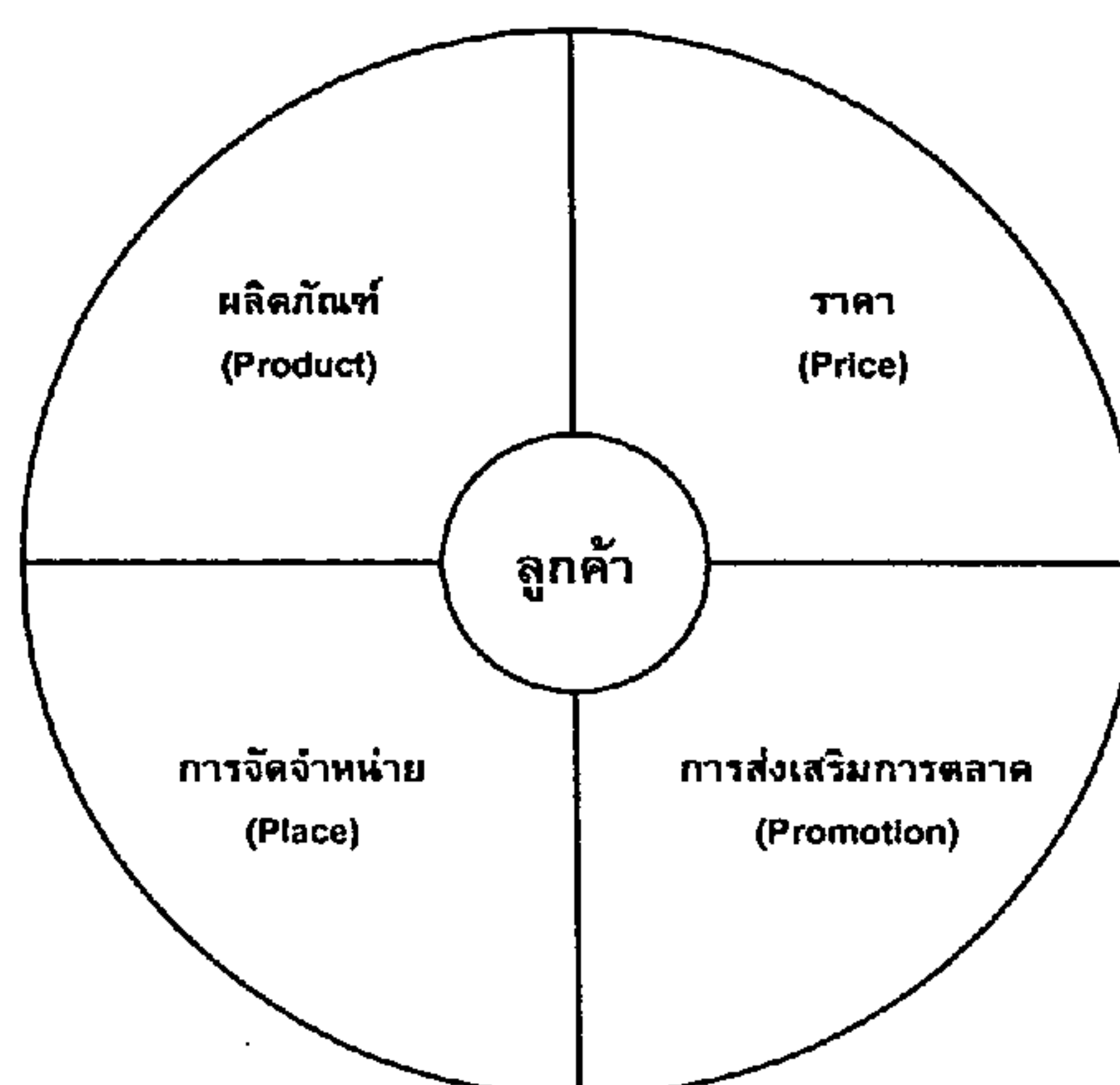
4.3 ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเนไว้ ขณะที่ผู้บริโภตกำลังจะซื้อ อาจมีปัจจัยบางอย่างมากระทบกระเทือนต่อความตั้งใจซื้อ เช่น ความไม่พอใจในลักษณะของพนักงานหรือความกังวลใจเกี่ยวกับรายได้

5. ความรู้สึกหลังการซื้อ หลังการซื้อ หรือทดลองใช้สินค้า ผู้บริโภคจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความพอใจหรือไม่พอใจสินค้า โดยที่ความพอใจภายหลังการซื้อจะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการซื้อซ้ำและการบอกต่อผู้อื่น หากไม่ได้รับความพอใจหลังการซื้อหรือใช้สินค้า ก็อาจจะหันไปซื้อผลิตภัณฑ์ยี่ห้ออื่น และจะบอกกล่าวต่อไปยังผู้บริโภคคนอื่น ๆ ในทางลบ

แนวความคิดด้านส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix หรือ 4P's) หมายถึง ตัวทางการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันเพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย หรือหมายถึง “ชุดของตัวแปรที่สามารถควบคุมได้ทางการตลาด ซึ่งบริษัทนำมาผสมกันเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาดเป้าหมาย” (Kotler, 1997 : 92) สอดคล้องกับ เซาร์ โจนแสง (2537 : 55) ที่ให้ความหมายว่า เป็นตัวแปรต่าง ๆ ที่จะทำให้อย่างจัดขึ้นในอัตราที่พอดีกัน

แนวความคิดเรื่องส่วนประสมทางการตลาด มีบทบาทสำคัญในทางการตลาด เพราะเป็นการรวมการตัดสินใจทางการตลาดทั้งหมด เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้ธุรกิจสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเป้าหมาย เราเรียกส่วนผสมทางการตลาดว่า “4P's” ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 กลุ่มนี้ จะทำหน้าที่ร่วมกันในการสื่อสารทางการตลาดให้แก่ผู้รับข่าวสารทั้งหมดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกเหนือไปจากการใช้โฆษณาหรือกิจกรรมการส่งเสริมการตลาด

ภาพประกอบ 4 แบบจำลองส่วนประสมทางการตลาด (The 4P's of the Marketing Mix)

คอตเลอร์ ได้ให้ความหมายของส่วนประสมทางการตลาด หรือ 4P's ไว้ดังนี้

1. **ผลิตภัณฑ์ (Product)** หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า ให้พึงพอใจผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย อาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยสินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร หรือบุคคล ซึ่งจะต้องสามารถทำหน้าที่แจ้งให้กับผู้บริโภคได้ทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ เช่น ตราสินค้า รูปแบบ และสีล้นของหีบห่อ ตัวสินค้า ขนาด รูปร่างของสินค้า เครื่องหมายการค้า สิ่งเหล่านี้จะสื่อความหมาย และความเข้าใจให้กับผู้รับข่าวสาร โดยผู้ผลิตต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของตลาดเป้าหมาย หากผลิตภัณฑ์มีคุณภาพไม่ดี เมื่อใช้แล้วไม่ตรงตามความต้องการ การทุ่มงบโฆษณาไปเท่าใด ก็ไม่สามารถกระตุ้นพฤติกรรมผู้บริโภคได้

2. ราคา (Price) หมายถึง เป็นสิ่งกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ในรูปของเงินตรา ผู้บริโภคจะใช้ราคาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินคุณภาพ และคุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับสินค้า เป็นส่วนหนึ่งที่จะจูงใจให้เกิดการซื้อ บางครั้งการตั้งราคาสูงอาจเป็นเครื่องหมายจูงใจให้ผู้บริโภคบางกลุ่มที่ชอบซื้อผลิตภัณฑ์ เพราะต้องการได้รับความภูมิใจจากการซื้อ หรือการใช้ผลิตภัณฑ์ราคาแพง ๆ แต่บางครั้งมีการโฆษณาคุณสมบัติกันมากจนหาความแตกต่างไม่ค่อยได้ ราคาจึงเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจซื้อ

3. สถานที่จัดจำหน่าย (Place) หรือช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง โครงสร้าง หรือช่องทางหลังจากผู้บริโภคทราบข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากโฆษณาแล้ว จนเกิดความสนใจ และอยากทดลองใช้ แต่ถ้าไม่สามารถจะหาซื้อได้อย่างสะดวกแล้ว ส่วนใหญ่จะเลิกล้มความตั้งใจ แล้วเปลี่ยนไปซื้อยี่ห้ออื่นที่หาได้สะดวกกว่า การจัดจำหน่ายยังแบ่งได้อีก 2 ส่วน ดังนี้

3.1 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of Distribution) หมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์และ (หรือ) กรรมสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด ในระบบช่องทางการจัดจำหน่าย จึงประกอบด้วยผู้ผลิตคนกลาง ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ช่องทางการจัดจำหน่าย อาจผ่านคนกลางหรือไม่ก็ได้

3.2 การกระจายสินค้า (Physical Distribution) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม การกระจายสินค้าจึงประกอบด้วย

3.2.1 การขนส่ง (Transportation)

3.2.2 การเก็บรักษาสินค้า (Storage) และการคลังสินค้า (Warehousing)

3.2.3 การบริหารสินค้าคงเหลือ (Inventory Management)

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมในการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจเป็นการขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling) และการขายโดยไม่ใช้พนักงานขาย (Non – Personal Selling) ประกอบด้วย การโฆษณาการส่งเสริมการขาย การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ ดังนั้น การส่งเสริมการตลาดจึงประกอบด้วย 5 เครื่องมือ ดังนี้

4.1 การส่งเสริมการขาย (Sale Promotion) หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมที่นอกเหนือจากการโฆษณาการขาย โดยใช้พนักงานขาย และการให้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจ ทดลองใช้ หรือการซื้อ โดยลูกค้าขั้นสุดท้ายหรือบุคคลอื่นในช่องทาง การส่งเสริมการขายมี 3 รูปแบบ คือ

4.1.1 การกระตุ้นผู้บริโภค เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค (Consumer Promotion) เป็นการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภคคนสุดท้าย ซึ่งซื้อสินค้าไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวหรือใช้ในครัวเรือน สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อไปเพื่อบริโภคขั้นสุดท้าย เรียกว่า สินค้าผู้บริโภค

4.1.2 การกระตุ้นคนกลาง เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่คนกลาง (Trade Promotion) เป็นการกระตุ้นความพยายามในการขายของคนกลาง เพื่อผลักดันสินค้าไปยังผู้บริโภค และอาจอยู่ในรูปการโฆษณาที่มุ่งสู่คนกลาง ซึ่งเป็นการโฆษณาที่กระตุ้นคนกลาง ได้แก่ ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก เพื่อดึงดูดใจให้ซื้อผลิตภัณฑ์หรือขายต่อผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า เป็นการใช้กลยุทธ์หลัก

4.1.3 การกระตุ้นพนักงานขาย เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงานขาย (Sales Force Promotion) เป็นการกระตุ้นพนักงานขายให้ใช้ความพยายามในการขายมากขึ้น และการส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงานขายจะใช้กลยุทธ์หลัก (Push Strategy) บุคคลเป้าหมาย ได้แก่ พนักงานขายของธุรกิจ จุดประสงค์ คือ การตอบแทนความสามารถของพนักงาน เป็นการแข่งขันระหว่างพนักงานขายด้วยกันเอง เช่น การแจกโบนัส การแข่งขันการทำยอดขาย

4.2 การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling) เป็นกิจกรรมการแจ้งข่าวสาร และจูงใจตลาดโดยใช้บุคคล งานในข้อนี้จะเกี่ยวข้องกับ (1) กลยุทธ์การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling Strategy) และ (2) การจัดการหน่วยงานขาย (Sales Force Management)

4.3 การให้ข่าว และการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation) การให้ข่าวเป็นการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องมีการจ่ายเงิน ส่วนการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผน โดยองค์การหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์การให้เกิดกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การให้ข่าว เป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์

4.4 การตลาดทางตรง (Direct Marketing หรือ Direct Response Marketing) เป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการตอบสนองโดยตรง หรือหมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่นักการตลาดใช้ส่งเสริมผลิตภัณฑ์โดยตรงกับผู้ซื้อ และทำให้เกิดการตอบสนองในทันที เครื่องมือนี้ประกอบด้วย (1) การขายทางโทรศัพท์ (2) การขายโดยใช้จดหมายตรง (3) การขายโดยใช้แคตตาล็อก และ (4) การขายทางโทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งจูงใจให้ลูกค้ามีกิจกรรมการตอบสนอง เช่น ใช้คูปองแลกซื้อ

4.5 การโฆษณา (Advertising) เป็นกิจกรรมในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับองค์การ และ (หรือ) ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือความคิดที่ต้องมีการจ่ายเงินโดยผู้อุปถัมภ์รายการ กลยุทธ์ในการโฆษณาจะเกี่ยวข้องกับ (1) กลยุทธ์การสร้างสรรคงานโฆษณา (Creative Strategy) และ (2) กลยุทธ์สื่อ (Media Strategy)

ปัจจุบัน การโฆษณาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อตอบสนองการเติบโตของธุรกิจ ซึ่งอัตราการแข่งขันสูงขึ้นตลอดเวลา การโฆษณาและธุรกิจ กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่คู่กัน เพราะโฆษณาคือหนึ่งในอาวุธสำคัญ ที่จะใช้ช่วงชิงส่วนครองตลาดที่ดีให้กับสินค้า ขณะเดียวกันการโฆษณาจะคงอยู่ได้ด้วยธุรกิจ (เสรี วงษ์มณฑา. 2535 : 25) และการโฆษณาได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของคนเรา ในปัจจุบันแทบจะทุกขณะ เนื่องจากการโฆษณาคือสิ่งที่มียู่ทั่วทุกแห่ง (Omni Present) และเป็นสิ่งที่แทรกแซง (Obstruction) ในชีวิตประจำวันเราอยู่เสมอ

การโฆษณา ถือเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค โน้มน้าวใจให้กลุ่มเป้าหมายมีความต้องการที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ โดยสมาคมการตลาดแห่งสหรัฐอเมริกา AMA (American Marketing Association.1982: 9) ได้นิยาม การโฆษณา (Advertising) ไว้ 2 ประเด็น คือ

1. การโฆษณา อาจไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายให้สื่อกลางทุกครั้งไป อาทิ ในกรณีลงการโฆษณาเพื่อบริการสาธารณะ สื่ออาจมีการโฆษณาให้ฟรีก็เป็นได้

2. ประเด็นสำคัญที่โฆษณาทุกชิ้นต้องมี คือ

2.1 การโน้มน้าวชักจูง โฆษณาทุกชิ้นล้วนมีจุดมุ่งหมายให้เกิดผลกระทบต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้บริโภค

2.2 โฆษณา เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในงานการตลาด ซึ่งรวมความไว้ว่าโฆษณาคือการสื่อสารที่มุ่งโน้มน้าวใจ เพื่อให้เกิดการตอบรับและช่วยให้ประสบผลตามวัตถุประสงค์ทางการตลาด

เสรี วงษ์มณฑา (2532 : 9) กล่าวว่า การโฆษณา เป็นการสื่อสารมวลชนที่เกิดขึ้นเพื่อจูงใจผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ให้มีพฤติกรรมอันน่าเชื่อถืออำนวยความสะดวกของธุรกิจ อันได้แก่ การซื้อหรือการใช้บริการโดยอาศัยเหตุผล ทั้งเหตุผลจริงและเหตุผลสมมติในการจูงใจ ซึ่งจะต้องมีการซื้อสื่อและเวลาในการสื่อสารมวลชน เพื่อเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ตลอดจนระบุผู้ประสงค์จะทำการโฆษณาอย่างแจ่มชัด จากคำจำกัดความด้านการโฆษณา จะเป็นรูปแบบการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวชักจูง โดยอาศัยสื่อโฆษณาที่มีใช้บุคคล เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีความต้องการที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ โดยโฆษณาจะต้องระบุผู้โฆษณา และจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการโฆษณา

วัตถุประสงค์ของการโฆษณา

1. แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ รวมถึงวิธีการใช้ การทำงาน และแหล่งจำหน่าย
2. แจ้งข่าวสารด้านราคา
3. เสริมสร้างภาพพจน์ และความพอใจในตราสินค้า
4. กระตุ้นให้เกิดความต้องการซื้อสินค้า และบริการนั้น
5. เพื่อเพิ่มการจำหน่ายสินค้า และบริการนั้น

บทบาทของการโฆษณาสินค้า

การโฆษณาสินค้าเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการซื้อ และการขายสินค้า จึงมีบทบาทต่อการตลาด โดยทำให้เกิดการซื้อการขายสินค้าขยายตัวขึ้น เป็นประโยชน์ต่อระบบการผลิตสินค้า ทำให้มีการลงทุน การปรับปรุงคุณภาพสินค้า ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค รวมทั้งมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ส่งเสริมระบบสื่อสารมวลชนให้มีประสิทธิภาพ และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยทำให้เกิดวัฒนธรรมมวลชนขึ้น (สุพิน ปัญญามาก. 2532 : 98)

จากส่วนประสมทางการตลาด เป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ และยังมีปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ทางการตลาด อีกหลายอย่าง ที่อาจส่งผลถึงการจำหน่ายสินค้า อาทิ สภาวะแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสังคม เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ครอบครัวยุค กลุ่มอ้างอิง หรือสภาวะแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ประชาชาติ ภาวะเงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค เป็นต้น ซึ่งส่วนประสมทางการตลาดทั้งหมดล้วนมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน คือ เป้าหมายทางการตลาด ซึ่งหมายถึง การตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ มีไม่มากนักในประเทศไทย จากสาระสำคัญของนโยบายและมาตรการสำหรับผู้สูงอายุระยะยาว (พ.ศ. 2536 – 2554) มีนโยบายสนับสนุนให้มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ วิจัยประเมินผลโดยมีศูนย์ข้อมูลกลางให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ (ฝ่ายนโยบายและมาตรการสำหรับผู้สูงอายุระยะยาว. 2535 : 2 – 3) มีผู้ที่ทำการศึกษาเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุไว้ดังนี้

บุษกร โกมลภมร (2528 : 61) ได้ศึกษาความต้องการด้านสุขภาพอนามัย และความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการส่งเสริมสุขภาพ เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มารับบริการกับผู้ไม่มารับบริการ พบว่า ต้องการได้รับความรัก การเอาใจใส่จากบุตรหลาน ต้องการอยู่ใกล้ชิดกับบุตรหลานและเพื่อนสนิท ผู้ยังคงมารับบริการ เพราะต้องการได้รับการตรวจร่างกาย และพบปะสังสรรค์กับเพื่อนวัยเดียวกัน ส่วนผู้หยุดมารับบริการให้เหตุผลว่า รู้สึกเบื่อกับบริการที่จัดอยู่ซ้ำเดิม ไม่มีอะไรแปลกใหม่ ประกอบกับไม่มีเวลาว่างและคิดว่าตนเองมีสุขภาพดี จึงไม่จำเป็นต้องมาตรวจทุกสัปดาห์

มาลี รัชตะนาวิน (2534 : 123) ได้ทำการศึกษาความต้องการในการรับบริการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนทางด้านจิตใจมากกว่าด้านสุขภาพกาย เช่น การทำจิตใจและอารมณ์ให้มีความสุข การรักษาสุขภาพจิตที่ดีในชีวิตประจำวัน

โดยเฉพาะสังคมในเขตเมือง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2525 : 2) ได้แสดงความคิดเห็นว่าครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลง มีการแยกบ้านกันอยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง พ่อแม่มีอายุมาก จะถูกทอดทิ้ง อีกทั้งสภาวะเศรษฐกิจที่รัดตัว ทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องออกหางานทำเพื่อความอยู่รอด เป็นเหตุให้ห่างเหินจากผู้สูงอายุ มีผลกระทบต่อสุขภาพจิตแทบทั้งสิ้น

การแก้ไขปัญหของผู้สูงอายุจำต้องได้รับการสนับสนุน ค้ำครอง และดูแลจากภาครัฐและครอบครัว เพื่อสวัสดิภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ รัฐบาลจึงได้มีนโยบายและมาตรการสำหรับผู้สูงอายุระยะยาว (พ.ศ. 2535 – 2554) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สูงอายุมีการเรียนรู้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพของวัย สภาพแวดล้อม ดูแลรักษาสุขภาพและได้รับการคุ้มครองดูแลจากครอบครัวและสังคม (นโยบายและมาตรการสำหรับผู้สูงอายุระยะยาว. 2535 – 2554 : 1)

สภาพทางอารมณ์และจิตใจของผู้สูงอายุเป็นไปในรูปใด ขึ้นอยู่กับพัฒนาการในวัยที่ผ่านมา เฉพาะตน ความเสื่อมสมรรถภาพทางกายทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกว่าเป็นบุคคลไร้ค่า ต้องพึ่งพิงผู้อื่น ประกอบกับการสูญเสียอำนาจ ตำแหน่งหน้าที่การงาน บทบาทในสังคม ทำให้ผู้สูงอายุมีความกังวล ใจน้อย กระทั่งกระเทือนใจได้ง่าย สภาพสังคมและค่านิยมของคนรุ่นใหม่ ซึ่งเกษม ตันติพลาชีวะ และ กุลยา ตันติพลาชีวะ (2528 : 81 – 82) ได้ศึกษาพบว่า ความกตัญญูที่มีต่อผู้สูงอายุ โดยเฉพาะพ่อแม่ในปัจจุบันเสื่อมลง บุตรหลานและบุคคลในครอบครัวจะไม่เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ มองในแง่ผลให้ประโยชน์ ลดลงกว่าในอดีต คือ ผู้สูงอายุไม่สามารถหาเงินมาจุนเจือครอบครัวได้มากกว่าแต่ก่อน ไม่สามารถทำงานได้ คล่องตัวเหมือนเดิม และในบางครั้งเกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น ทำให้คนเริ่มเห็นว่าผู้สูงอายุกำลังเป็นภาระและความรับผิดชอบที่เกินความสามารถของครอบครัว เกิดการเกี่ยงกันที่จะดูแล ต่างอ้างแต่ภารกิจของตนเองเป็นหลัก ในที่สุดก็ถูกผลักไสออกจากครอบครัว ผู้ที่ปรับตัวไม่ได้จึงอาจเกิดปัญหาทางจิตใจได้

เอ็ดเวิร์ด และเคลิมแมค (Edwards and Klemmach. 1979) ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านรายได้มีผลในการทำนายความพึงพอใจต่อชีวิต พบว่า ผู้สูงอายุจำนวนมากที่อยู่ในสภาพยากจน นอกจากนั้นแล้วผู้สูงอายุที่มีรายได้ลดลงจะหันกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่ง และการมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำลง ทำให้ความพึงพอใจในชีวิตต่ำลง อีกทั้งรายได้ยังเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดความพึงพอใจในชีวิตแตกต่างกัน มีผลทำให้เกิดความ ผาสุกในครอบครัวต่างกันด้วย

มาร์คิเดส และมาร์ติน (Markides and Martin. 1979) ศึกษาพบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุได้ดีที่สุด คือ กิจกรรมและสุขภาพ และผู้มีกิจกรรมทั้งทางด้านร่างกาย สังคม และจิตใจ สามารถปรับตัวได้ดี นอกจากนี้แล้วยังพบว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพทางกายสมบูรณ์ มีอารมณ์ร่าเริงน้อยกว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพทางกายอ่อนแอ และผู้สูงอายุที่สูญเสียบทบาท และมีกิจกรรมในสังคมน้อย จะมีอัตมโนทัศน์ทางลบ ความพึงพอใจในชีวิตก็จะลดลงด้วย

สำหรับในประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะไม่มีการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุโดยตรง แต่ก็มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษากับกลุ่มผู้สูงอายุ อาทิเช่น

นิตา ชูโต (2525 : 107 – 108) ได้ศึกษาลักษณะทางสังคมและโครงสร้างทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะของครอบครัว การดำเนินกิจวัตรประจำวัน การทำงาน การพักผ่อนหย่อนใจ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม และปัญหาที่กำลังประสบอยู่ของผู้สูงอายุไทย (อายุ 60 ปีขึ้นไป) จำนวน 1,000 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากจังหวัดอุบลราชธานี อุรุยา เชียงใหม่ นครศรีธรรมราช และกรุงเทพมหานคร ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล ผลการวิจัยพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาหรือได้รับการศึกษต่ำกว่าระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ฐานะยากจน เป็นปัญหาของบุตรหลาน รัฐต้องช่วยเหลือครอบครัวและลูกเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของผู้สูงอายุ ปัญหาที่สำคัญของผู้สูงอายุคือปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสุขภาพและปัญหาการขาดเพื่อน

บรรลุ ศิริพานิช และคนอื่น ๆ (2531 : 7) ได้ศึกษาระบาดวิทยาของคนพิการและผู้สูงอายุในประเทศไทย ปี 2525 โดยวิธีสุ่มสำรวจ 20 อำเภอทั่วประเทศ ผลการศึกษาพบว่า 54% ผู้สูงอายุยังอยู่กับคู่สมรส 62% ของผู้สูงอายุชาย และ 54% ของผู้สูงอายุหญิงตอบว่ามีสุขภาพดี 93% กล่าวว่าได้รับความเคารพนับถือจากบุคคลแวดล้อม 85% ของผู้สูงอายุชาย และ 76% ของผู้สูงอายุหญิงเห็นว่าได้ทำประโยชน์ให้แก่สังคม 58% ของผู้สูงอายุทั่วประเทศพึ่งพาอาศัยอยู่กับญาติ และ 40% เห็นว่าตนเองสามารถพึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้แล้ว บรรลุ ศิริพานิช และคนอื่น ๆ (2531 : 70 – 72) ยังได้ศึกษาผู้สูงอายุระหว่าง 70 – 74 ปี ของไทยทั่วประเทศ ยกเว้น กรุงเทพมหานคร เพื่อหาข้อมูลหลายด้าน ผลการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ 73.2% ยังอยู่กับลูก ร้อยละ 84.2% ไม่พบปัญหาในการอยู่อาศัยอยู่กับลูกหลาน ในด้านความต้องการการบริการจากรัฐนั้น ความต้องการอันดับแรก ๆ คือ บริการการรักษาพยาบาลสวัสดิการการเงินและที่อยู่อาศัย ส่วนในเรื่องทัศนคติและปัญหาต่อตนเองนั้น 98.8% เห็นว่าตนเองแก่แล้ว แต่สำหรับความรู้สึกต่อชีวิตตนเองนั้นกว่าครึ่ง (55.6%) พบว่า มองชีวิตไปในทางลบ สำหรับความคิดเห็นที่ทำให้ชีวิตยืนยาว ส่วนใหญ่ให้น้ำหนักไปในเรื่องการทำจิตใจให้สงบ ยึดศาสนาเป็นหลัก มีการระมัดระวังสุขภาพ พร้อมทั้งมีการทำงานและทำกิจกรรมอยู่เสมอ ๆ สำหรับปัญหาที่ผู้สูงอายุพบมากที่สุดเป็นเรื่องของสุขภาพ รองลงมาเป็นเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับผู้สูงอายุ สรุปได้ว่าผู้สูงอายุที่มีกิจกรรมและบทบาทในสังคมมาก จะมีความรู้สึกเชิงบวกต่อตนเอง มีส่วนร่วมในสังคม และมีความพึงพอใจในชีวิตมากขึ้น ยอมรับความชราภาพเป็นอย่างดี ซึ่งในทางกลับกันผู้สูงอายุที่สูญเสียบทบาทและมีกิจกรรมในสังคมน้อย จะมีอัตมโนทัศน์แห่งตนในทางลบ มีความพึงพอใจในชีวิตน้อย แต่ถ้าผู้สูงอายุได้รับความรัก ความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่ ตลอดจนได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัว ลูกหลาน ผู้สูงอายุจะมีความสุข และจะไม่เกิดปัญหาทางสุขภาพจิต ยกเว้น ถ้าเกิดการเจ็บป่วย ซึ่งก็พบว่าปัญหาสำคัญส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัย และการขาดเพื่อน อันเป็นปัจจัยต่อการปรับตัว

การศึกษาเรื่องผู้สูงอายุกับความคาดหวังในการเข้ารับการสงเคราะห์ประเภทเสียค่าบริการนั้น ยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน แต่มีรายงานการวิจัยที่ศึกษาในลักษณะใกล้เคียงกันอยู่บ้างดังต่อไปนี้

แว่นทิพย์ ณ สุพรรณ (2518) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและการกำหนดนโยบายประชารวยสูงอายุในประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชราที่สุ่มมาจากประชากรทั่วประเทศ จำนวน 688 ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ผู้สูงอายุยังต้องอาศัยอยู่กับบุตร หลาน ใช้เวลาว่างประกอบภาระส่วนตัว ช่วยเหลืองานบ้านหรือดูแลบ้านให้บุตรหลาน ผู้สูงอายุในชนบทมีความผูกพันกับครอบครัวและบุตรหลานมากกว่าผู้สูงอายุในเขตเมืองและมีการติดต่อกันอย่างสมมอ แม้ว่าบุตรหลานจะแยกครอบครัวแล้วก็ตาม

พิธีสิทธิ์ คำนวนคิลปีและคนอื่น ๆ (2525) ได้ศึกษาเรื่องความทันสมัยภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง และปัญหาบางประการของคนชรา โดยศึกษาจากตัวอย่างประชากรอายุระหว่าง 60 - 80 ปี จำนวน 825 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงลักษณะพื้นฐานของคนชราในด้านสังคม เศรษฐกิจ การประเพณีหรือมองตนเอง ความทันสมัยตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ผลการศึกษา พบว่า คนชราไทยส่วนใหญ่มีความสุขอยู่ในสถาบันครอบครัว สถาบันครอบครัวยังเป็นสถาบันที่ปกป้องดูแลสมาชิกที่เป็นคนชรา คนชราส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวขยาย ซึ่งโดยปกติจะมีบุตรหลานคอยดูแลเอาใจใส่คนชราได้รับความเคารพนับถือจากบุตรหลานเป็นอย่างดีและมีสถานภาพในครอบครัวสูง

สุลี ทองวิเชียร และคณะ ได้จัดทำการศึกษาวิจัยเรื่องการดูแลตนเองของผู้สูงอายุในชุมชนเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจำนวน 1,077 คน ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของศูนย์บริการสาธารณสุข กรุงเทพมหานครจำนวน 6 ศูนย์ เพื่อประเมินการดูแลตนเองของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับระดับการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ ผลการวิจัยได้ยืนยันแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความชราของผู้สูงอายุที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ของผู้สูงอายุในเขตเมือง ถึงแม้ว่าระดับการดูแลตนเองโดยทั่วไปของผู้สูงอายุจะอยู่ในระดับค่อนข้างดีก็ตาม แต่ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีพระคุณต่อแผ่นดินของประเทศชาติในอดีตเป็นผู้สร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัวจึงเป็นสิทธิและหน้าที่ของบุตรหลานที่จะต้องตอบแทนบุญคุณให้การอุปการะเลี้ยงดู ให้ได้รับความสุขในบั้นปลายชีวิตตามสมควร ทั้งนี้รัฐเองจะต้องเป็นกลไกอันสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ดีงามนี้ให้สืบต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุให้มีการดำรงชีวิตที่ยืนยาวอย่างมีความสุขตามสมควรแก่สภาพ นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะว่ารัฐควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เชิดชูคุณค่าแก่ผู้สูงอายุให้มากยิ่งขึ้น และครอบคลุมไปถึงทุกกลุ่ม โดยเฉพาะในระบบการศึกษา โดยเน้นความสำคัญของระบบครอบครัวที่ควรสร้างเสริมคุณค่าของระบบบุคคล 3 ช่วง อายุในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ ลูก และปู่ย่า ตายาย ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสอยู่ร่วมกันในครอบครัวกับบุตรหลาน อันเป็นวิถีชีวิตปกติที่พึงมีพึงเป็นของมนุษย์มากกว่าที่จะให้บุคคลในสังคมนิยมส่งญาติผู้สูงอายุไปอยู่บ้านพักคนชรา แหล่งที่พึงของรัฐซึ่งควรเป็นแหล่งสุดท้ายของบุคคลที่จะเลือก

สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกองแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2528) ได้การจัดสัมมนาเรื่องผู้สูงอายุในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2528 และได้ให้แนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งได้กำหนดในแผนระยะยาว สำหรับผู้สูงอายุว่าได้มีการกำหนดทิศทางประกอบการแรกว่า ผู้สูงอายุจะต้องอยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่น ได้รับความเคารพนับถือ และการดูแลเอาใจใส่จากลูกหลาน และควรลดความสำคัญในบทบาทของผู้หารายได้มาเลี้ยงครอบครัวลง ประการที่สอง คือ ผู้สูงอายุที่พึ่งพาตัวเองไม่ได้ และไม่ได้รับความคุ้มครองดูแลจากครอบครัว ควรได้รับการดูแลจากสังคม ประการที่สาม ระบุว่าผู้สูงอายุควรได้รับข่าวสาร ข้อมูล รวมทั้งคำแนะนำถึงวิธีป้องกันและรักษาสุขภาพอนามัยของตน ควรได้รับการดูแลรักษาพยาบาล ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสถานที่เปลี่ยนแปลง และประการสุดท้าย คือ ผู้สูงอายุควรได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในกิจการของครอบครัว และชุมชนตามความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะในบทบาทที่ปรึกษาซึ่งจะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้ กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ (2529) ได้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่สมัครเข้าอยู่หอพักประเภทเสียค่าบริการเพื่อมุ่งสำรวจ ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ของผู้สูงอายุที่สมัครเข้าอยู่หอพัก ประเภทเสียค่าบริการเหล่านี้โดยใช้ประชากรตัวอย่าง จำนวน 115 ราย ผลการสำรวจพบว่า สาเหตุการสมัครเข้าอยู่หอพักของผู้สูงอายุนั้นส่วนมาก ผู้สูงอายุร้อยละ 87.82 ต้องการอยู่อย่างสงบและอิสระโดยสามารถออกค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง และผู้สูงอายุร้อยละ 53.92 ที่มีความเจ็บป่วย สุขภาพไม่แข็งแรงต้องการดูแลเอาใจใส่ในบางครั้ง โดยไม่ต้องการเป็นภาระแก่บุตรหลานและผู้สูงอายุร้อยละ 50.44 ที่บอกว่าสภาพแวดล้อมของบ้านที่อยู่อาศัยมีเสียงรบกวนมาก ต้องการอยู่ที่สงบเงียบและมีบรรยากาศดี

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาทั้งหมดนี้พอจะสรุปได้ว่า โดยทั่วไปแล้ว ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังมีความสุขที่ได้อยู่กับครอบครัว ได้รับความเอาใจใส่จากบุตรได้รับความเคารพนับถือ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่ในบ้านเดียวกันกับบุตร และช่วยงานบ้านไปด้วย นอกจากนี้ยังมีหลายฝ่ายที่สนับสนุนให้ครอบครัวมีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุ พยายามส่งเสริมค่านิยมที่บุตรหลานจะต้องตอบแทนบุญคุณให้การอุปการะเลี้ยงดูผู้สูงอายุให้มีความสุขในบั้นปลายชีวิต และพยายามสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว เพื่อจะได้อยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่นต่อไป

แต่อย่างไรก็ตาม ในสังคมไทยปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจและสังคมมีข้อจำกัดต่อบทบาทของบุตรในการดูแลผู้สูงอายุ อาจทำให้มีการละเลย การเอาใจใส่ดูแลผู้สูงอายุลง ทำให้ผู้สูงอายุไม่มีความสุข ดังนั้นจึงต้องการหาที่อยู่ใหม่ โดยไม่ต้องพึ่งพาบุตรหลาน สถานที่นั้นคือสถานสงเคราะห์คนรา ผู้สูงอายุเหล่านั้นมีความคาดหวังอย่างไรต่อสถานสงเคราะห์ จึงเป็นทิศทางที่ผู้ศึกษาต้องการจะศึกษาหาคำตอบต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ของชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรได้จำนวน 400 คน สำหรับขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างแบบทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่คืน (Without Replacement) เพื่อให้ได้สถานที่เก็บข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 8 แห่ง

ตาราง 4 แสดงจำนวนผู้สูงอายุในแต่ละสถานประกอบการที่มีสมาชิกขั้นต่ำ 400 คนขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร

สถานประกอบการ	จำนวนสมาชิก (คน)
บ้านพักคนชราบางแค	730
โรงพยาบาลตำรวจ	1,156
โรงพยาบาลพระมงกุฎ	936
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	1,237
โรงพยาบาลราชวิถี	878
โรงพยาบาลศิริราช	1,335
โรงพยาบาลโรคทรวงอก	847
โรงพยาบาลรามาธิบดี	1,258

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานประกอบการ	จำนวนสมาชิก (คน)
โรงพยาบาลรามธิบดี	1,258
โรงพยาบาลภูมิพล	943
โรงพยาบาลวชิรพยาบาล	1,120
โรงพยาบาลเลิศจีน	1,113
โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า	736
โรงพยาบาลตากสิน	1,320
โรงพยาบาลเจริญกรุง	751
โรงพยาบาลวิภาวดี	530
โรงพยาบาลสินสยาม	678
โรงพยาบาลสินแมกย์	540
โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์	1,132
โรงพยาบาลกรุงเทพ	1,211
โรงพยาบาลพญาไท	890
โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์	795
โรงพยาบาลเทพธารินทร์	730
โรงพยาบาลสมิติเวช	658
โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน	1,058
โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล	891
โรงพยาบาลเจ้าพระยา	748
โรงพยาบาลธนบุรี	1,148
โรงพยาบาลหัวเฉียว	1,436
โรงพยาบาลเกษมราษฎร์	1,057
โรงพยาบาลพระรามเก้า	752

การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่คืน (Without Replacement) ได้สถานที่ประกอบการที่จะเก็บข้อมูล ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนผู้สูงอายุที่สุ่มตัวอย่างมาจากสถานประกอบการภายในกรุงเทพมหานคร

สถานประกอบการ	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
บ้านพักคนชราบางแค	730	50
โรงพยาบาลตำรวจ	1,156	50
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	1,237	50
โรงพยาบาลภูมิพล	934	50
โรงพยาบาลวชิรพยาบาล	1,120	50
โรงพยาบาลกรุงเทพ	1,211	50
โรงพยาบาลสินสยาม	540	50
โรงพยาบาลวิภาวดี	678	50
รวมทั้งหมด	7,606	400

2. การเก็บข้อมูลใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self – administered Questions) หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ในกรณีที่ผู้สูงอายุมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Personal Interviews) เพื่อช่วยให้เห็นภาพและอุปกรณ์ประกอบของจริง (Props and Visual Aids) ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถกรอกแบบสอบถามเองได้

การคำนวณขนาดตัวอย่างที่จะใช้เก็บข้อมูล ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามวิธีการของ Taro Yamane (1967 : 99) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนหน่วยประชากรทั้งหมด
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{28,334}{[1 + (28,334)(0.05)^2]}$$

$$= 394$$

$$\text{สำรอง 6 ชุด} = 394 + 6 = 400 \text{ คน}$$

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ ทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย และความต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม
3. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ลักษณะการอยู่อาศัย อาชีพ รายได้ของครัวเรือน และจำนวนบุตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 7 ข้อ

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 สถานภาพสมรส เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. โสด
2. สมรส
3. หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

ข้อที่ 3 ลักษณะการอยู่อาศัยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. อยู่คนเดียวลำพัง
2. สามี / ภรรยา
3. พ่อ / แม่ / ลูก
4. อยู่กับญาติพี่น้อง

ข้อที่ 4 การศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. พนักงานบริษัทเอกชน
2. ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ
3. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
4. รับจ้างทั่วไป
5. ข้าราชการบำนาญ

6. อยู่บ้านเฉย ๆ
7. อื่น ๆ

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
2. 10,001 – 20,000 บาท
3. 20,001 – 30,000 บาท
4. 30,001 – 40,000 บาท
5. 40,001 – 50,000 บาท
6. 50,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 7 จำนวนบุตร เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ไม่มี
2. 1-2 คน
3. 3-5 คน
4. มากกว่า 5 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อความคาดหวังการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน เป็นคำถามแบบการให้ค่าคะแนนจาก 1 – 5 จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง	ผู้ตอบไม่แน่ใจ
ระดับ 2 หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ เป็นคำถามแบบการให้ค่าคะแนนจาก 1 – 5 มีจำนวน 7 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง	ผู้ตอบไม่แน่ใจ
ระดับ 2 หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือแนวโน้มพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเลือกใช้หรือไม่ ต่อบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน เป็นคำถามแบบการให้ค่าคะแนนจาก 1 – 5 จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วย
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบไม่แน่ใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วย
- ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อมูลและรูปภาพของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีผลต่อแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มีจำนวน 1 ข้อ มี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มให้บริการแน่นอน
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มให้บริการ
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบไม่แน่ใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มไม่ให้บริการ
- ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มไม่ให้บริการแน่นอน

ข้อมูลและรูปภาพของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนมีผลต่อการแนะนำผู้อื่นให้บริการโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มีจำนวน 1 ข้อ มี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มในการแนะนำแน่นอนมาก
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มในการแนะนำแน่นอน
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มไม่แน่ใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มไม่แนะนำแน่นอน
- ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบมีแนวโน้มไม่แนะนำอย่างแน่นอน

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8
 \end{aligned}$$

ตาราง 6 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ระดับแนวโน้มการใช้บริการ	ระดับแนวโน้มการแนะนำผู้อื่น
4.21 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ใช้บริการแน่นอน	แนะนำแน่นอนมาก
3.41 - 4.20	เห็นด้วย	ใช้บริการ	แนะนำแน่นอน
2.61 - 3.40	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่แนะนำแน่นอน
1.81 - 2.60	ไม่เห็นด้วย	ไม่ใช้บริการ	ไม่แนะนำ
1.00 - 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่ใช้บริการแน่นอน	ไม่แนะนำแน่นอนมาก

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่มีผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติม

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Pre – test) กับผู้บริโภคร จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุง เพื่อให้แบบสอบถามได้มาตรฐาน แล้วทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2544)

$$\alpha = \frac{k \text{Covariance} / \text{Variance}}{1 + (k - 1) \text{Covariance} / \text{Variance}}$$

k	แทน	จำนวนคำถาม
Covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนระหว่างคำถามต่าง ๆ
Variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

จากการทดลองใช้แบบสอบถามได้ผลการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่า $\alpha = 0.8624$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมกราคม 2546 – กุมภาพันธ์ 2546 โดยทำหนังสือราชการเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่ทำการศึกษา

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้สูงอายุหรือผู้ดูแลตอบ โดยการสัมภาษณ์และกรอกเองตามความพอใจ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่สะดวกจนครบจำนวนที่มีอยู่

3. ในการดำเนินงานเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เริ่มแรกโดยการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุหรือผู้ดูแลแต่ละคน ประมาณคนละ 25 – 30 นาที ใน 1 วัน สามารถสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ประมาณ 10 คน เมื่อสัมภาษณ์ครบจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมเสร็จแล้วมาตรวจสอบ และทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีกประมาณ 10% เพื่อเป็นการป้องกันข้อผิดพลาด อีกจำนวน 10% ของจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 - 4

3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542 : 255) โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 2 - 4

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542 : 255) โดยใช้ในแบบสอบถามตอน 2 - 4

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
 $n - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.2.1 การทดสอบค่าที (t-Test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 360) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma^2_1 = \sigma^2_2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_p^2	แทน ค่าความแปรปรวนรวม
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาความเป็นอิสระ

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($\sigma^2_1 \neq \sigma^2_2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาความเป็นอิสระ

3.2.2 การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 393) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 5

ตาราง 7 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	$k - 1$	$SS(B) = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T^2}{n}$	$MS(B) = \frac{SS(B)}{k - 1}$	$\frac{MS(B)}{MS(W)}$
ภายในประชากร	$n - k$	$SS(W) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n X_{ij}^2 - \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i}$	$MS(W) = \frac{SS(W)}{n - k}$	
รวม	$n - 1$	$SS(T) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n X_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ	k	แทน จำนวนประชากรที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	n_i	แทน จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	X_{ij}	แทน ค่าสังเกตซึ่งได้จากตัวอย่างที่ j ที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T_i	แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T	แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	SS(B)	แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
	$k - 1$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างประชากร (Between Degree of Freedom)
	SS(W)	แทน ผลรวมกำลังสองภายในประชากร (Within Sum of Square)
	$n - k$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในประชากร (Within Degree of Freedom)
	MS(B)	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
	MS(W)	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
	F	แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 333)

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน ค่าความเชื่อมั่น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
n	แทน	จำนวนผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F - Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และจำนวนบุตร โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	127	31.70
หญิง	273	68.30
รวม	400	100.00
2. สถานภาพสมรส		
โสด	61	15.30
สมรส	248	62.00
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	91	22.70
รวม	400	100.00
3. ลักษณะการอยู่อาศัย		
อยู่คนเดียวลำพัง	32	8.00
สามี / ภรรยา	114	28.40
พ่อ / แม่ / ลูก	191	47.80
อยู่กับญาติพี่น้อง	63	15.80
รวม	400	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	172	43.00
ปริญญาตรี	183	45.70
สูงกว่าปริญญาตรี	45	11.30
รวม	400	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	27	6.70
ธุรกิจส่วนตัว / อิสระ	44	11.00
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	47	11.70
รับจ้างทั่วไป	37	9.30
ข้าราชการบำนาญ	153	38.30
อยู่บ้านเฉย ๆ	92	23.00
รวม	400	100.00
6. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	146	36.40
10,001 – 20,000 บาท	141	35.30
20,001 – 30,000 บาท	81	20.30
30,001 – 40,000 บาท	17	4.30
40,001 – 50,000 บาท	10	2.40
50,001 บาท ขึ้นไป	5	1.30
รวม	400	100.00
7. จำนวนบุตร		
ไม่มี	88	22.00
1 – 2 คน	165	41.30
3 – 5 คน	122	30.40
มากกว่า 5 คน	25	6.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 และเพศหญิง มีจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

สถานภาพสมรส ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 และผู้บริโภคที่มีสถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมา คือ มีสถานภาพ แยกกันอยู่ / หย่าร้าง และมีสถานภาพโสด ตามลำดับ

ลักษณะการอยู่อาศัย ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามอยู่คนเดียวลำพัง มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ผู้บริโภคที่อยู่แบบสามี / ภรรยา มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 ผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก มีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 และผู้บริโภคที่มีอยู่กับญาติพี่น้อง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่แบบพ่อ แม่ และลูก รองลงมา คือ อยู่แบบสามี / ภรรยา และอยู่กับญาติพี่น้อง ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 ผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 และผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

อาชีพ ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อิสระ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 ผู้บริโภคที่รับจ้างทั่วไป มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการบำนาญ มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 และผู้บริโภคที่อยู่บ้านเฉย ๆ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ รองลงมา คือ อยู่บ้านเฉย ๆ และข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ตามลำดับ

จำนวนบุตร ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามไม่มีบุตร มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 และผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุตร 1 – 2 คน รองลงมา คือ มีบุตร 3 – 5 คน และไม่มีบุตร ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
 การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
 โดยแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 9 แสดงระดับความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดเอกชน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ระดับความคิดเห็น		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ลักษณะของบ้านพัก								
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	212 (53.0)	93 (23.3)	-	33 (8.3)	62 (15.4)	3.90	1.50	เห็นด้วย
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	69 (17.2)	113 (28.2)	65 (16.3)	108 (27.0)	45 (11.3)	3.13	1.30	ไม่แน่ใจ
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทีวี ตู้เย็น	164 (41.0)	142 (35.4)	-	57 (14.3)	37 (9.3)	3.85	1.34	เห็นด้วย
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	108 (27.0)	112 (28.0)	32 (8.0)	95 (23.7)	53 (13.3)	3.32	1.43	ไม่แน่ใจ
5. มีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัว ของแต่ละห้อง	211 (52.8)	99 (24.8)	5 (1.3)	34 (8.5)	51 (12.8)	3.96	1.43	เห็นด้วย
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม						3.63	1.01	เห็น ด้วย
ราคา								
1. ราคาห้องชุดควรจะสูงกว่าของรัฐ	37 (9.3)	122 (30.5)	83 (20.7)	88 (22.0)	70 (17.5)	2.92	1.26	ไม่แน่ใจ
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	178 (44.5)	110 (27.5)	27 (6.7)	36 (9.0)	49 (12.3)	3.83	1.40	เห็นด้วย
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	117 (29.3)	127 (31.7)	59 (14.8)	58 (14.5)	39 (9.7)	3.56	1.31	เห็นด้วย
4. ชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	123 (30.7)	83 (20.8)	58 (14.5)	70 (17.5)	66 (16.5)	3.32	1.48	ไม่แน่ใจ
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	170 (42.5)	134 (33.5)	6 (1.5)	47 (11.7)	43 (10.8)	3.85	1.36	เห็นด้วย
ราคาโดยรวม						3.49	.87	เห็น ด้วย

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดเอกชน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ระดับความคิดเห็น		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สถานที่								
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือ กระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	168 (42.0)	126 (31.5)	27 (6.7)	41 (10.3)	38 (9.5)	3.86	1.32	เห็นด้วย
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	255 (63.7)	60 (15.0)	6 (1.5)	21 (5.3)	58 (14.5)	4.08	1.47	เห็นด้วย
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	202 (50.4)	97 (24.3)	17 (4.3)	38 (9.5)	46 (11.5)	3.93	1.40	เห็นด้วย
4. ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	240 (60.0)	75 (18.7)	6 (1.5)	25 (6.3)	54 (13.5)	4.05	1.44	เห็นด้วย
5. ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มา เยี่ยมแยกต่างหาก	124 (31.0)	106 (26.4)	37 (9.3)	84 (21.0)	49 (12.3)	3.43	1.42	เห็นด้วย
สถานที่โดยรวม						3.87	1.21	เห็น ด้วย
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ								
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	256 (64.0)	65 (16.3)	6 (1.5)	14 (3.5)	59 (14.7)	4.11	1.45	เห็นด้วย
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	264 (66.0)	54 (13.4)	5 (1.3)	17 (4.3)	60 (15.0)	4.11	1.48	เห็นด้วย
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส เป็นต้น	223 (55.7)	79 (19.8)	26 (6.5)	21 (5.3)	51 (12.7)	4.00	1.41	เห็นด้วย
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	260 (65.0)	58 (14.5)	6 (1.5)	17 (4.3)	59 (14.7)	4.10	1.47	เห็นด้วย
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	237 (59.3)	60 (15.0)	26 (6.5)	23 (5.7)	54 (13.5)	4.01	1.45	เห็นด้วย
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม						4.07	1.38	เห็น ด้วย

จากตาราง 9 แสดงความคาดหวังของผู้บริโภค เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ดังนี้

ด้านลักษณะของบ้านพัก

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 3.85 และ 3.96 ตามลำดับ ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ 3.32 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยกับลักษณะของห้องพักโดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ด้านราคา

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน และมีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, 3.56 และ 3.85 ตามลำดับ ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ และชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และ 3.32 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านราคาโดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ด้านสถานที่

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และควรมีห้องพักรักษาพยาบาลที่ญาติมาเยี่ยมแยกต่างหาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86, 4.08, 3.93, 4.05 และ 3.43 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านสถานที่โดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11, 4.11, 4.00, 4.10 และ 4.01 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้บริโภคมีความคาดหวังโดยรวมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสถานที่ ด้านลักษณะของบ้านพัก และด้านราคา ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 10 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดเอกชน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ระดับความคิดเห็น		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	175 (43.7)	134 (33.5)	16 (4.0)	35 (8.8)	40 (10.0)	3.92	1.31	เห็นด้วย
2. การรรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	164 (41.0)	120 (30.0)	32 (8.0)	42 (10.5)	42 (10.5)	3.80	1.35	เห็นด้วย
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	150 (37.5)	154 (38.5)	15 (3.8)	46 (11.5)	35 (8.7)	3.84	1.28	เห็นด้วย
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	226 (56.4)	91 (22.8)	11 (2.8)	20 (5.0)	52 (13.0)	4.05	1.40	เห็นด้วย
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	241 (60.3)	60 (15.0)	20 (5.0)	21 (5.3)	58 (14.4)	4.01	1.47	เห็นด้วย
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	181 (45.2)	103 (25.7)	31 (7.8)	40 (10.0)	45 (11.3)	3.84	1.39	เห็นด้วย
7. มีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	138 (34.5)	132 (33.0)	52 (13.0)	42 (10.5)	36 (9.0)	3.74	1.28	เห็นด้วย
ความคิดเห็นโดยรวม						3.89	1.20	เห็น ด้วย

จากตาราง 10 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และมีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, 3.80, 3.84, 4.05, 4.01, 3.84 และ 3.74 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยโดยรวมกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 11 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับพฤติกรรมเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดเอกชน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ระดับความคิดเห็น		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. แม้ว่าจะมีบริการของเอกชนก็ยัง ใช้บริการของรัฐ	152 (38.0)	113 (28.3)	70 (17.5)	30 (7.5)	35 (8.7)	3.79	1.27	เห็นด้วย
2. เลือกใช้บริการที่ถูกและประหยัด ที่สุด	201 (50.3)	113 (28.2)	6 (1.5)	34 (8.5)	46 (11.5)	3.97	1.38	เห็นด้วย
3. พอใจที่จะอยู่เงียบ ๆ ไม่ยุ่งกับใคร	76 (19.0)	91 (22.7)	54 (13.5)	126 (31.5)	53 (13.3)	3.03	1.36	ไม่แน่ใจ
4. มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด อาทิตย์ละ 1 ครั้ง	167 (41.7)	81 (20.3)	16 (4.0)	68 (17.0)	68 (17.0)	3.53	1.57	เห็นด้วย
5. จัดอาหารอะไรมาก็รับประทาน ส่วนใหญ่จะไม่เลือก	79 (19.7)	97 (24.3)	103 (25.7)	89 (22.3)	32 (8.0)	3.26	1.23	ไม่แน่ใจ
ความคิดเห็นโดยรวม						3.52	.90	เห็น ด้วย

จากตาราง 11 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับพฤติกรรมเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าแม้จะมีบริการของเอกชนก็ยังใช้บริการของรัฐ เลือกใช้บริการที่ถูกและประหยัดที่สุด มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดอาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79, 3.97 และ 3.53 ตามลำดับ ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าพอใจที่จะอยู่เงียบ ๆ ไม่ยุ่งกับใคร และจัดอาหารอะไรมาก็รับประทานส่วนใหญ่จะไม่เลือก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และ 3.26 ตามลำดับ และผู้บริโภคเห็นด้วยโดยรวมกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

ตาราง 12 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

แนวโน้ม การให้บริการ	ใช่ แน่นอน	ใช่	ไม่ แน่ใจ	ไม่ใช่	ไม่ใช่ แน่นอน	ระดับแนวโน้มการให้บริการ		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวโน้มการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน	41	70	187	72	30	3.05	1.03	ไม่แน่ใจ
	10.3	17.5	46.8	18.0	7.5			

จากตาราง 12 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

ตาราง 13 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการแนะนำคนใกล้ชิดให้รับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

แนวโน้มการแนะนำ คนใกล้ชิดให้ใช้บริการ	แน่นอน มาก	แน่นอน	ไม่ แน่ใจ	ไม่ แน่นอน	ไม่อย่าง แน่นอน	ระดับแนวโน้มแนะนำ คนใกล้ชิดให้ใช้บริการ		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวโน้มการแนะนำ คนใกล้ชิดให้ใช้บริการ บ้านพักคนชราแบบ ห้องชุดของเอกชน	27	125	153	72	23	3.15	.99	ไม่แน่ใจ
	6.8	31.3	38.3	18.0	5.8			

จากตาราง 13 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการแนะนำคนใกล้ชิดให้รับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะแนะนำคนใกล้ชิดให้รับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามเพศ

ความคาดหวังจากการรับบริการ	เพศ	t - test for Equality of Means				
บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ชาย	3.87	1.48	-.167	398	.867
	หญิง	3.90	1.52			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ชาย	3.22	1.33	.926	398	.355
	หญิง	3.09	1.28			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่วี ดูเย็น	ชาย	4.04	1.31	1.961	398	.051
	หญิง	3.76	1.35			
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ชาย	3.14	1.48	-1.686	398	.093
	หญิง	3.40	1.40			
5. มีระเบียบเพื่อการพักผ่อนส่วนตัว ของแต่ละห้อง	ชาย	4.01	1.41	.434	398	.665
	หญิง	3.94	1.43			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม	ชาย	3.66	.94	.331	398	.741
	หญิง	3.62	1.04			

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	เพศ	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ราคา						
1. ราคาห้องชุดควรจะสูงกว่าของรัฐ	ชาย	3.13	1.05	2.238*	398	.026
	หญิง	2.82	1.34			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษี บางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้ บริการบ้านพักเอกชน	ชาย	3.74	1.25	-.877	398	.381
	หญิง	3.87	1.46			
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ชาย	3.50	1.26	-.693	398	.489
	หญิง	3.59	1.33			
4. ขั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ชาย	3.35	1.44	.340	398	.734
	หญิง	3.30	1.49			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ชาย	3.88	1.27	.294	398	.769
	หญิง	3.84	1.41			
ราคาโดยรวม	ชาย	3.52	.86	.362	398	.718
	หญิง	3.48	.87			
สถานที่						
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น	ชาย	3.93	1.28	.689	398	.491
	หญิง	3.83	1.34			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง	ชาย	4.15	1.38	.621	398	.535
	หญิง	4.05	1.51			
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ชาย	3.95	1.35	.246	398	.806
	หญิง	3.92	1.43			
4. ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ชาย	4.16	1.38	.969	398	.333
	หญิง	4.01	1.47			
5. ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม แยกต่างหาก	ชาย	3.50	1.31	.708	398	.479
	หญิง	3.40	1.47			
สถานที่โดยรวม	ชาย	3.93	1.17	.752	398	.453
	หญิง	3.84	1.23			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ชาย	4.09	1.41	-.243	398	.809
	หญิง	4.12	1.48			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ชาย	4.13	1.39	.197	398	.844
	หญิง	4.10	1.52			

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	เพศ	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ชาย	3.95	1.35	.246	398	.806
	หญิง	3.92	1.43			
4. ควรรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ชาย	4.16	1.38	.969	398	.333
	หญิง	4.01	1.47			
5. ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม แยกต่างหาก	ชาย	3.50	1.31	.708	398	.479
	หญิง	3.40	1.47			
สถานที่โดยรวม	ชาย	3.93	1.17	.752	398	.453
	หญิง	3.84	1.23			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ชาย	4.09	1.41	-.243	398	.809
	หญิง	4.12	1.48			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ชาย	4.13	1.39	.197	398	.844
	หญิง	4.10	1.52			
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส เป็นต้น	ชาย	3.98	1.29	-.277	398	.782
	หญิง	4.02	1.46			
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ชาย	4.16	1.42	.464	398	.643
	หญิง	4.08	1.49			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ชาย	4.06	1.38	.447	398	.655
	หญิง	3.99	1.49			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	ชาย	4.08	1.31	.127	398	.899
	หญิง	4.06	1.41			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test) จากวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .026 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด
ของเอกชน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	เพศ	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ชาย	3.94	1.26	.232	398	.817
	หญิง	3.91	1.34			
2. การให้บริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ชาย	3.78	1.27	-.257	398	.797
	หญิง	3.82	1.39			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ชาย	3.72	1.21	-1.286	398	.199
	หญิง	3.90	1.31			
4. มีอาหารให้เลือกตามความ เหมาะสม	ชาย	4.05	1.33	-.002	398	.998
	หญิง	4.05	1.44			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่า	ชาย	3.99	1.44	-.188	398	.851
	หญิง	4.02	1.49			
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ชาย	3.83	1.41	-.105	398	.916
	หญิง	3.84	1.37			
7. มีห้องพักรับชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ชาย	3.76	1.33	.222	398	.824
	หญิง	3.73	1.26			
ความคิดเห็นโดยรวม	ชาย	3.87	1.17	-.217	398	.828
	หญิง	3.89	1.21			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test) จากวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนทุกข้อ มีค่า Probability (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 16 แสดงระดับแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

แนวโน้มการใช้บริการ	เพศ	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	P
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ชาย	3.12	1.02	.900	398	.369
	หญิง	3.02	1.04			

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) จากวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .369 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	36.306	18.153	8.283**	.000
	ภายในกลุ่ม	397	870.072	2.192		
	รวม	399	906.377			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	9.669	4.835	2.907	.056
	ภายในกลุ่ม	397	660.308	1.663		
	รวม	399	669.978			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทีวี ตู้เย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	25.245	12.622	7.258**	.001
	ภายในกลุ่ม	397	690.453	1.739		
	รวม	399	715.698			

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก (ต่อ)						
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	2	6.016	3.008	1.484	.228
	ภายในกลุ่ม	397	804.661	2.027		
	รวม	399	810.678			
5. ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	18.268	9.134	4.578*	.011
	ภายในกลุ่ม	397	792.169	1.995		
	รวม	399	810.438			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	14.899	7.450	7.449**	.001
	ภายในกลุ่ม	397	397.011	1.000		
	รวม	399	411.910			
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.411	4.706	2.984	.052
	ภายในกลุ่ม	397	626.029	1.577		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	2	10.479	5.240	2.709	.068
	ภายในกลุ่ม	397	767.961	1.934		
	รวม	399	778.440			
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.388	1.694	.990	.372
	ภายในกลุ่ม	397	679.050	1.710		
	รวม	399	682.437			

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ราคา (ต่อ)						
4. ขั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	2	.062	.031	.014	.986
	ภายในกลุ่ม	397	868.615	2.188		
	รวม	399	868.677			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	2	15.207	7.604	4.152*	.016
	ภายในกลุ่ม	397	727.090	1.831		
	รวม	399	742.297			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.248	.624	.819	.442
	ภายในกลุ่ม	397	302.587	.762		
	รวม	399	303.835			
สถานที่						
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือ กระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	2	10.374	5.187	3.015	.051
	ภายในกลุ่ม	397	683.063	1.721		
	รวม	399	693.438			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	9.419	4.709	2.187	.114
	ภายในกลุ่ม	397	854.859	2.153		
	รวม	399	864.277			
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	2	9.931	4.965	2.550	.079
	ภายในกลุ่ม	397	772.967	1.947		
	รวม	399	782.897			

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สถานที่ (ต่อ)						
4. ควรออยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	9.490	4.745	2.294	.102
	ภายในกลุ่ม	397	821.300	2.069		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรมีแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.653	.827	.407	.666
	ภายในกลุ่ม	397	806.387	2.031		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.167	3.584	2.437	.089
	ภายในกลุ่ม	397	583.708	1.470		
	รวม	399	590.875			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	21.462	10.731	5.180**	.006
	ภายในกลุ่ม	397	822.475	2.072		
	รวม	399	843.938			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	2	9.018	4.509	2.074	.127
	ภายในกลุ่ม	397	862.920	2.174		
	รวม	399	871.938			
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	2	11.971	5.986	3.046*	.049
	ภายในกลุ่ม	397	780.019	1.965		
	รวม	399	791.990			

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ต่อ)						
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.698	2.349	1.090	.337
	ภายในกลุ่ม	397	855.679	2.155		
	รวม	399	860.377			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.500	.750	.355	.702
	ภายในกลุ่ม	397	839.477	2.115		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.877	3.938	2.075	.127
	ภายในกลุ่ม	397	753.659	1.898		
	รวม	399	761.536			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ด้านลักษณะของบ้านพัก ได้แก่ ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวก ลักษณะของบ้านพักโดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม มีค่า F-Prob. เท่ากับ .000, .001, .001 และ .006 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .01 ด้านลักษณะของห้องพัก ได้แก่ ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อนของแต่ละห้อง ด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ มีกิจกรรมให้ร่วม มีค่า F-Prob. เท่ากับ .011, .016 และ .049 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด 3.28	สมรส 3.90	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ 4.27
โสด	3.28		0.62** (.003)	0.99* (.000)
สมรส	3.90			0.37* (.041)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.27			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.62

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.99

ผู้บริโภคที่สมรสแล้วกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่สมรสแล้วแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำในตัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด 3.26	สมรส 3.93	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ 4.02
โสด	3.26		0.67** (.000)	0.76** (.001)
สมรส	3.93			0.09 (.559)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.02			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักควรมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด 3.52	สมรส 3.97	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ 4.23
โสด	3.52		0.47* (.027)	0.71** (.003)
สมรส	3.97			0.26 (.135)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.23			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 20 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพัก ควรจะมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักควรมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด 3.28	สมรส 3.63	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ 3.88
โสด	3.25		0.38** (.008)	0.63** (.000)
สมรส	3.63			0.25* (.038)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	3.88			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 21 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักโดยรวมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.63

ผู้บริโภครู้สึกพอใจแล้วกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่สมรสแล้วแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
		3.59	3.79	4.19
โสด	3.59		0.20 (.292)	0.60** (.008)
สมรส	3.79			0.40* (.018)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.19			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 22 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60

ผู้บริโภครู้สึกพอใจแล้วกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่สมรสแล้วแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีอาหารให้เลือกซื้อตามความเหมาะสม

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
		3.62	4.13	4.38
โสด	3.62		0.51* (.014)	0.76** (.001)
สมรส	4.13			0.40 (.155)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.38			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีอาหารให้เลือกซื้อตามความเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีอาหารให้เลือกซื้อตามความเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีกิจกรรมให้ร่วม

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
		3.61	4.05	4.14
โสด	3.61		0.44* (.027)	0.53* (.021)
สมรส	4.05			0.40 (.599)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4.14			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 24 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีกิจกรรมให้ร่วม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีกิจกรรมให้ร่วม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด
ของเอกชน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.832	2.916	1.695	.185
	ภายในกลุ่ม	397	682.766	1.720		
	รวม	399	688.598			
2. การรรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.980	1.990	1.093	.336
	ภายในกลุ่ม	397	722.810	1.821		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	8.673	4.336	2.666	.071
	ภายในกลุ่ม	397	645.717	1.626		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	2	7.556	3.778	1.931	.146
	ภายในกลุ่ม	397	776.542	1.956		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.929	4.964	2.300	.102
	ภายในกลุ่ม	397	857.009	2.159		
	รวม	399	866.938			
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	6.427	3.213	1.679	.188
	ภายในกลุ่ม	397	760.011	1.914		
	รวม	399	766.438			
7. มีห้องพักรับชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	2	12.717	6.359	3.937*	.020
	ภายในกลุ่ม	397	641.193	1.615		
	รวม	399	653.910			

ตาราง 25 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.295	3.647	2.548	.080
	ภายในกลุ่ม	397	568.280	1.431		
	รวม	399	575.575			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีห้องพักชั่วคราว สำหรับญาติที่มาเยี่ยม มีค่า F-Prob. เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในความคิดเห็น เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนว่าควรมีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่ มาเยี่ยม

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
		3.38	3.74	3.97
โสด	3.38		0.36* (.048)	0.59** (.005)
สมรส / อยู่ด้วยกัน	3.74			0.23 (.142)
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	3.97			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 26 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .048 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่สมรสแล้ว ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนว่าควรมีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

ผู้บริโภคที่เป็นโสดกับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นโสดแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนว่าควรมีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามสถานภาพสมรส

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.169	2.584	2.444	.088
	ภายในกลุ่ม	397	419.831	1.058		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน เกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า มีค่า F-Prob. เท่ากับ .088 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

ความคาดหวังจากการบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	12.548	4.183	1.853	.137
	ภายในกลุ่ม	396	893.830	2.257		
	รวม	399	906.377			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	4.996	1.665	.992	.397
	ภายในกลุ่ม	396	664.982	1.679		
	รวม	399	669.978			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่วี ดู่เย็น	ระหว่างกลุ่ม	3	7.147	2.382	1.332	.264
	ภายในกลุ่ม	396	708.550	1.789		
	รวม	399	715.698			
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.578	1.859	.915	.434
	ภายในกลุ่ม	396	805.099	2.033		
	รวม	399	810.678			
5. ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.714	.905	.444	.722
	ภายในกลุ่ม	396	807.724	2.040		
	รวม	399	810.438			

ตาราง 28 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.720	.907	.878	.453
	ภายในกลุ่ม	396	409.190	1.033		
	รวม	399	411.910			
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	21.052	7.017	4.523**	.004
	ภายในกลุ่ม	396	614.388	1.551		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	3	.396	.132	.067	.977
	ภายในกลุ่ม	396	778.044	1.965		
	รวม	399	778.440			
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.897	1.966	1.151	.328
	ภายในกลุ่ม	396	676.540	1.708		
	รวม	399	682.437			
4. ชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.018	1.006	.460	.710
	ภายในกลุ่ม	396	865.659	2.186		
	รวม	399	868.678			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	3	13.121	4.374	2.375	.070
	ภายในกลุ่ม	396	729.177	1.841		
	รวม	399	742.297			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.234	.411	.538	.656
	ภายในกลุ่ม	396	302.601	.764		
	รวม	399	303.835			

ตาราง 28 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สถานที่						
1. ควรออยู่ในกรุงเทพมหานครหรือ กระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.169	.390	.223	.880
	ภายในกลุ่ม	396	692.268	1.748		
	รวม	399	693.437			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.156	.385	.177	.912
	ภายในกลุ่ม	396	863.121	2.180		
	รวม	399	864.278			
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.453	2.151	1.097	.350
	ภายในกลุ่ม	396	776.445	1.961		
	รวม	399	782.898			
4. ควรออยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	.312	.104	.050	.985
	ภายในกลุ่ม	396	830.478	2.097		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	3	18.836	6.279	3.151*	.025
	ภายในกลุ่ม	396	789.204	1.993		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.047	.349	.234	.872
	ภายในกลุ่ม	396	589.828	1.489		
	รวม	399	590.875			

ตาราง 28 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.451	.484	.227	.877
	ภายในกลุ่ม	396	842.487	2.127		
	รวม	399	843.937			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	3	.992	.331	.150	.929
	ภายในกลุ่ม	396	870.946	2.199		
	รวม	399	871.937			
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส์ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	3	2.005	.668	.335	.800
	ภายในกลุ่ม	396	789.985	1.995		
	รวม	399	791.990			
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.088	.363	.167	.919
	ภายในกลุ่ม	396	859.290	2.170		
	รวม	399	860.378			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.080	.693	.327	.806
	ภายในกลุ่ม	396	838.898	2.118		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม						
	ระหว่างกลุ่ม	3	.430	.143	.075	.974
	ภายในกลุ่ม	396	761.106	1.922		
	รวม	399	761.536			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 และความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก มีค่า F-Prob. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ

ลักษณะการอยู่อาศัย	$\bar{X}$	อยู่คนเดียวลำพัง 2.28	สามี / ภรรยา 3.15	พ่อ / แม่ / ลูก 2.85	อยู่กับญาติพี่น้อง 3.05
อยู่คนเดียวลำพัง	2.28		0.87** (.001)	0.57* (.018)	0.77** (.005)
สามี / ภรรยา	3.15			0.30* (.042)	0.10 (.604)
พ่อ / แม่ / ลูก	2.85				0.20 (.271)
อยู่กับญาติพี่น้อง	3.05				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 29 แสดงว่า ผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังกับผู้บริโภคที่อยู่แบบสามี / ภรรยา จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่อยู่แบบสามี / ภรรยา ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87

ผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังกับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57

ผู้บริโภครายเดียวลำพังกับผู้บริโภคที่อยู่กับญาติพี่น้อง จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่อยู่กับญาติพี่น้อง ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77

ผู้บริโภคที่แบบสามี / ภรรยา กับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่แบบสามี / ภรรยา แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีห้องพักสำหรับผู้มาเยี่ยมแยกต่างหาก

ลักษณะการอยู่อาศัย	อยู่คนเดียวลำพัง	สามี / ภรรยา	พ่อ / แม่ / ลูก	อยู่กับญาติพี่น้อง
$\bar{X}$	3.69	3.68	3.21	3.52
อยู่คนเดียวลำพัง	3.69	0.01 (.996)	0.48 (.077)	0.17 (.594)
สามี / ภรรยา	3.68		0.47** (.006)	0.16 (.494)
พ่อ / แม่ / ลูก	3.21			0.31 (.126)
อยู่กับญาติพี่น้อง	3.52			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 30 แสดงว่า ผู้บริโภคที่แบบสามี / ภรรยา กับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่แบบสามี / ภรรยา แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่อยู่แบบพ่อ / แม่ / ลูก ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีห้องพักสำหรับผู้มาเยี่ยมแยกต่างหาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด
ของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.474	.491	.283	.838
	ภายในกลุ่ม	396	687.124	1.735		
	รวม	399	688.598			
2. การรอรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.879	1.293	.708	.547
	ภายในกลุ่ม	396	722.911	1.826		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	.563	.188	.114	.952
	ภายในกลุ่ม	396	653.827	1.651		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.340	.447	.226	.878
	ภายในกลุ่ม	396	782.758	1.977		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.016	.339	.155	.927
	ภายในกลุ่ม	396	865.922	2.187		
	รวม	399	866.937			
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	3	2.348	.783	.406	.749
	ภายในกลุ่ม	396	764.090	1.930		
	รวม	399	766.437			
7. มีห้องพักรับชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	3	.559	.186	.113	.952
	ภายในกลุ่ม	396	653.351	1.650		
	รวม	399	653.910			

ตาราง 31 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.602	.201	.138	.937
	ภายในกลุ่ม	396	574.973	1.452		
	รวม	399	575.575			

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.417	2.139	2.024	.110
	ภายในกลุ่ม	396	418.583	1.057		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า มีค่า F-Prob. เท่ากับ .110 ตามลำดับซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.123	.561	.246	.782
	ภายในกลุ่ม	397	905.255	2.280		
	รวม	399	906.378			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	4.415	2.208	1.317	.269
	ภายในกลุ่ม	397	665.562	1.676		
	รวม	399	669.978			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทีวี ตู้เย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	1.047	.524	.291	.748
	ภายในกลุ่ม	397	714.650	1.800		
	รวม	399	715.697			

ตาราง 33 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก (ต่อ)						
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.203	.601	.295	.745
	ภายในกลุ่ม	397	809.475	2.039		
	รวม	399	810.677			
5. ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	.569	.284	.139	.870
	ภายในกลุ่ม	397	809.869	2.040		
	รวม	399	810.437			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.017	.008	.009	.991
	ภายในกลุ่ม	397	411.893	1.038		
	รวม	399	411.910			
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.512	5.756	3.663*	.027
	ภายในกลุ่ม	397	623.928	1.572		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.873	2.937	1.509	.222
	ภายในกลุ่ม	397	772.567	1.946		
	รวม	399	778.440			
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.642	1.821	1.065	.346
	ภายในกลุ่ม	397	678.795	1.710		
	รวม	399	682.438			

ตาราง 33 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ราคา (ต่อ)						
4. ขั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.385	2.692	1.238	.291
	ภายในกลุ่ม	397	863.293	2.175		
	รวม	399	868.677			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.406	1.203	.646	.525
	ภายในกลุ่ม	397	739.891	1.864		
	รวม	399	742.298			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.612	.306	.401	.670
	ภายในกลุ่ม	397	303.223	.764		
	รวม	399	303.835			
สถานที่						
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือ กระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	2	.292	.146	.084	.920
	ภายในกลุ่ม	397	693.145	1.746		
	รวม	399	693.437			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	.629	.315	.145	.865
	ภายในกลุ่ม	397	863.648	2.175		
	รวม	399	864.277			
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	2	.803	.402	.204	.816
	ภายในกลุ่ม	397	782.094	1.970		
	รวม	399	782.897			

ตาราง 33 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สถานที่ (ต่อ)						
4. ควรรออยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	.123	.061	.029	.971
	ภายในกลุ่ม	397	830.667	2.092		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	2	5.738	2.869	1.420	.243
	ภายในกลุ่ม	397	802.302	2.021		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.009	.004	.003	.997
	ภายในกลุ่ม	397	590.866	1.488		
	รวม	399	590.875			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	.316	.158	.074	.928
	ภายในกลุ่ม	397	843.622	2.125		
	รวม	399	843.938			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	2	4.967	2.483	1.137	.322
	ภายในกลุ่ม	397	866.971	2.184		
	รวม	399	871.937			
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	2	.271	.135	.068	.934
	ภายในกลุ่ม	397	791.719	1.994		
	รวม	399	791.990			
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	2	.579	.289	.134	.875
	ภายในกลุ่ม	397	859.799	2.166		
	รวม	399	860.377			

ตาราง 33 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ต่อ)						
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ	ระหว่างกลุ่ม	2	.473	.236	.112	.894
กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ภายในกลุ่ม	397	840.505	2.117		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.520	.260	.136	.873
	ภายในกลุ่ม	397	761.016	1.917		
	รวม	399	761.536			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.86	ปริญญาตรี 3.07	สูงกว่าปริญญาตรี 2.53
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.86		0.21 (.115)	0.33 (.120)
ปริญญาตรี	3.07			0.54* (.010)
สูงกว่าปริญญาตรี	2.53			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 34 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.364	.682	.394	.675
	ภายในกลุ่ม	397	687.234	1.731		
	รวม	399	688.598			
2. การรรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.432	2.716	1.495	.226
	ภายในกลุ่ม	397	721.358	1.817		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.485	1.243	.757	.470
	ภายในกลุ่ม	397	651.905	1.642		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.491	.746	.378	.685
	ภายในกลุ่ม	397	782.606	1.971		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	2	.625	.313	.143	.867
	ภายในกลุ่ม	397	866.312	2.182		
	รวม	399	866.937			

ตาราง 35 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	8.074	4.037	2.113	.122
	ภายในกลุ่ม	397	758.363	1.910		
	รวม	399	766.437			
7. มีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.507	1.753	1.070	.344
	ภายในกลุ่ม	397	650.403	1.638		
	รวม	399	653.910			
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.698	.849	.587	.556
	ภายในกลุ่ม	397	573.878	1.446		
	รวม	399	575.575			

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.249	1.624	1.529	.218
	ภายในกลุ่ม	397	421.751	1.062		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า มีค่า F-Prob. เท่ากับ .218 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามอาชีพ

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	5	5.751	1.150	.503	.774
	ภายในกลุ่ม	394	900.627	2.286		
	รวม	399	906.378			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	5	11.000	2.200	1.315	.257
	ภายในกลุ่ม	394	658.977	1.673		
	รวม	399	669.977			

ตาราง 37 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก (ต่อ)						
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทีวี ตู้เย็น	ระหว่างกลุ่ม	5	11.200	2.240	1.253	.284
	ภายในกลุ่ม	394	704.497	1.788		
	รวม	399	715.698			
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	5	7.367	1.473	.723	.607
	ภายในกลุ่ม	394	803.311	2.039		
	รวม	399	810.678			
5. ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	13.400	2.680	1.325	.253
	ภายในกลุ่ม	394	797.038	2.023		
	รวม	399	810.438			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม						
	ระหว่างกลุ่ม	5	5.128	1.026	.993	.421
	ภายในกลุ่ม	394	406.783	1.032		
	รวม	399	411.910			
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.886	1.177	.737	.596
	ภายในกลุ่ม	394	629.554	1.598		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.968	1.594	.815	.540
	ภายในกลุ่ม	394	770.472	1.956		
	รวม	399	778.440			

ตาราง 37 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ราคา (ต่อ)						
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ระหว่างกลุ่ม	5	13.493	2.699	1.589	.162
	ภายในกลุ่ม	394	668.944	1.698		
	รวม	399	682.438			
4. ขั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	5	15.358	3.072	1.418	.217
	ภายในกลุ่ม	394	853.319	2.166		
	รวม	399	868.678			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	5	10.106	2.021	1.088	.367
	ภายในกลุ่ม	394	732.192	1.858		
	รวม	399	742.297			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	5.175	1.035	1.366	.236
	ภายในกลุ่ม	394	298.660	.758		
	รวม	399	303.835			
สถานที่						
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	5	10.744	2.149	1.240	.289
	ภายในกลุ่ม	394	682.693	1.733		
	รวม	399	693.438			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	19.203	3.841	1.791	.114
	ภายในกลุ่ม	394	845.075	2.145		
	รวม	399	864.278			

ตาราง 37 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
สถานที่ (ต่อ)						
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	5	14.733	2.947	1.511	.185
	ภายในกลุ่ม	394	768.165	1.950		
	รวม	399	782.898			
4. ควรรออยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	12.300	2.460	1.184	.316
	ภายในกลุ่ม	394	818.490	2.077		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักรักษาญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	5	9.443	1.889	.932	.460
	ภายในกลุ่ม	394	798.597	2.027		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	10.733	2.147	1.458	.203
	ภายในกลุ่ม	394	580.142	1.472		
	รวม	399	590.875			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5	14.624	2.925	1.390	.227
	ภายในกลุ่ม	394	829.313	2.105		
	รวม	399	843.937			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	5	22.074	4.415	2.047	.071
	ภายในกลุ่ม	394	849.863	2.157		
	รวม	399	871.938			

ตาราง 37 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ต่อ)						
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส์ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	5	10.782	2.156	1.088	.367
	ภายในกลุ่ม	394	781.208	1.983		
	รวม	399	791.990			
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	13.153	2.631	1.223	.297
	ภายในกลุ่ม	394	847.224	2.150		
	รวม	399	860.378			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	16.331	3.266	1.561	.170
	ภายในกลุ่ม	394	824.647	2.093		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	14.419	2.884	1.521	.182
	ภายในกลุ่ม	394	747.117	1.896		
	รวม	399	761.536			

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคาดหวังด้านลักษณะของบ้านพัก ราคา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด
ของเอกชน จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	11.364	2.273	1.322	.254
	ภายในกลุ่ม	394	677.233	1.719		
	รวม	399	688.598			
2. การรรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	12.464	2.493	1.375	.233
	ภายในกลุ่ม	394	714.326	1.813		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	16.876	3.375	2.086	.066
	ภายในกลุ่ม	394	637.514	1.618		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	5	10.520	2.104	1.072	.376
	ภายในกลุ่ม	394	773.577	1.963		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	13.251	2.650	1.223	.297
	ภายในกลุ่ม	394	853.687	2.167		
	รวม	399	866.938			
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	5	21.291	4.258	2.252*	.049
	ภายในกลุ่ม	394	745.146	1.891		
	รวม	399	766.437			

ตาราง 38 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
7. มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	5	17.900	3.580	2.218	.052
	ภายในกลุ่ม	394	636.010	1.614		
	รวม	399	653.910			
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	10.832	2.166	1.511	.185
	ภายในกลุ่ม	394	564.744	1.433		
	รวม	399	575.575			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นว่าที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีค่า F-Prob. เท่ากับ .049 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

ตาราง 39 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันในการรับรู้การบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักรวมมีลักษณะเหมือนกันหมด

อาชีพ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ บำนาญ	อยู่บ้านเฉย ๆ
$\bar{X}$	3.48	4.25	4.19	3.86	3.67	3.84
พนักงานบริษัท เอกชน	3.48	0.77* (.023)	0.71* (.033)	0.38 (.271)	0.19 (.519)	0.36 (.238)
ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ	4.25		0.06 (.839)	0.39 (.210)	0.58* (.014)	0.41 (.102)
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.19			0.33 (.281)	0.52* (.023)	0.35 (.151)
รับจ้างทั่วไป	3.86				0.19 (.432)	0.02 (.917)
ข้าราชการ บำนาญ	3.67					0.17 (.349)
อยู่บ้านเฉย ๆ	3.84					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 39 แสดงว่า ผู้บริโภคที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักรวมมีลักษณะเหมือนกันหมด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77

ผู้บริโภคที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักรวมมีลักษณะเหมือนกันหมด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71

ผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ กับผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการบำนาญ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่เป็นข้าราชการบำนาญ ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักรวมมีลักษณะเหมือนกันหมด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58

ผู้บริโภครที่เป็นข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ กับผู้บริโภครที่เป็นข้าราชการบำนาญ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภครที่เป็นข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภครที่เป็นข้าราชการบำนาญ ในความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภครเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามอาชีพ

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.587	1.517	1.432	.212
	ภายในกลุ่ม	394	417.413	1.059		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภครที่มีอาชีพต่างกันเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีค่า F-Prob. เท่ากับ .212 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภครที่มีอาชีพต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้บริโภครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 41 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	5	11.316	2.263	.996	.420
	ภายในกลุ่ม	394	895.061	2.272		
	รวม	399	906.377			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	5	18.845	3.769	2.281*	.046
	ภายในกลุ่ม	394	651.132	1.653		
	รวม	399	669.978			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่วี ดู่เย็น	ระหว่างกลุ่ม	5	20.271	4.054	2.297*	.045
	ภายในกลุ่ม	394	695.426	1.765		
	รวม	399	715.698			
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	5	14.303	2.861	1.415	.218
	ภายในกลุ่ม	394	796.375	2.021		
	รวม	399	810.678			
5. ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	29.035	5.807	2.928*	.013
	ภายในกลุ่ม	394	781.403	1.983		
	รวม	399	810.437			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	7.786	1.557	1.518	.183
	ภายในกลุ่ม	394	404.124	1.026		
	รวม	399	411.910			

ตาราง 41 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	13.183	2.637	1.669	.141
	ภายในกลุ่ม	394	622.257	1.579		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	5	13.321	2.664	1.372	.234
	ภายในกลุ่ม	394	765.119	1.942		
	รวม	399	778.440			
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน	ระหว่างกลุ่ม	5	22.835	4.567	2.728*	.019
	ภายในกลุ่ม	394	659.602	1.674		
	รวม	399	682.438			
4. ชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	5	29.709	5.942	2.790*	.017
	ภายในกลุ่ม	394	838.968	2.129		
	รวม	399	868.678			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	5	15.908	3.182	1.726	.128
	ภายในกลุ่ม	394	726.389	1.844		
	รวม	399	742.297			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	10.875	2.175	2.925*	.013
	ภายในกลุ่ม	394	292.960	.744		
	รวม	399	303.835			

ตาราง 41 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สถานที่						
1. ควรรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือ กระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	5	11.042	2.208	1.275	.274
	ภายในกลุ่ม	394	682.395	1.732		
	รวม	399	693.438			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	20.453	4.091	1.910	.092
	ภายในกลุ่ม	394	843.825	2.142		
	รวม	399	864.278			
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	5	22.698	4.540	2.353*	.040
	ภายในกลุ่ม	394	760.199	1.929		
	รวม	399	782.898			
4. ควรรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	12.759	2.552	1.229	.295
	ภายในกลุ่ม	394	818.031	2.076		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักรสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	5	10.937	2.187	1.081	.370
	ภายในกลุ่ม	394	797.103	2.023		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	13.058	2.612	1.781	.116
	ภายในกลุ่ม	394	577.817	1.467		
	รวม	399	590.875			

ตาราง 41 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5	14.513	2.903	1.379	.231
	ภายในกลุ่ม	394	829.424	2.105		
	รวม	399	843.938			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	5	10.366	2.073	.948	.450
	ภายในกลุ่ม	394	861.571	2.187		
	รวม	399	871.937			
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส์ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	5	16.051	3.210	1.630	.151
	ภายในกลุ่ม	394	775.939	1.969		
	รวม	399	791.990			
4. สถานพยาบาลภายในที่พักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	14.619	2.924	1.362	.238
	ภายในกลุ่ม	394	845.758	2.147		
	รวม	399	860.377			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	5	14.610	2.922	1.393	.226
	ภายในกลุ่ม	394	826.367	2.097		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม						
	ระหว่างกลุ่ม	5	11.921	2.384	1.253	.284
	ภายในกลุ่ม	394	749.615	1.903		
	รวม	399	761.536			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ด้านลักษณะของบ้านพัก ได้แก่ ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ด้านราคา ได้แก่ มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ขั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากับ ด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม มีค่า F-Prob. เท่ากับ .046, .045, .013, .019, .017, .013 และ .040 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 42 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวัง เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศ เท่านั้น

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
$\bar{X}$		3.07	3.16	3.21	3.41	3.50	1.40
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.07		0.09 (.564)	0.14 (.428)	0.34 (.298)	0.43 (.305)	1.67** (.005)
10,001-20,000 บาท	3.16			0.05 (.764)	0.25 (.439)	0.34 (.414)	1.76** (.003)
20,001-30,000 บาท	3.21				0.20 (.556)	0.29 (.501)	1.71** (.002)
30,001-40,000 บาท	3.41					0.09 (.863)	2.01** (.002)
40,001-50,000 บาท	3.50						2.10** (.003)
50,001 บาท ขึ้นไป	1.40						

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 43 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
$\bar{X}$	3.79	3.71	4.09	4.47	3.30	4.60
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.79	0.08 (.617)	0.30 (.105)	0.68* (.046)	0.49 (.262)	0.81 (.180)
10,001-20,000 บาท	3.71		0.30* (.042)	0.68 (.026)	0.41 (.347)	0.81 (.141)
20,001-30,000 บาท	4.09			0.38 (.279)	0.79 (.078)	0.51 (.402)
30,001-40,000 บาท	4.47				1.17* (.028)	0.11 (.848)
40,001-50,000 บาท	3.30					1.30 (.075)
50,001 บาทขึ้นไป	4.60					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 43 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .046 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.17

ตาราง 44 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
$\bar{X}$	3.94	3.77	4.19	4.79	3.40	5.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.94	0.17 (.300)	0.25 (.207)	0.85* (.023)	0.54 (.243)	1.06 (.098)
10,001-20,000 บาท	3.77		0.42* (.033)	1.02** (.006)	0.37 (.428)	1.23 (.055)
20,001-30,000 บาท	4.19			0.60 (.124)	0.79 (.097)	0.81 (.210)
30,001-40,000 บาท	4.79				1.39* (.015)	0.21 (.743)
40,001-50,000 บาท	3.40					1.60* (.039)
50,001 บาท ขึ้นไป	5.00					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 44 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.85

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42

ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.02

ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39

ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านลักษณะบ้านพักมีระเบียบสำหรับพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.36

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
$\bar{X}$	3.60	3.37	3.94	3.29	3.60	2.60
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.60	0.23 (.126)	0.34 (.062)	0.31 (.353)	0.00 (.995)	1.00 (.089)
10,001-20,000 บาท	3.37		0.57** (.002)	0.08 (.822)	0.23 (.585)	0.77 (.192)
20,001-30,000 บาท	3.94			0.65 (.063)	0.34 (.436)	1.34* (.025)
30,001-40,000 บาท	3.29				0.31 (.553)	0.69 (.292)
40,001-50,000 บาท	3.60					1.00 (.159)
50,001 บาท ขึ้นไป	2.60					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 45 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.34

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
$\bar{X}$	3.34	3.06	3.64	3.82	3.70	2.20
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.34	0.28 (.116)	0.30 (.130)	0.48 (.193)	0.36 (.445)	1.14 (.088)
10,001-20,000 บาท	3.06		0.58* (.005)	0.76* (.043)	0.64 (.184)	0.86 (.194)
20,001-30,000 บาท	3.64			0.18 (.641)	0.06 (.906)	1.44* (.033)
30,001-40,000 บาท	3.82				0.12 (.832)	1.62* (.029)
40,001-50,000 บาท	3.70					1.50 (.061)
50,001 บาท ขึ้นไป	2.20					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 46 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.44

บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62

ตาราง 47 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาโดยรวม

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
$\bar{X}$	3.48	3.37	3.77	3.56	3.28	2.90
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.48	0.11 (.611)	0.29 (.106)	0.08 (.097)	0.36 (.307)	0.58 (.409)
10,001-20,000 บาท	3.37		0.40* (.042)	0.19 (.059)	0.09 (.403)	0.47 (.338)
20,001-30,000 บาท	3.77			0.21 (.449)	0.49 (.096)	0.87 (.742)
30,001-40,000 บาท	3.56				0.28 (.057)	0.66 (.921)
40,001-50,000 บาท	3.28					0.38 (.196)
50,001 บาท ขึ้นไป	2.90					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 47 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคาโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40

ตาราง 48 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
$\bar{X}$	3.84	3.80	4.19	4.65	3.40	4.60
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.84	0.04 (.835)	0.35 (.070)	0.79* (.023)	0.44 (.338)	0.76 (.227)
10,001-20,000 บาท	3.80		0.39* (.048)	0.85* (.018)	0.40 (.378)	0.80 (.207)
20,001-30,000 บาท	4.19			0.46 (.213)	0.79 (.092)	0.41 (.517)
30,001-40,000 บาท	4.65				1.25* (.025)	0.05 (.947)
40,001-50,000 บาท	3.40					1.20 (.116)
50,001 บาทขึ้นไป	4.60					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 48 แสดงว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .048 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.85

ผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท กับผู้บริโภครายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรมีที่จอดรถเพียงพอสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.25

ตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.839	.568	.326	.897
	ภายในกลุ่ม	394	685.758	1.741		
	รวม	399	688.598			
2. การรอรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.800	1.160	.634	.674
	ภายในกลุ่ม	394	720.990	1.830		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.689	.538	.325	.898
	ภายในกลุ่ม	394	651.701	1.654		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	5	7.370	1.474	.748	.588
	ภายในกลุ่ม	394	776.727	1.971		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบถ้วน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.870	2.174	1.001	.417
	ภายในกลุ่ม	394	856.068	2.173		
	รวม	399	866.938			

ตาราง 49 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	5	8.882	1.776	.924	.465
	ภายในกลุ่ม	394	757.555	1.923		
	รวม	399	766.438			
7. มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	5	6.559	1.312	.798	.551
	ภายในกลุ่ม	394	647.351	1.643		
	รวม	399	653.910			
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.663	.533	.366	.872
	ภายในกลุ่ม	394	572.913	1.454		
	รวม	399	575.575			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกรายได้ต่อเดือน

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.901	1.580	1.493	.191
	ภายในกลุ่ม	394	417.099	1.059		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า แนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีค่า F-Prob. เท่ากับ .191 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

H_1 : ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกตามจำนวนบุตร

ความคาดหวังจากการบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก						
1. ห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	.718	.239	.105	.957
	ภายในกลุ่ม	396	905.660	2.287		
	รวม	399	906.378			
2. ห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	7.168	2.389	1.428	.234
	ภายในกลุ่ม	396	662.810	1.674		
	รวม	399	669.977			

ตาราง 51 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ลักษณะของบ้านพัก (ต่อ)						
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่วี ดูเย็น	ระหว่างกลุ่ม	3	6.208	2.069	1.155	.327
	ภายในกลุ่ม	396	709.490	1.792		
	รวม	399	715.698			
4. มีห้องครัวที่ทำอาหารได้	ระหว่างกลุ่ม	3	1.433	.478	.234	.873
	ภายในกลุ่ม	396	809.244	2.044		
	รวม	399	810.678			
5. ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อน ของแต่ละห้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	7.609	2.536	1.251	.291
	ภายในกลุ่ม	396	802.828	2.027		
	รวม	399	810.438			
ลักษณะของบ้านพักโดยรวม						
	ระหว่างกลุ่ม	3	1.062	.354	.341	.795
	ภายในกลุ่ม	396	410.848	1.037		
	รวม	399	411.910			
ราคา						
1. ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.372	1.791	1.125	.339
	ภายในกลุ่ม	396	630.068	1.591		
	รวม	399	635.440			
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการ บ้านพักเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.454	2.485	1.276	.282
	ภายในกลุ่ม	396	770.986	1.947		
	รวม	399	778.440			

ตาราง 51 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-- Prob.
ราคา (ต่อ)						
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน.	ระหว่างกลุ่ม	3	16.091	5.364	3.188*	.024
	ภายในกลุ่ม	396	666.347	1.683		
	รวม	399	682.438			
4. ชั้นที่สูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน	ระหว่างกลุ่ม	3	11.071	3.690	1.704	.166
	ภายในกลุ่ม	396	857.606	2.166		
	รวม	399	868.678			
5. มีแบบและขนาดให้เลือกตามราคา	ระหว่างกลุ่ม	3	14.040	4.680	2.545	.056
	ภายในกลุ่ม	396	728.258	1.839		
	รวม	399	742.297			
ราคาโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.016	1.339	1.768	.153
	ภายในกลุ่ม	396	299.819	.757		
	รวม	399	303.835			
สถานที่						
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	3	23.588	7.863	4.648**	.003
	ภายในกลุ่ม	396	669.849	1.692		
	รวม	399	693.438			
2. มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	19.609	6.536	3.064*	.028
	ภายในกลุ่ม	396	844.669	2.133		
	รวม	399	864.278			

ตาราง 51 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
สถานที่ (ต่อ)						
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอ ต่อญาติที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	3	10.244	3.415	1.750	.156
	ภายในกลุ่ม	396	772.653	1.951		
	รวม	399	782.897			
4. ควรรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	11.774	3.925	1.898	.129
	ภายในกลุ่ม	396	819.016	2.068		
	รวม	399	830.790			
5. ห้องพักรสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก	ระหว่างกลุ่ม	3	17.450	5.817	2.913*	.034
	ภายในกลุ่ม	396	790.590	1.996		
	รวม	399	808.040			
สถานที่โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	14.700	4.900	3.368*	.019
	ภายในกลุ่ม	396	576.175	1.455		
	รวม	399	590.875			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.698	.899	.423	.736
	ภายในกลุ่ม	396	841.239	2.124		
	รวม	399	843.938			
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ ชั้นบนขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	3	6.543	2.181	.998	.394
	ภายในกลุ่ม	396	865.395	2.185		
	รวม	399	871.938			

ตาราง 51 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ต่อ)						
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เกมส เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	3	5.398	1.799	.906	.438
	ภายในกลุ่ม	396	786.592	1.986		
	รวม	399	791.990			
4. สถานพยาบาลภายในที่พัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.003	.668	.308	.820
	ภายในกลุ่ม	396	858.375	2.168		
	รวม	399	860.378			
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง	ระหว่างกลุ่ม	3	8.771	2.924	1.391	.245
	ภายในกลุ่ม	396	832.207	2.102		
	รวม	399	840.978			
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.540	1.180	.616	.605
	ภายในกลุ่ม	396	757.996	1.914		
	รวม	399	761.536			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน เกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ด้านสถานที่ ที่ได้แก่ ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีค่า F-Prob. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 ด้านราคา ได้แก่ มีเช่าแบบชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ด้านสถานที่ ที่ได้แก่ มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ควรแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม มีค่า F-Prob. เท่ากับ .024, .028, .034 และ .019 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 52 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีเช่าแบบชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน

จำนวนบุตร		ไม่มี	1 – 2 คน	3 – 5 คน	มากกว่า 5 คน
	$\bar{X}$	3.89	3.52	3.48	3.08
ไม่มี	3.89		0.37* (.034)	0.41* (.027)	0.81** (.006)
1 – 2 คน	3.52			0.04 (.808)	0.44 (.114)
3 – 5 คน	3.48				0.40 (.157)
มากกว่า 5 คน	3.08				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 52 แสดงว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตร 1 - 2 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตร 1 - 2 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีเช่าแบบชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37

ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตร 3 - 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตร 3 - 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีเช่าแบบชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41

ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านราคามีเช่าแบบชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81

ตาราง 53 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด

จำนวนบุตร		ไม่มี	1 – 2 คน	3 – 5 คน	มากกว่า 5 คน
	$\bar{X}$	3.90	4.04	3.76	3.04
ไม่มี	3.90		0.14 (.400)	0.14 (.457)	0.86** (.004)
1 – 2 คน	4.04			0.28 (.072)	1.00** (.000)
3 – 5 คน	3.76				0.72* (.012)
มากกว่า 5 คน	3.04				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 53 แสดงว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86

ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.72

ตาราง 54 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

จำนวนบุตร		ไม่มี	1 – 2 คน	3 – 5 คน	มากกว่า 5 คน
	$\bar{X}$	4.26	4.17	3.99	3.32
ไม่มี	4.26		0.09 (.635)	0.27 (.188)	0.94** (.005)
1 – 2 คน	4.17			0.11 (.308)	0.85** (.007)
3 – 5 คน	3.99				0.67* (.037)
มากกว่า 5 คน	3.32				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 54 แสดงว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94

ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.85

ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67

ตาราง 55 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมควรแยกต่างหาก

จำนวนบุตร	$\bar{X}$	ไม่มี 3.36	1 – 2 คน 3.56	3 – 5 คน 3.45	มากกว่า 5 คน 2.68
ไม่มี	3.36		0.20 (.284)	0.09 (.659)	0.68* (.033)
1 – 2 คน	3.56			0.11 (.504)	0.98** (.004)
3 – 5 คน	3.45				0.77* (.013)
มากกว่า 5 คน	2.68				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 55 แสดงว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมควรแยกต่างหาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68

ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมควรแยกต่างหาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98

ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่ห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมควรแยกต่างหาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77

ตาราง 56 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่โดยรวม

จำนวนบุตร		ไม่มี	1 – 2 คน	3 – 5 คน	มากกว่า 5 คน
	$\bar{X}$	3.95	3.99	3.78	3.22
ไม่มี	3.95		0.04 (.783)	0.17 (.325)	0.73** (.008)
1 – 2 คน	3.99			0.21 (.145)	0.77** (.003)
3 – 5 คน	3.78				0.56* (.033)
มากกว่า 5 คน	3.22				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 56 แสดงว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73

ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77

ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีบุตร 3 – 5 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ในความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ด้านสถานที่โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด
ของเอกชน จำแนกตามจำนวนบุตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
1. การมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.569	.856	.494	.686
	ภายในกลุ่ม	396	686.028	1.732		
	รวม	399	688.598			
2. การรรับบริการใช้เวลาน้อยกว่า ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	.592	.197	.108	.956
	ภายในกลุ่ม	396	726.198	1.834		
	รวม	399	726.790			
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มากกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.751	.584	.354	.786
	ภายในกลุ่ม	396	652.639	1.648		
	รวม	399	654.390			
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง	ระหว่างกลุ่ม	3	3.269	1.090	.553	.647
	ภายในกลุ่ม	396	780.829	1.972		
	รวม	399	784.098			
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	3	10.698	3.566	1.649	.177
	ภายในกลุ่ม	396	856.239	2.162		
	รวม	399	866.937			
6. ที่พักรมีลักษณะเหมือนกันหมด	ระหว่างกลุ่ม	3	2.085	.695	.360	.782
	ภายในกลุ่ม	396	764.353	1.930		
	รวม	399	766.437			

ตาราง 57 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
7. มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม	ระหว่างกลุ่ม	3	.022	.007	.004	1.000
	ภายในกลุ่ม	396	653.888	1.651		
	รวม	399	653.910			
ความคิดเห็นโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.972	.324	.223	.880
	ภายในกลุ่ม	396	574.603	1.451		
	รวม	399	575.575			

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน เกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

ตาราง 58 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน จำแนกจำนวนบุตร

แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
แนวโน้มการใช้บริการบ้านพัก คนชราแบบห้องชุดของเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.360	1.787	1.686	.169
	ภายในกลุ่ม	396	419.640	1.060		
	รวม	399	425.000			

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มของผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันเกี่ยวกับการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า แนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีค่า F-Prob. เท่ากับ .169 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนทางด้านการตลาดของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดของผู้บริโภค และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อเนื่องทั้งในด้านของจิตใจของผู้สูงอายุ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้ารับบริการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
2. เพื่อศึกษาถึงความคาดหวังของผู้สูงอายุที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดเอกชน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
2. ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
3. ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
4. ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
5. ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของแบบห้องชุดเอกชนต่างกัน
6. ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน
7. ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ของชมรมผู้สูงอายุตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตร ได้จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่คืน (Without Replacement) เพื่อให้ได้สถานที่เก็บข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 8 แห่ง และการเก็บข้อมูลใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self – administered Questions) หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ในกรณีที่ผู้สูงอายุมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Personal Interviews) เพื่อช่วยให้เห็นภาพและอุปกรณ์ประกอบของจริง (Props and Visual Aids) ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถกรอกแบบสอบถามเองได้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมกราคม 2546 – กุมภาพันธ์ 2546 โดยทำหนังสือราชการเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่ทำการศึกษ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้สูงอายุหรือผู้ดูแลตอบ โดยการสัมภาษณ์และกรอกเองตามความพอใจ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ละคนจนครบจำนวนที่มีอยู่
3. ในการดำเนินงานเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เริ่มแรกโดยการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุหรือผู้ดูแลแต่ละคน ประมาณคนละ 25 – 30 นาที ใน 1 วัน สามารถสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ประมาณ 10 คน เมื่อสัมภาษณ์ครบจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมเสร็จแล้วมาตรวจสอบ และทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีกประมาณ 10% เพื่อเป็นการป้องกันข้อผิดพลาด อีกจำนวน 10% ของจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 400 คน

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยการแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีรายได้ของครัวเรือนต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน ใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้บริโภค

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมา คือ มีสถานภาพ แยกกันอยู่ / หย่าร้าง และมีสถานภาพโสด ตามลำดับ ลักษณะการอยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นแบบพ่อ แม่ และลูก รองลงมา คือ อยู่แบบสามี / ภรรยา และอยู่กับญาติพี่น้อง ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ รองลงมา คือ อยู่บ้านเฉย ๆ และข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ตามลำดับ โดยผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุตร 1 – 2 คน รองลงมา คือ มีบุตร 3 – 5 คน และไม่มีบุตร ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ดังนี้

ด้านลักษณะของบ้านพัก

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และผู้บริโภคเห็นด้วยกับลักษณะของบ้านพักโดยรวม

ด้านราคา

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน และมีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ และชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านราคาโดยรวม

ด้านสถานที่

ผู้บริโภคเห็นด้วยว่าบ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และควรมีห้องพักรักษาพยาบาลที่ญาติมาเยี่ยมแยกต่างหาก และผู้บริโภคเห็นด้วยกับด้านสถานที่โดยรวม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้บริโภคนึกถึงว่าควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และผู้บริโภคนึกถึงด้วยกับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนสรุปได้ว่า ผู้บริโภคนึกถึงว่าบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พัควควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และมีห้องพักรั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และผู้บริโภคนึกถึงด้วยโดยรวมกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนสรุปได้ว่า ผู้บริโภคนึกถึงว่าแม้ว่ามีบริการของเอกชนก็ยังใช้บริการของรัฐ เลือกใช้บริการที่ถูกและประหยัดที่สุด มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าพอใจที่จะอยู่เงียบ ๆ ไม่ยุ่งกับใคร และจัดอาหารอะไรมาก็รับประทานส่วนใหญ่จะไม่เลือก และผู้บริโภคนึกถึงด้วยโดยรวมกับพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

สำหรับแนวโน้มการใช้บริการ และแนวโน้มการแนะนำคนใกล้ชิดให้มาใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนนั้นผู้บริโภคนึกถึงไม่แน่ใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพักได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และลักษณะของบ้านพักโดยรวม ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรอรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และมีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และ แนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น ลักษณะของบ้านพักโดยรวม ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้องต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และด้านราคาโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคาต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีสถานพยาบาลภายในบ้านพัก เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้
ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ที่วีตู่เย็น ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่ลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่ลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การให้บริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พัควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้
ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็นต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควร มีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้อง ให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุด ของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวัง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายใน บ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรรับบริการควร ใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราว สำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของ เอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้ม พฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้
ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็นต้องเป็นห้องที่ติด เครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรับบริการควรใช้เวลา น้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ มีห้องพักรับรองสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวม ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้องต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าให้บริการบ้านพักเอกชน และมีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคาไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรเท่ากัน และด้านราคาโดยรวมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหากและด้านสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักรั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้
ด้านลักษณะของบ้านพัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านราคา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวมต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรอรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักรั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวโน้มพฤติกรรมการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยวมีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และลักษณะของบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐ ถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่เป็นเพศชายเห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่เป็นเพศหญิงว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ

ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรอรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และมีห้องพักรับพักราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

2. ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และมีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และลักษณะของบ้านพักโดยรวม กล่าวคือ ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว และหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพโสดว่าลักษณะบ้านควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว และผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่สมรสแล้วว่าลักษณะบ้านควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว

ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว และหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่เป็นโสดว่าลักษณะบ้านควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น เป็นต้น และควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง

ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว และหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพโสดด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม และผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่สมรสแล้วด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม

ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคาต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่เป็นหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพโสด และสมรส ว่าควรมีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา

ผู้บริโภคมียุทธศาสตร์ต่างกันมีความคาดหวังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม และมีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น กล่าวคือ ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว และหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพโสด ว่าควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น

ผู้บริโภคมียุทธศาสตร์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรอรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวม ไม่ต่างกัน แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ มีห้องพักรักษาตัวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่สมรสแล้ว และหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีสถานภาพโสด ว่าควรมีห้องพักรักษาตัวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

3. ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็นต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบสามี / ภรรยา แบบพ่อ / แม่ / ลูก และอยู่กับญาติพี่น้อง เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่อยู่คนเดียวลำพังว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ และผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบสามี / ภรรยา เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบพ่อ / แม่ / ลูก ว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ

ผู้บริโภคลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบสามี / ภรรยา เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบพ่อ / แม่ / ลูก ว่าควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก

ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรองรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ไม่ต่างกัน

4. ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็นต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียบเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีว่าราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ

ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรองรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ไม่ต่างกัน

5. ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็นต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง ควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรอรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวม ไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ และข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน / ข้าราชการ บำนาญว่าที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ไม่ต่างกัน

6. ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าใช้บริการบ้านพักเอกชน และมีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา ด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท รายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท รายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ว่าลักษณะบ้านพักต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น และผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท ว่าลักษณะบ้านพักมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ว่าลักษณะบ้านพักและควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง และผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ว่าลักษณะบ้านพักและควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน และด้านราคาโดยรวม ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ว่าควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป ว่าชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท เห็นด้วยกับด้านราคาโดยรวมมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ว่าควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม และผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท ว่าควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรองรับบริการควรใช้เวลาน้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนโดยรวมไม่ต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

7. ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านลักษณะบ้านพัก ได้แก่ ควรเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว ต้องเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศเท่านั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น ทีวี ตู้เย็น และควรมีระเบียงเพื่อการพักผ่อนส่วนตัวของแต่ละห้อง มีห้องครัวใช้ทำอาหารได้ทุกห้อง และด้านลักษณะบ้านพักโดยรวม ด้านราคา ได้แก่ ราคาห้องชุดของเอกชนควรจะสูงกว่าของรัฐ ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษีบางส่วนจากหน่วยงานของรัฐถ้าให้บริการบ้านพักเอกชน ชั้นที่พักไม่ว่าสูงหรือต่ำราคาควรจะเท่ากัน มีแบบและขนาดของห้องให้เลือกตามราคา และด้านราคาโดยรวม ด้านสถานที่ ได้แก่ ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อญาติที่มาเยี่ยม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม ต้องมีลิฟท์บริการในกรณีที่พักอยู่ชั้นสูงขึ้นไป มีกิจกรรมให้ร่วม เช่น ห้องดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมส์ เป็นต้น มีสถานพยาบาลภายในบ้านพักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมไม่ต่างกัน

แต่พบว่า ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านราคา ได้แก่ ควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีบุตร 1 – 2 คน มีบุตร 3 – 5 คน และมีบุตรมากกว่า 5 คน ว่าควรมีแบบเช่าชั่วคราว เช่น 3 เดือน 6 เดือน

ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคาดหวังด้านสถานที่ ได้แก่ บ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม ต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่ไม่มีบุตร มีบุตร 1 – 2 คน มีบุตร 3 – 5 คน เห็นด้วยมากกว่าผู้บริโภคที่มีบุตรมากกว่า 5 คน ว่าบ้านพักควรอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือกระจายอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัด มีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ควรมีห้องพักสำหรับญาติที่มาเยี่ยมแยกต่างหาก และด้านสถานที่โดยรวม

ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ได้แก่ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านมากกว่าของรัฐ การรองรับบริการควรใช้เวลา น้อยกว่าของรัฐ ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันมากกว่าของรัฐ มีอาหารให้เลือกหรืออาหารตามสั่ง สถานพยาบาลควรมีอุปกรณ์ครบครันทันสมัยกว่าของรัฐ ที่พักควรมีลักษณะเหมือนกันหมด มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติที่มาเยี่ยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน โดยรวมไม่ต่างกัน

นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีแนวโน้มการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนไม่ต่างกัน

จากข้อมูลข้างต้น ผลการศึกษาความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน สรุปได้ว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับลักษณะบ้านพัก ราคา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ผู้บริโภคเห็นด้วยกับการรับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน แต่ผู้บริโภคก็ยังเลือกที่จะใช้บริการของรัฐ เนื่องจากราคาถูกและประหยัดกว่า นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีครอบครัว และมีบ้านเป็นของตนเองซึ่งมีความอบอุ่นอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ พิระสิทธิ์ คำวนณศิลป์และคนอื่น ๆ (2525) ได้ศึกษาเรื่องความทันสมัยภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง และปัญหาบางประกอบของคนชรา พบว่า คนชราไทยส่วนใหญ่มีความสุขอยู่ในสถาบันครอบครัว นอกจากนี้ ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างอาจจะยังไม่เคยเห็นสถานที่จริงของบ้านพัก

คนชราแบบห้องชุดของเอกชน ดังนั้น จึงไม่แน่ใจว่าจะใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนหรือไม่ แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะส่วนของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนนั้น ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังว่าจะเป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำส่วนตัว มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งราคาของห้องชุดของเอกชนน่าจะ มีราคาสูงกว่าของรัฐ และมีแบบและขนาดของให้เลือกตามราคาที่กำหนด ด้านสถานที่ตั้งนั้นผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าควรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือตั้งอยู่ตามหัวเมืองต่างจังหวัดก็ได้ แต่ควรจะมีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง อยู่ใกล้โรงพยาบาล มีที่จอดรถเพียงพอ มีลิฟท์บริการถ้าอยู่ในชั้นสูงขึ้นไป มีสถานพยาบาลภายในที่พัก พร้อมด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง และมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้าร่วม สอดคล้องกับ มาร์คิเดส และมาร์ติน (Markides and Martin. 1979) ศึกษา พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุได้ดีที่สุด คือ กิจกรรมและสุขภาพ และผู้มีกิจกรรมทั้งทางด้านการร่างกาย สังคม และจิตใจ สามารถปรับตัวได้ดี และสอดคล้องกับ ทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) มีแนวความคิดตรงข้ามกับทฤษฎีการไร้ภาระผูกพัน โดยได้ย้ำว่า ถ้าคนชราต้องการมีชีวิตในวัยชราอย่างมีความสุข ก็จงทำให้เพลิดเพลิน พึงพอใจในชีวิตของตนเอง เป็นตัวของตัวเอง ทำกิจกรรมทุกอย่างตามกำลังความสามารถของตนเอง และสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย (2533 : 8) ได้อธิบาย ทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม (Activity Theory) ว่าบุคคลควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น พึงพอใจในชีวิต เชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมจะช่วยให้รักษาสุขภาพ และบุคลิกภาพของบุคคลไว้ได้ และจะดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข ซึ่งแม้ว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างจะไม่แน่ใจกับแนวโน้มการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน แต่ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้สนใจจะทำบ้านพักคนชราแบบห้องชุดใช้ประกอบการตัดสินใจต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการให้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านลักษณะบ้านพัก ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรทำให้มีมาตรฐาน
2. ด้านราคา ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่ควรจะแพงเกินไป บางคนไม่ชอบความสูงเนื่องจากอายุมาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ น่าจะเป็นลักษณะของการประกอบอาชีพ เพื่อจะได้มีรายได้ด้วย
4. ด้านการบริการ ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้ที่จะให้บริการบ้านพักคนชรานั้น ต้องมีความเข้าใจและดูแลผู้สูงอายุในทุกด้าน เช่น อาหารการกิน การให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ เป็นต้น
5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ควรรักษาฟรี และมีเงินเดือนให้พอประทังชีวิตได้ ควรมีบ้านพักคนชราทุกจังหวัด และมีคนคอยดูแลด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรทำการศึกษาเกี่ยวกับ

1. ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ของผู้บริโภคนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ของผู้บริโภคนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ของผู้บริโภคนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริโภคนในต่างจังหวัดต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน
5. ศึกษารูปแบบและปัจจัยต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยของบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมประชาสงเคราะห์. (2531). รายชื่อและที่ตั้งขององค์การเยาวชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กองสวัสดิการสงเคราะห์. (2524). ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่มาสมัครเข้าอยู่หอพัก ประเภทเสียค่าบริการ. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมการแพทย์. (2526). การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กรุงเทพมหานคร. (2532). 10 ปี เครื่องชี้ภาวะสังคมและเครื่องชี้ภาวะสังคม 2530. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- เกษม ดันติผลาชีวะ และกุลยา ดันติผลาชีวะ. (2528). การรักษาสภาพในวัยสูงอายุ. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- คณะกรรมการการศึกษาวิจัยและวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับผู้สูงอายุ. (2525). แผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. 2525 – 2544. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาวิจัยและวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.
- จรัสวรรณ เตือนประภาส และพัชรี ดันศิริ. (2533). การพยาบาลผู้สูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2534). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชาว์ โรจนแสง. (2537). การบริการการตลาด (หน่วยที่ 1 – 8). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงฤดี ลาคุชะ. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคัดสรรกับการปรับตัวของผู้สูงอายุ ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดารา ทีปะปาล. (2524). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นภาพร ชโยวรรณ, จอห์น โนเดล และศิริวรรณ ศิริบุญ. (2534). "ประชากรผู้สูงอายุกับการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล," ประชากรศาสตร์. 7(2) : 47 – 60.
- นิตา ชูโต. (2525). คนชราไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรลุ ศิริพานิช และคนอื่น ๆ. (2531). พฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุที่อายุยืนและแข็งแรง. กรุงเทพฯ : สามัคคีการพิมพ์.
- บริบูรณ์ พรพิบูลย์. (2526). โลกยามชราและแนวทางการเตรียมตัวเพื่อเป็นสุข. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.

- ประสม รัตนกร. (2529). สุขใจ – ในวัยงาม คนไทยอายุยืน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 – 2534. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ยูไนเต็มนคร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6 (ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์, ลินี่ กมลวาทิน และประเสริฐ รักไทยดี. (2525). ความทันสมัย ภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองและปัญหาบางประการของคนชรา. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- เพ็ญแข ประจวบจั่น. (2534). การศึกษากลุ่มประชากรผู้สูงอายุไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาลินี วงษ์สิทธิ์. (2528). ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการบริการผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกองวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- มาลี รัชตะนาวิน. (2534). ความต้องการในการรับบริการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์คนชรา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วรัญ ดันชัยสวัสดิ์ และบุญนำ วงศ์เชาวรัตน์. (2528). ปัญหาสุขภาพจิตในผู้สูงอายุ และอิทธิพลของการอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา. สงขลา : คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). “คำเฉลียวกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้,” ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18 (3) : 8 – 11.
- แว่นทิพย์ ณ สุพร. (2518). ปัญหาและการกำหนดนโยบายประชากรวัยชราในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวรรณ ศิริบุญ. (2531). “บทบาทและคุณค่าของผู้สูงอายุในทัศนะของคนหนุ่มสาวกรุงเทพมหานครและภาคกลาง,” ประชากรศาสตร์. 4(1) : 27 – 55.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2540). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.
- สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย. (2533). การพยาบาลผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : ม. ป. ท.
- สุพิน ปัญญาภัก. (2539). หลักการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (หน่วยที่ 1 – 7). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เสรี วงษ์มณฑา. (2532). หลักการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (หน่วยที่ 1 – 7). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร. (2509). อนุสรณ์งานฌาปนกิจ คุณแม่พลอย วัฒนผาสุก. กรุงเทพฯ.
- American Marketing Association. (1982). *Marketing Definition*. Chicago : American Marketing Association.
- Ar Koff, ABE. (1968). *Adjustment and Mental Health*. New York : McGraw – Hill Company.
- Barrow, Grovgian and Smith, Patricia. (1979). *Aging, Ageism and Society*. Miner : West Publishing Company.
- Chatfield, W. F. (1977). "Economic and Sociological Factors in Flouncing Life Satisfaction of the Aged," *Journal of Gerontology*. 32 : 593 – 599.
- Edwards, S. N. and D. L. Klemmack. (1979). "Correlates of Life Satisfaction : A Reexamination," *Journal of Gerontology*. 28 : 497 – 502.
- Engel, Jame F. Roger D. Black Well and Paul W. Miniard. (1993). *Consumer Behavior*. 7th ed. Fort Worth : The Dryden Press. Inc.
- Field, D. and M. Minkler. (1988). "Continuity and Change in Social Support Beta Ween Yong – old and Old – old or Very – old Age," *Journal of Gerontology*. 43 : 100 – 106.
- Hall, D. A. (1976). *The Aging of Connective Tissue*. New York : Academic Press.
- Kotler, Phillip. (1994). *Marketing Management Analysis, Planning, Implementation and Control*. 8th ed. Englewood Cliffs : Prentice – hall, Inc.
- _____. (1997). *Marketing Management Analysis, Planning, Implementation and Control*. 9th ed. New Jersey : A Simon & Schuster Company.
- Kregcle, Robert V. and Daryle W. Morgan. (1970). "Determining Sample Site for Research Activitiew," *Educational and Psychological Measuremen.t* 30 : 607.
- Markides, K. S. and H. W. Martin. "Causal Model of Life Satisfaction Among the Elderly," *Journal of Gerontology*. 34 : 86 – 93.
- Neugarten, Bernice L., Robert J. Havighurt and Sheldon S. Tobin. (1961). "The Measurement of Life Satisfaction," *Journal of Gerontology*. 16(2) : 134 – 143.
- Schiffman, Leon G. and Leslie Lazar Kanuk. (1997). *Consumer Behavior*. 5th ed. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Solomon, Michael R. (1996). *Consumer Behavior*. 3rd ed. Englewood Cliff, New Jersy ; Prentice – hall International.

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรม ที่มีต่อการใช้บริการ
บ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชน ของผู้บริโภคนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 4 ตอน กรุณาตอบทั้ง 4 ตอน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐
หรือเติมข้อความให้ตรงกับความเห็นของท่านที่มากที่สุด เพียงข้อเดียว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

1. โปรดระบุเพศของท่าน

1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

2. สภาพสมรส

1. ☐ โสด

2. ☐ สมรส

3. ☐ แยกกันอยู่ / หย่าร้าง / หม้าย

3. ลักษณะการอยู่อาศัย

1. ☐ อยู่คนเดียวลำพัง

2. ☐ สามี / ภรรยา

3. ☐ พ่อ / แม่ / ลูก

4. ☐ อยู่กับญาติพี่น้อง

4. ระดับการศึกษา

1. ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ☐ ปริญญาตรี

3. ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

1. ☐ พนักงานบริษัทเอกชน

2. ☐ ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ

3. ☐ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

4. ☐ รับจ้างทั่วไป

5. ☐ ข้าราชการบำนาญ

6. ☐ อยู่บ้านเฉย ๆ

7. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ต่อเดือน

1. ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

2. ☐ 10,001 – 20,000 บาท

3. ☐ 20,001 – 30,000 บาท

4. ☐ 30,001 – 40,000 บาท

5. ☐ 40,001 – 50,000 บาท

6. ☐ 50,001 บาทขึ้นไป

7. จำนวนบุตร

1. ☐ ไม่มี

2. ☐ 1 – 2 คน

3. ☐ 3 – 5 คน

4. ☐ มากกว่า 5 คน

ตอนที่ 2 หลังจากดูภาพประกอบท่านมีความคาดหวังจากการรับบริการของบ้านพักคนชราแบบ
ห้องชุดของเอกชนอย่างไร

ลักษณะของบ้านพัก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำ ส่วนตัว					
2. ชอบห้องที่ติดปรับอากาศ เท่านั้น					
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้อง เช่น TV, ตู้เย็น					
4. มีห้องครัวให้ทำอาหารได้ ด้วย					
5. มีระเบียงส่วนตัว นอกห้อง แยกต่างหาก					

ราคา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ราคาห้องชุดควรจะสูงกว่า ของรัฐ					
2. ควรได้รับเงินสนับสนุนหรือ ลดหย่อนภาษีบางส่วนจาก หน่วยงานของรัฐถ้าใช้ บริการบ้านพักเอกชน					
3. มีแบบเช่าชั่วคราว 3 เดือน 6 เดือน					
4. ชั้นที่พักสูงหรือต่ำราคาควร เท่ากัน					
5. มีแบบและขนาดให้เลือก ตามราคา					

สถานที่	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ควรอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือกระจายอยู่ตามหัวเมือง ต่างจังหวัด เช่น หัวหิน					
2. มีระบบรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง					
3. ควรมีสถานที่จอดรถเพียง พอต่อญาติพี่น้องที่มาเยี่ยม					
4. ควรอยู่ใกล้โรงพยาบาล ขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง					
5. ห้องพักรับญาติที่มา เยี่ยมควรแยกต่างหาก					

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกใช้	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ควรมีอาหารให้เลือกซื้อได้ ตามความเหมาะสม					
2. ต้องมีลิฟท์บริการในกรณี ที่พักระดับบนขึ้นไป					
3. มีกิจกรรมให้ร่วมมากมาย เช่น ดูหนัง ร้องเพลง เล่นเกม ฯลฯ					
4. สถานพยาบาลภายในบ้าน พักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง					
5. ต้องมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ กรณีฉุกเฉินตลอด 24 ชม.					

ตอนที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการเข้ารับบริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของ
เอกชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในบ้านมากกว่าของรัฐ					
2. ในการรอรับบริการใช้เวลา น้อยกว่าของรัฐ					
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมให้ทำ ร่วมกันมากกว่าของรัฐ					
4. มีอาหารให้เลือกหรืออาหาร ตามสั่ง					
5. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์ ครบครัน ทันสมัยกว่าของรัฐ					
6. ที่พักควรมีลักษณะเหมือน กันหมด					
7. มีห้องพักชั่วคราวสำหรับญาติ ที่มาเยี่ยม					

อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 4 แนวโน้มพฤติกรรมที่มีผลต่อการใช้บริการบ้านพักคนชรา

4.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเลือกใช้บริการบ้านพักคนชรา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. แม้ว่ามิบริการของเอกชน ท่านก็ ยังใช้บริการของรัฐ					
2. ท่านเลือกบริการที่ถูก และ ประหยัดที่สุด					
3. ท่านพอใจที่จะอยู่เงียบ ๆ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร					
4. มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด อาทิตย์ละ 1 ครั้ง					

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. จัดอาหารอะไรมาก็รับประทาน ส่วนใหญ่จะไม่เลือก					

อื่น ๆ โปรดระบุ

4.2 จากภาพและข้อมูลบางส่วนที่ได้แนบมาด้วย

ในอนาคตท่านคิดว่า จะใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุดของเอกชนหรือไม่

ใช้แน่นอน	ใช้	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช้	ไม่ใช้แน่นอน

เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ในอนาคตท่านคิดว่า ท่านจะแนะนำคนใกล้ชิดให้ใช้บริการบ้านพักคนชรา แบบห้องชุดของ
เอกชนหรือไม่

แน่นอนมาก	แน่นอน	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่นอน	ไม่อย่างแน่นอน

เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ ๐ 723

วันที่ 23 มกราคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายสมิทธิ์ สุวรรณเสนีย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการตลาด มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้ม พฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราแบบห้องชุด” โดยมี รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา และ อาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการใช้บริการ บ้านพักคนชราแบบห้องชุด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้ นายสมิทธิ์ สุวรรณเสนีย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รศ. สุพาดา สิริกุดตา	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายละเอียด และระเบียบของสถานสงเคราะห์กรมประชาสงเคราะห์
และคลินิกผู้สูงอายุโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

การสงเคราะห์คนชรา
ของ
กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายที่สำคัญประการหนึ่งในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพ และดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข รัฐบาลได้เห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ เพราะเป็นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการช่วยเหลือชาติ บ้านเมือง ในฐานะคนหนุ่มสาวในอดีต ฉะนั้น จึงสมควรได้ทดแทนคุณงามความดี เมื่อบุคคลเหล่านี้ ไม่สามารถช่วยตนเองได้ รัฐบาล โดยกรมประชาสงเคราะห์จึงได้จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราขึ้น เป็น แห่งแรกในปี พ.ศ. 2496 คือ “บ้านบางแค” วัตถุประสงค์ของการสงเคราะห์คนชรา มีดังนี้คือ

1. เพื่อให้การสงเคราะห์คนชราที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือประสบปัญหาความทุกข์ยาก เดือดร้อน ยากจน ไม่มีที่อยู่อาศัย หรือไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้
2. เพื่อให้บริการแก่คนชราที่อยู่กับครอบครัวของตน แต่มีความต้องการรับบริการสงเคราะห์ คนชราบางอย่าง เช่น การรักษาพยาบาล กายภาพบำบัด และนันทนาการ
3. เพื่อแบ่งเบาภาระของครอบครัวผู้มีรายได้น้อย หรือยากจน ที่ไม่สามารถจะอุปการะเลี้ยงดู คนชราไว้ในครอบครัวได้
4. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมอันเกี่ยวกับคนชรา ไม่ให้เร่ร่อนทำความเดือดร้อน รำคาญ แก่สังคม และให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างผาสุก ตามสมควรแก่สภาพ
5. เพื่อเป็นการตอบแทนคุณความดีที่คนชราได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ
6. เพื่อผู้สูงอายุจะได้คลายวิตกกังวลเมื่อชราภาพ ไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้แล้ว ทาง รัฐบาลมีหน้าที่จะเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูต่อไป

ประเภทของการสงเคราะห์คนชรา

การสงเคราะห์คนชราของกรมประชาสงเคราะห์ ได้ให้บริการเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. การสงเคราะห์คนชราภายใน ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 จนถึงปัจจุบัน มีสถานสงเคราะห์คนชรา จำนวน 12 แห่ง โดยรับคนชราที่มีความทุกข์ยาก เดือดร้อนตามคุณสมบัติที่กำหนด ไว้ การสงเคราะห์ประเภทนี้ ได้แยกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ประเภทสามัญ ให้การอุปการะเลี้ยงดู โดยไม่เสียค่าบริการใด ๆ อาศัยอยู่ร่วมกัน ห่วงละ หลายคน ชายหญิงไม่ปะปนกัน

1.2 ประเภทเสียค่าบริการ จัดให้อยู่ในห้องพักคนชรา ชำระค่าบริการประเภทเตียงเดี่ยว อัตรา คนละ 550 บาทต่อเดือน ประเภทเตียงคู่ อัตรา 1,060 บาทต่อเดือน มีเฉพาะที่สถานสงเคราะห์คนชรา บ้านบางแคแห่งเดียว จำนวน 40 ห้อง

1.3 ประเภทพิเศษ โดยปลูกบ้านอยู่เองตามแบบแปลนที่กรมประชาสงเคราะห์กำหนด ในที่ดินของสถานสงเคราะห์ โดยทำสัญญาปลูกสร้างเสร็จ แล้วยกกรรมสิทธิ์ให้ทางราชการ และผู้ปลูกสร้างอยู่อาศัยได้จนตลอดชีวิต ขณะนี้มีที่สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัดอยุธยา เพียงแห่งเดียว ราคาหลังละ 420,000 – 650,000 บาทขึ้นไป ติดต่อสอบถามได้ที่สถานสงเคราะห์ ดังกล่าว

การจัดบริการสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่คนชราที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้รับจากเงินงบประมาณประจำปี และการสนับสนุนจากภาคเอกชน ดังนี้คือ

1. ให้บริการเลี้ยงดูด้วยอาหาร 3 มื้อ
2. เสื้อผ้า เครื่องนอน เครื่องใช้ประจำตัว ตามความจำเป็นและเหมาะสม
3. ให้บริการตรวจสุขภาพทั่วไป การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย และการรักษาด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู
4. บริการให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาทางอารมณ์ จิตใจ และการปรับตัว โดยนักสังคมสงเคราะห์
5. บริการจัดกิจกรรมนันทนาการ งานรื่นเริงในวันนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ รวมทั้งภาคเอกชนและหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอกสถานสงเคราะห์ ได้มาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่คนชรา
6. บริการด้านศาสนกิจ สนับสนุนให้คนชราประกอบพิธีทางศาสนาตามลัทธิที่ตนนับถือ
7. บริการฌาปนกิจศพให้คนชราที่ไม่มีญาติ

2. การสงเคราะห์คนชราภายนอก เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันคนชราที่มีจำนวนมากขึ้น การสงเคราะห์ภายในสถานสงเคราะห์มีค่าใช้จ่ายสูงมาก และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้คนชราได้ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และอบอุ่นในบั้นปลายชีวิตอยู่กับครอบครัว

กรมประชาสงเคราะห์ได้จัดตั้งศูนย์บริการคนชราขึ้นแล้ว จำนวน 9 แห่ง การดำเนินงานศูนย์จะจัดขึ้นเอง และได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน กิจกรรมที่ได้จัดให้มีดังนี้คือ

1. บริการตรวจรักษาโรคทั่วไป สัปดาห์ละ 2 วัน
2. การตรวจรักษาทางกายภาพบำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ สัปดาห์ละ 5 วัน
3. ให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้สูงอายุ ตลอดจนสมาชิกคนอื่นในครอบครัว เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว และปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุในครอบครัว
4. บริการด้านออกกำลังกาย การเล่นเกม การพักผ่อนหย่อนใจ การนันทนาการ การทำงานอดิเรก ทักษะงาน ตลอดจนกิจกรรมทางศาสนา และห้องสมุด
5. บริการหน่วยเคลื่อนที่ ออกไปเยี่ยมเยียนให้คำปรึกษา ช่วยเหลือผู้สูงอายุตามบ้าน
6. บริการบ้านพักฉุกเฉิน เพื่อให้การช่วยเหลือคนชราที่ประสบปัญหาเดือดร้อนทางด้านจิตใจกับครอบครัว ต้องการแยกตัวออกมาชั่วคราว ผู้สูงอายุจากต่างจังหวัดที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร และไม่มีที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร หรือรับการรักษาแล้ว รอญาติรับกลับ ผู้สูงอายุที่รอเข้าสถานสงเคราะห์ รวมทั้งผู้สูงอายุจากต่างจังหวัดที่เข้ามาติดต่อธุรกิจหรือทำกิจกรรมในกรุงเทพมหานคร การเข้าพักที่บ้านพักฉุกเฉินนี้เป็นการพักอาศัยชั่วคราว ไม่เกิน 15 วัน โดยให้บริการปัจจัย 4 และบริการทางด้านสังคมสงเคราะห์

ผู้สูงอายุสามารถขอรับบริการได้ที่ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุดินแดง และศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุลพบุรี

คุณสมบัติของคนชราที่ขอรับบริการ

1. สำหรับคนชราที่จะขอเข้ารับบริการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ดังนี้

- 1.1 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป (ตั้งแต่ 7 มกราคม 2537)
- 1.2 ไม่มีโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออันตราย
- 1.3 ไม่พิการทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- 1.4 ต้องมีความจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง
 - 1) มีความเดือดร้อนทุกข์ยาก ไม่มีผู้อุปการะ ชาติที่อยู่อาศัย
 - 2) มีที่อยู่อาศัย แต่ขาดผู้ดูแล และให้ความช่วยเหลือ
 - 3) ไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้

2. สำหรับผู้สูงอายุที่จะขอเข้าใช้บริการที่บ้านพักฉุกเฉิน ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ดังนี้

- 2.1 ผู้สูงอายุหญิง มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ผู้สูงอายุชาย ต้องมีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป
- 2.2 ต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในกิจวัตรประจำวัน
- 2.3 เป็นผู้สูงอายุจากต่างจังหวัด เข้ามาทำธุระในกรุงเทพมหานคร
- 2.4 ผู้สูงอายุที่บุตรหลานไปทำธุระที่อื่น ไม่มีเวลาดูแล นำมาฝากไว้ชั่วคราว
- 2.5 ผู้สูงอายุต่างจังหวัดที่มีปัญหาทางร่างกาย ต้องเข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร แต่ไม่ถึงขั้นต้องนอนโรงพยาบาล และมีความสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในการเดินทางไปตรวจรักษา
- 2.6 ผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ ต้องการอยู่ห่างจากครอบครัวชั่วคราว ตามระยะเวลาที่กำหนด รอญาติกลับ
- 2.7 ผู้สูงอายุที่มีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เข้าพักชั่วคราว ระหว่างรอส่งไปยังสถานสงเคราะห์

หลักฐานในการขอรับการสงเคราะห์

1. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือบัตรประชาชน
2. ผลเอกซเรย์ปอด

วิธีขอรับการสงเคราะห์

1. ส่วนกลางหรือกรุงเทพมหานคร ติดต่อได้ที่ศูนย์สงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคม ซึ่งอยู่ภายในบริเวณกรมประชาสงเคราะห์ ศูนย์ฯ จะส่งเรื่องไปยังกองสวัสดิการสงเคราะห์ เพื่อพิจารณารับเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ต่อไป
2. ส่วนภูมิภาคหรือในต่างจังหวัด ติดต่อได้ที่ทำการประชาสงเคราะห์ทุกจังหวัดในบริเวณศาลากลางจังหวัด หรือในจังหวัดที่มีสถานสงเคราะห์คนชราตั้งอยู่ ให้ติดต่อโดยตรงที่สถานสงเคราะห์
3. สำหรับผู้สูงอายุที่หน่วยราชการและเอกชนส่งตัวเข้ารับการสงเคราะห์ จะได้พิจารณาตามความเดือดร้อน และจำเป็น เป็นราย ๆ ไป

การพิจารณาให้การสงเคราะห์

1. รับคำร้องและใบสมัครจากคนชรา หรือผู้ฝาก หรือผู้นำส่ง
2. นักสังคมหรือเจ้าหน้าที่ประชาสงเคราะห์ ทำการสัมภาษณ์สอบข้อเท็จจริงตามแบบที่กำหนดไว้ เขียนแผนที่ทางเข้าบ้าน
3. เยี่ยมบ้านผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวผู้ร้อง สอบมูลเหตุของปัญหาความเดือดร้อน
4. พิจารณาหลักฐานต่าง ๆ เช่น ผลเอกซเรย์ปอด สำเนาทะเบียนบ้าน หรือบัตรประจำตัวประชาชน คำรับรองของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
5. พิจารณาให้ความช่วยเหลือส่งเข้าสถานสงเคราะห์ หากมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ หรือส่งไปหน่วยงานอื่นตามความเหมาะสมต่อไป
6. ในส่วนกลาง อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้เข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์ ในส่วนภูมิภาค คณะกรรมการสงเคราะห์คนชราประจำจังหวัด เป็นผู้พิจารณาคณะสมบัติ และหลักฐานตามใบสมัครแล้วมีอำนาจส่งผู้สมัครเข้าสถานสงเคราะห์คนชรา

สถานสงเคราะห์คนชราของกรมประชาสงเคราะห์ 14 แห่ง

1. สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแค กรุงเทพมหานคร
2. สถานสงเคราะห์คนชรabanธรรมปกรณ วัดม่วง นครราชสีมา
3. สถานสงเคราะห์คนชรabanธรรมปกรณ จังหวัดเชียงใหม่
4. สถานสงเคราะห์คนชรabanธรรมปกรณ โพธิ์กลาง จังหวัดนครราชสีมา
5. สถานสงเคราะห์คนชรabanบางละมุง จังหวัดชลบุรี
6. สถานสงเคราะห์คนชรabanทักษิณ จังหวัดยะลา
7. สถานสงเคราะห์คนชรabanเขาบ่อแก้ว จังหวัดนครสวรรค์
8. สถานสงเคราะห์คนชรabanจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี
9. สถานสงเคราะห์คนชรabanอุทอง – พนังดัก จังหวัดชุมพร
10. สถานสงเคราะห์คนชรามหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
11. สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศน์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
12. สถานสงเคราะห์คนชรา จังหวัดนครปฐม

13. สถานสงเคราะห์คนชราวัยทองนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่
14. สถานสงเคราะห์คนชรากันภัย จังหวัดภูเก็ต

ศูนย์บริการคนชรา 8 แห่ง

1. ศูนย์บริการคนชรากันภัย กรุงเทพมหานคร
2. ศูนย์บริการคนชราโพธิ์กลาง จังหวัดนครราชสีมา
3. ศูนย์บริการคนชรากันภัย จังหวัดยะลา
4. ศูนย์กายภาพบำบัดผู้สูงอายุภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
5. ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุดินแดง กรุงเทพมหานคร
6. ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุลพบุรี จังหวัดลพบุรี
7. ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุศรีสุคต จังหวัดพิษณุโลก
8. ศูนย์ผู้สูงอายุปิยะมัลย์ จังหวัดเชียงใหม่

อาคารสมเด็จพระเจ้า 90 คลินิกผู้สูงอายุ ชั้น 8

คลินิกผู้สูงอายุ เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2527 โดย พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ขณะนั้นนับเป็นเวลา 7 ปี ต่อมาทางโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า รับนโยบายให้ย้ายคลินิกผู้สูงอายุมาอยู่ที่ อาคารสมเด็จพระเจ้า 90 ชั้น 8 ซึ่งเริ่มเปิดบริการเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2534

หลักการ

- ส่งเสริมการดำรงไว้ซึ่งชีวิตในวัยผู้สูงอายุ ให้เป็นปกติที่สุด สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
- ป้องกันภาวะความเจ็บป่วยเรื้อรัง และภาวะการแทรกซ้อนอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากความเสื่อมของร่างกายและจิตใจ เมื่อเกิดความเจ็บป่วย
- ป้องกันโรคในวัยผู้สูงอายุด้วยการให้คำแนะนำ และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้เรียนรู้ถึงการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคภัยอันอาจเกิดขึ้น
- มีส่วนในการจัดบริการสุขภาพ นับตั้งแต่การตรวจสุขภาพปกติ ไปจนถึงการส่งผู้ป่วยเพื่อรับการรักษา และตรวจร่างกายเมื่ออาการผิดปกติต่อเนื่อง

จุดประสงค์

1. บริการผู้สูงอายุ ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่มีสุขภาพทั่วไปปกติหรือเสมือนปกติ
2. บริการผู้สูงอายุที่มีอุปการะคุณต่อโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และ วี. ไอ. พี

การดำเนินงาน

- ผู้สูงอายุ เริ่มไปทำบัตรตรวจโรค (OPD Card) ที่อาคารท่านผู้หญิง ประภาศรี กำลังเอก (ตึกอุบัติเหตุ) ชั้น 2 แล้วนำบัตรมายื่นที่คลินิกผู้สูงอายุ อาคารสมเด็จพระเจ้า 90 ชั้น 8

- การตรวจในครั้งแรก เริ่มจากการให้ผู้ป่วยวัดความดันโลหิต ชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูง วัดปรอท ในรายที่รับใหม่
- แพทย์จะเป็นผู้สั่งให้มีการเจาะเลือด และ X-ray ทำการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (ECG) ซึ่งในบางรายจะทำที่คลินิกเลย ในรายคนไข้ วี. ไอ. พี. แล้วแต่แพทย์จะพิจารณา
- ส่วนการเจาะเลือด ให้ผู้สูงอายุทั่วไปให้เจาะที่อาคารสมเด็จย่า ชั้น 1 และที่ตึกตรวจโรคทั่วไป ชั้น 4 ตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจที่ตึกตรวจโรคทั่วไป ชั้น 3 ซึ่งยังไม่สะดวกต่อผู้สูงอายุ เนื่องจากอยู่คนละตึก
- ถ้าพบว่าผู้สูงอายุมีอาการผิดปกติ ซึ่งต้องส่งไปพบแพทย์เฉพาะทางที่ตึกตรวจโรคทั่วไปต่อไป

บุคลากร

ขณะนี้ทางคลินิกผู้สูงอายุมีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ดังนี้

1. พยาบาล 2 คน
2. ผู้ช่วยพยาบาล 4 คน
3. พนักงานช่วยการพยาบาล ขณะนี้มี 2 คน กำลังจะได้เพิ่มอีก 4 คน
4. คณงาน 5 คน

ทางคลินิกผู้สูงอายุมีแพทย์ออกตรวจประจำอยู่ 4 ท่าน ทุกวัน

ชมรมผู้สูงอายุ

คลินิกผู้สูงอายุ ได้เปิดชมรมผู้สูงอายุ โดยมีประธานชมรม คือ คุณหญิงสรวงสุตา หอมเศรษฐี ซึ่งสมาชิกของชมรมเป็นผู้เลือกตั้งเอง โดยจัดให้มีการเลือกตั้งกันในทุกปี ทางชมรมมีกิจกรรม ดังนี้

1. จัดให้มีการออกกำลังกายในทุกวัน เวลา 09.00 – 10.00 น.
2. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยการลีลาศ สำหรับผู้ที่ไม่ชอบการเต้นแอโรบิก เวลา 13.00 – 14.00 น.
3. จัดให้มีการร่วมวงจันทน์ในตอนเช้า 07.00 – 08.00 น. ทุกวัน โดยทางสมาคมจัดให้มีการฝึกสอนโดยอาจารย์ และได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง
4. ในบางโอกาสทางชมรมจะจัดให้มีการออกไปพักผ่อนนอกสถานที่
5. ทางชมรมจะจัดฟั่งธรรมะให้กับสมาชิกเดือนละครั้ง

Bay Village

OF SARASOTA, INC.

Bay Village
 8400 Vamo Road
 Sarasota, Florida 34231-7899
 Phone: (941) 966-5611
 Email: bvmarketing@mindspring.com

Sarasota County's Only Fully Accredited
 Continuing Care Retirement Community (CCRC)

Southern Living at its Finest...Since 1974

[Home Page](#)

[What is a CCRC?](#)

[Services](#)

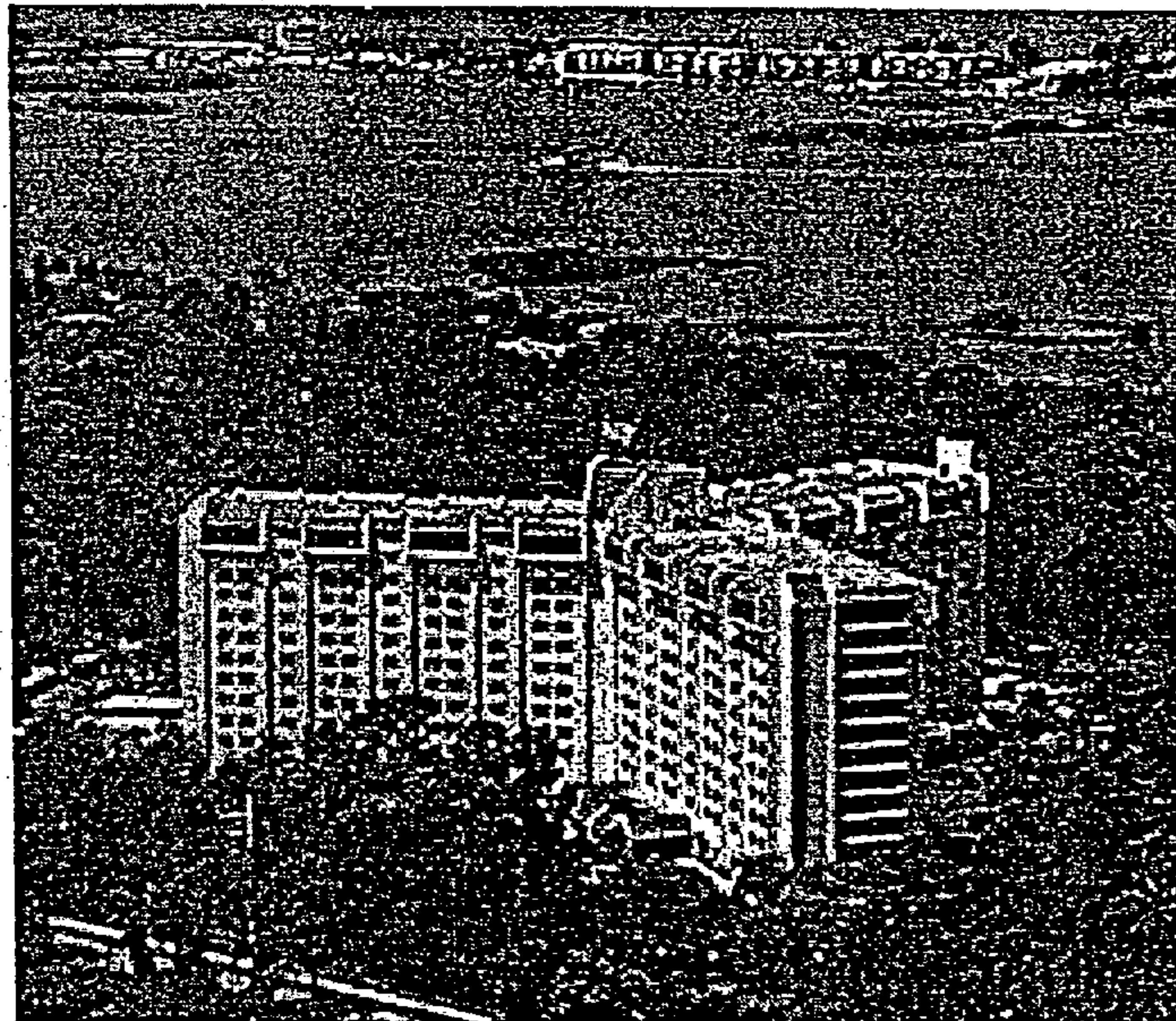
[Photo Tour](#)

[Floor Plans](#)

[Fee Schedule](#)

[Contact Us](#)

A Place Called
 Home!

Bay Village and Little Sarasota Bay

Bay Village of Sarasota, Inc., is a not-for-profit, accredited continuing care retirement community (CCRC), which offers its residents a gracious home and a full array of services for senior living. It combines elegance and security with continuing healthcare provided by its Health Care Clinic, Home Health Services, Assisted Living Facility, and Licensed Skilled Nursing Center.

Residents of Bay Village enjoy the beautiful 15-acre landscaped campus with a sparkling lake and walking paths adjacent to woodlands, the spectacular sunsets on the Gulf of Mexico, along with a swimming pool and Jacuzzi, a craft room for hobbyists, a library housing 7,000 volumes, excellent dining, and a variety of other cultural activities.

Website designed by Senior Providers

[\[Home Page\]](#)

[\[What is a
 CCRC?\]](#)

[\[Services\]](#)

[\[Photo Tour\]](#)

[\[Floor Plans\]](#)

[\[Fee Schedule\]](#)

[\[Contact Us\]](#)

Bay Village

OF SARASOTA, INC.

Bay Village
8400 Vamo Road
Sarasota, Florida 34231-7899
Phone: (941) 966-5611
Email: bvmarketing@mindspring.com

Sarasota County's Only Fully Accredited
Continuing Care Retirement Community (CCRC)

Photo Tour of Bay Village and Residents

[Home Page](#)

Click on each small photo for larger view.

[What is a CCRC?](#)

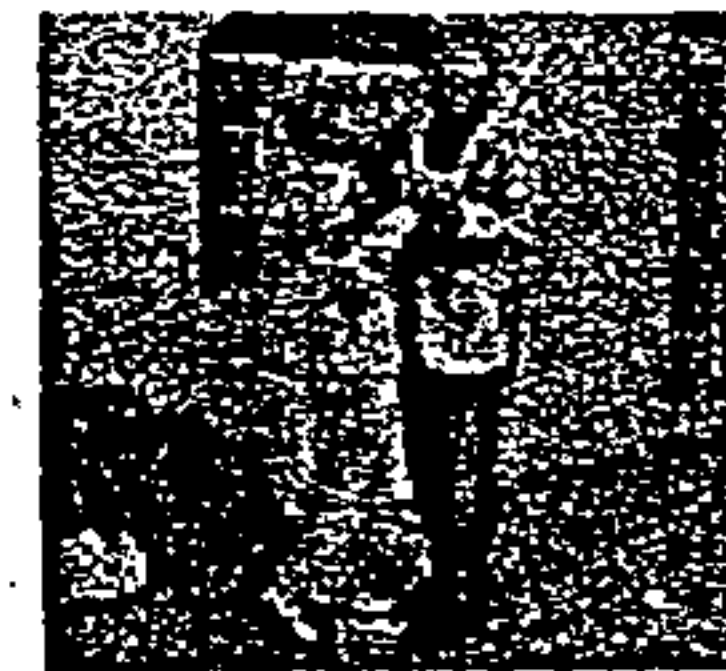
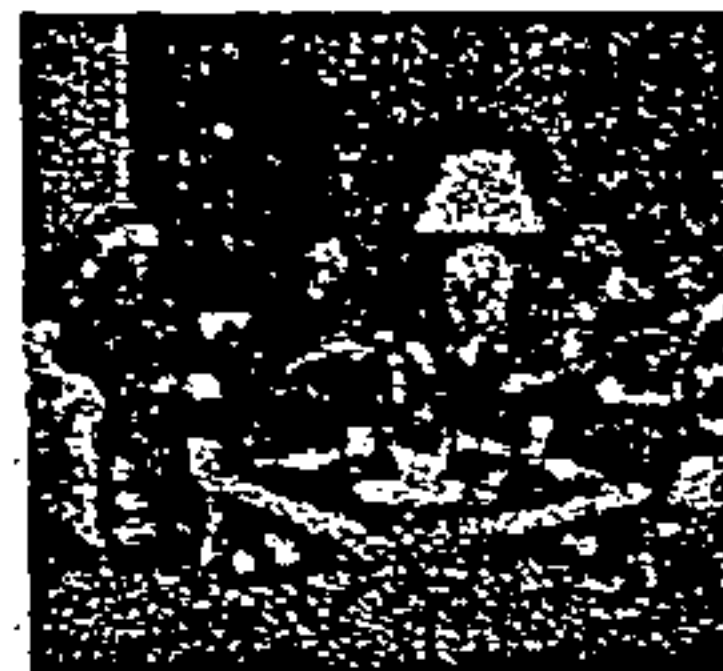
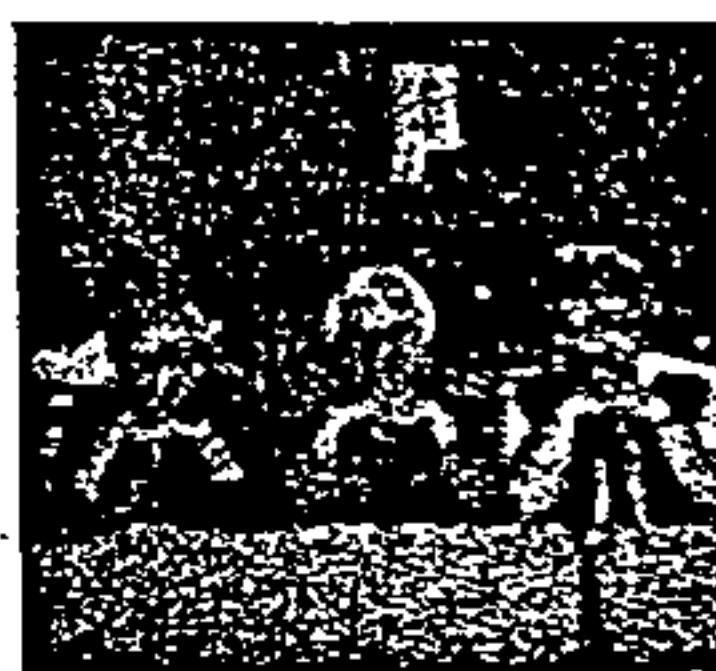
[Services](#)

[Photo Tour](#)

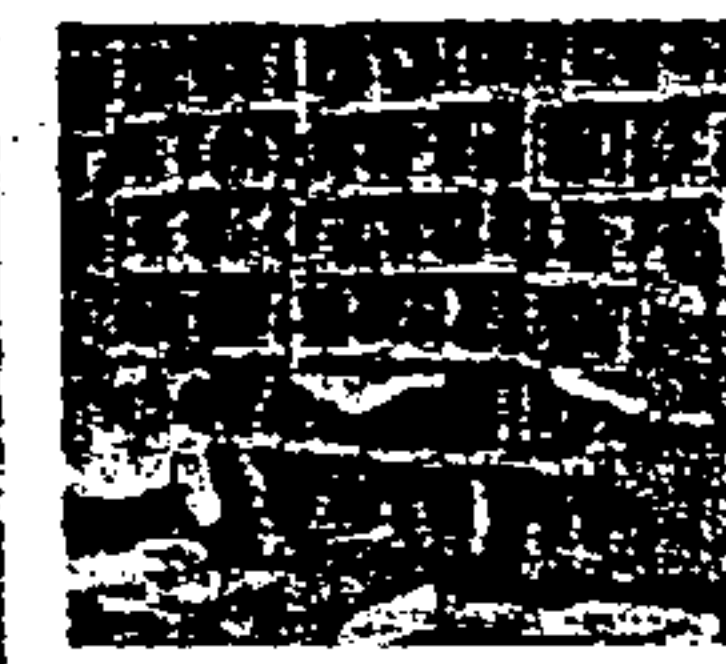
[Floor Plans](#)

[Fee Schedule](#)

[Contact Us](#)

A Place Called
Home!

[Return to Top of Page](#)

Website designed by Senior Providers

[\[Home Page\]](#)

[\[What is a
CCRC?\]](#)

[\[Services\]](#)

[\[Photo Tour\]](#)

[\[Floor Plans\]](#)

[\[Fee Schedule\]](#)

[\[Contact Us\]](#)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นายสมิกษ์ สุวรรณแสนย์
วันเดือนปีเกิด	7 ตุลาคม 2507
สถานที่เกิด	อำเภอธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	104 / 161 หมู่บ้านสุขสำราญวิลล่า ซอยเพชรเกษม 63 ถนนเพชรเกษม แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	Key Account Manager
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (ไทย) จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย
พ.ศ. 2529	รัฐศาสตรบัณฑิต จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ